

۶۸۰۳-ج

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب خط (مجموعه علم) یاد روزی و غنیمت

شماره ثبت کتاب

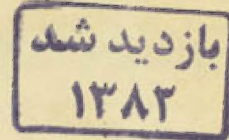
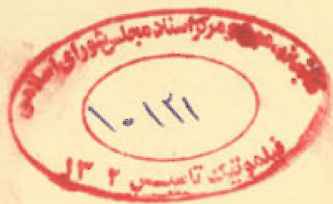
مؤلف

موضوع

شماره قفسه ۸۲۰۴

۶۶۹۲۹

۵۲۷۵

50.2

غلی - فرست شود

۲۰

هو
صحبٔ وزیر دفتی دکتا پی
دیغره

صحبٔ وزیر دفتی

بسم الله الرحمن الرحيم

صحت رفیق و وزیر فقیل

از روزنامه چهل المثلین

(رفیق) پس این قانون نامه را چه کردید

(وزیر) کدام قانون نامه و کجا؟ قانون چه چیز است؟

یک حرف یعنی میان لندل ختم و چند روزی اعلیحضرت شاهنشاهی را

با این حرفها شغل نخواستیم

(رفیق) پس می گفتید که اعلیحضرت شاهنشاهی غم را جرم نژاده که

این قوانین را مجری بدارد

(وزیر) اعلیحضرت شاهنشاهی بسیار چیز را غم میفرمایند آنرا فرما

اجری خیلی راه است

(رفیق) شما این راه را نزدیک کنید حال که اعلیحضرت شاهنشاهی

قوانین را پسندیده خودتان مجری بدارید

(وزیر) معلوم است شما ما را دیوانه میپندارید مگر خرمایان بگل خوابیده

که قانون را اجری بداریم الان انقلاب است و در این زمان مداخله

و بدخواه خود رفتار میکنیم این قسمت را در حلقه العنای چه غیب دارد

که بروم از برای خود بزرگوار کند مانع بشم اگر قبل از منم و زبانی سابق

قانونی گذارد و انداخته الان مصلحت من مقتضی آنست که آن قوانین را

مستحق که تحت است زحمت میکنم که امروز بچنین مقامی برسم

واقع است که در این زمان که در این راه است و در این مقام است

بیشتر من اینقدر را هم بیشتر نیستم که دست و پا می خود را تا به این

قرار دهم **رضا**

(رفیق) در کفایت شما هیچ حرفی نیست شما بزرگ خطا میکنید

احتمال میرود در این یک شما منکر قانون هستید همکاران شما هستند

خدمت یا از روی نپرسی مقام اجرای این قوانین برخیزند و بخواهند

تقدم در پی این خیالات از شما پیش نرفت

(وزیر) همکاران مرا عجب کجا آورده اید و حشمت

صد مراتب از من پشتر است هر کدام هزار گونه آرزو و ادعا دارند
یقین بدان در میان ما هیچکس یافت نمیشود که در باطن بخود وعده شخص
اول نباشد شاخصیکه وزارت مطلق را را حتی خود میداند چگونه راضی
میشوند که راه این منصب و منافع و استقبال بواسطه وضع قوانین خود
میسود و دارند هرگاه آرای این نام و مقام نبودم احتمال میرفت که
طالب نظم باشم اما اینک که در این سینه نشسته ام و امید قطعی دارم
که از اندرجه ترقی نخواهم نمود دیگر چه عقل خود را بعواقب قوانین گرفتاریم
سایر وزرا هم بعینه حالت مرا دارند در حضور اعلیحضرت اقدس شریاری
همضا لقا از حسن نظمیات تعریف میکنند اما همیشه پروند می آید و تصور
میکند از فلان مداخل و فلان اختیار باید صرف نظر نماید بکلی از نظم
دستگاه سلطنت و ترقیات دولت چشم میپوشند حالت من اینست
اگر وزراء دیگر مدعی شوند که حالت او و رای این است یا شر را دارند
و یا دروغ میگویند

(رفیق) پس بچاپره مصنف کتابچه غیبی حق دارد که پیوسته فریاد
که در میان جاهل ممکن نیست طالب نظم و قانون شوند و بلا تردید

در باربان همین است که محبت کم کردید اما در مقابل این غرض در باربان
یکغیرت و شعوری هم هست که شما از آن غافلید اعلیحضرت اقدس
شهریاری نه غرض وزارت دارد و نه از معایب اوضاع بخر است
علم اعلیحضرت از همه شما بیشتر و محیط بر همه نواقص میباشد ممکن نیست
با غیرت سلطنت و آگاهی از ترقی دول سیره پریشان الحال ایران
آسوده نشسته و خاطر مبارک را راضی فرماید که دولت قدیمی شکست
ایران با آن همه اسباب قدرت در مقابل دول دیگر در حال باقی
اگر بر خلاف حدس من اعلیحضرت شهریاری بکالت حالیه قناعت
فرماید هیچ شکی نیست که غفیری پیش آمد زمان و مقتضیات عصر
نخواهد گذارد و اکتفا باین حالت فرمایند

(وزیر) از لزوم وضع خارجه هیچ تشویش نیست زیرا چهار هزار لیست
که محظرت بهمین منوال برقرار است و دول اطراف همه محتاج باشند
و در باطن کمال احتیاط را دارند در ایران سه چیز داریم که پیوسته باعث
وحشت و ترس دشمنان خواهد بود (شمشیر کج اکیر و زرای خردمند)
این سه چیز دشره ایرانست و تا دنیا باقی است هیچ دولتی با ایران

ستیزه نماید لذا از خارج هیچ احتیاطی ندارم چیزی که مرا فی الحقیقت شوش
دارد اصرار اعلیحضرت شهریاری است که کاهی جهت تغییر وضع ظاهر
می فرمایند نمی فهمم محضات وضع قانون را چگونه می توان اعلیحضرت را
کرده اند که اگر بحالت خودشان واکدا یم پس از یک ماه مانند درای
سایر دول ما را محصور توانین می فرمایند و هیچ مضایقه ندارند که را داخل
ما را بکلی منقطع دارند چیزی که بفریاد ما رسیده این است که همه ما
در مدافع شرکت و همراه می باشیم و باندک تدریجی می توانیم خیال شما را
منصرف نمائیم تحت تصدیق عموم فرمایشات اعلیحضرت را نموده
همگامیکه پای اجرا میان می آید بهر ارسیده اعلیحضرت شهریاری را ان
خسته می نمائیم تا آخر الامر خیالات مولا نه انضجار حاصل نماید و دست
مشورت میکنیم که مجلس شطحات ترتیب بهم همه روزه خاطرهای یونی را
بیک رسید مشغول و در جز مشغول کار و خیال خود می باشیم

(رفیق) اما از اینم ترسید که یک دفعه اعلیحضرت شهریاری اغراض
شما را تلفت شده و بمناسبت لغت و غیرت سلطنت در اجرای قوانین
قیام فرمایند

(وزیر) خیر شما مطمئن باشید اینقدر از حالت خسروانی نیستیم
هرگاه عزم اعلیحضرت بقدر سرعت انتقال و ادراکاتشان بود
همانطور میشد که میگوئید حسنیجه دارد این است که چندان در دستورات
خود دنیا باشند بر خیالی که از آن بزرگتر نباشد همچنین کیش بر او گذشت
دیگر گفته است

(رفیق) بسبب بارک خودتان که خطب می نمائید و شما هنوز اعلیحضرت
همایونی را نشناخته اید زیرا روشی دارند که باعث سهو شما شده است
رسم اعلیحضرت اقدس شهریاری این است که هر چه میگویند چنان
و انمود میفرمایند که اجرا خواهند فرمود شما تصور میکنید که اعلیحضرت را
فریب میدهند و غفلت دارید و بهفت سال مانند فلان کسی را
فرغ میشد کمی از حکمای فوکن میگوید کدام قابل ترند از فریب دهنده
و یا آنکه وانمود میکنند که فریب خورده فلان بادم آخر تعیین داشت
که ذات اقدس شهریاری تلفت کارهای او نمیشد و همین
باعث خرابی او شد اقلأ شما از خطبای فلان تعبیه شوید
و قلعجه بواسطه اصرار و تدابیر شما از فرمایش اصلی صرف نظر میفرمایند

تصور نفرینند که در آنها از خیالات ملوکانه صرف نظر ننموده اند
آن تصورات خرد وانه هر وقت بشیر بر ذری کند و دل بگذرد
بهست سال تا تبش حال در عالم خضر این سخن محرمانه را بشنید
قطعا و یقینا و سدا علم حضرت قهرش شری مجبور خواهند شد
که اوضاع دولت را بشیر بدینند و اگر شما را هم بهر دستم
مطش بفرمایند که نیستگاه را بهین طور کفاه خواهند داشت
باور کنید زیرا که بلا یحیی نیستیم است که اگر ذات
قدس ظلالی مندر قوه این وسطیات هم باشند با لقطع
و یقین طبایب و قوه این در ایران متداول خواهد شد
و حال آنکه ذات قدس ملوکانه بلاست طبایب قوه این
عالمه میباشند و در اوضاع و طرائف هر قدر بیشتر
آگاهی حاصل فرمایند در وضع قانون حریص تر خواهند شد
و صحت دولت نیست که بتمام فضائش این روش بخرید
بلکه هر قدر بتواند با پیوستن این خیالات جدید بشود
زیرا که لغتای مناصب شما در متابعت این خیالات

و حاصلت شما خواهد بود (وزیر)
سفر اسرار شما را نمی فهمم غیر ترقی و دریر که منبر رخصت
قانون مدخلت مکرر و در ذرت عفو را بخواهیم که هر چه
موجود نیست همان را چه کنیم بهشت هر کس را بگذرد و در ذرت
نباش من و در ذرت را برای این طالب استم که هر چه بخواهم
بگویم و هر چه بخواهم بگیرم و هر چه بخواهم بدم و منی حال که اوضاع
اینطور خوش است و می بینم که عفو حضرت پادشاهی
ناچار خواهند شد که در بعضی فقر را بدین فرج اوقع راند
دست بدم

(ریش) چنین میشود سرکار وزیر چه عفو را با جانیات
خام میسازند آن لایمی که سلاطین ایران رای
عفو را بطبع رای و زراء میباشند که تحت صدر است
بسیر نظام و نیز آفاق حال یک حادثه ثباتی به او افت
استقامت صبادت و کم بجز عفو حضرت پادشاهی خواهد بود
شیر یا ملت بدینهم و زراء دارا خرد و بخت به است

خیع غریب است که در مقابل استیضار و این شرط
مقتدر شما منور بجز خود عترت نمی کشید بخدا که
شما رجحان رخصت خود در نموده است زیرا در ابتدای این
تقریبات رجب اتفاق جزو وزراء واقع شدید لذا
بها لطوری که مدت حالت ساینم رخصت بوده اینهم
در اظهار خیال دیگر در این رخصت می نماید به جهت خفا
در پند میدی کس شما را صدر عظم نخواهد کرد
(وزیر) چرا امر صدر عظم نخواهند کرد و من که کمترم ؟
(رفیق) شما در این پیکر کمتر نیستید لا شما را صدر عظم خواهند
(وزیر) چه بگوید و لیست ؟

(رفیق) بهمان دلیل که میدانم

(وزیر) تو می بینی که همه جا میخواهی فضولی کنی
(رفیق) من که منور فضولی کردم چه آنچه تغییر می شود
اگر بخواهم فضولی کنم قدر شما می پرسم که به دلیل چه می دانم
وزارت دودخانه اید چه پسری دارید که سیر می دانم

در چه علم کتاب نوشته ایم ؟ کدام صنعت را اختراع
کرده اید شما منور نه یک عهد نامه خوانده اید و نه یک
نقشه جنگ میاید نه لفظ بانک شنیده اید نه نامی
دول را میدانید با وصف این ادعای وزارت میکنید
شما رجب علم از یک طفل دوازده فرقی دارید روس
کما بت با پلیست را چطور بخورند لیاقت غیر تقسیم کار
که ام قشاش است کپانی هند چند پیر و در دربار
دول مس و وزیرانی نیست نمی شود که در علوم حکومت داری
چند جلد کتاب نوشته بشود شما منور بول کاغذ
عقفا و ندانید معنی ساز و در این شوق بفهمید شما منور
کفایت وزارت را در عقد و فراش میدانید با وجود
این میخواهید بختیاری چه کرد و فضل را بدست شما بدهند
که سالی یک در مال دیوان صرف نقش خود کنید
و هر ساعت بر آلاء ایران منت بگذرید که اگر من
نابشتم شما نخواهید بود چه چه کرداید چه میدانید چه توان

چه حق دارد که علم حضرت قدس شریعی شما را معبودی است
 قرار بدد فرضاً دولت چنین کاری بخواهد کند شما چرا
 باید قهر کنید فرضاً مردم آمدند و شما سر فرود آوردند
 شما چرا نباید صواب بشدید شما از فلان محروم و یا از فلان
 پیچیده است یا از فلان عذاب چه فرقی دارید شما خیال کنید
 که چون نکر زایل دارید یا آنچه پدر شما بزرگ داشته
 یا یک وقتی بمیدان هم حوزنایر پدر شما مرد قادر و طایع
 ایران بشید بخت خدا اینطور نیست اگر شما پست بود
 بشید و اگر شما بزرگتر بودید که موزون و موقر
 حرکت میکنید و اگر ثابت کنید که جد شما بنامه لغزش
 میبرد باز در مغز از پیچیدگی به هم میسازد و میزد
 علم حضرت شریعی هر وقت اراده فرماید محروم را
 شما نمیخواهید که در این از نقاشی معروف فرنگ
 در غوغای یک پرده نقاشی بزرگتر از خواست پادشاه
 متغیر شود که مردم که نه این پیکر را ف را به پشت نظر دارند

مقبور خود میدیم در پاسخ گفت بی شما در یک ساعت نمیتوانید که پست
 بکند سی نفر مردار مثل مرداران ایران درست کنید اما اگر پست
 مثل شما پادشاه جمع بشوند تا سی سال دیگر دو نفر مانند من نقاش
 تربیت کردن نتواند شما هم اینطور وزیر هستید که علیحضرت آقا
 شریعی هر وقت بخواهند ده هزار نفر مثل شما وزیر میشوند پیداکند
 یک بحث پیشور شما را بر حسب اتفاق برای منسنگ گذاشت
 حال شما نباید خود را معتقد بزرگ که واقعا از روی استحقاق
 این منصب شده اید اگر شما فی الواقع بر حقیقت حالت خود قلم کنید
 عوض اینکه بالاتر از این منصب ادا نمائید از مراتب کفایت
 و استحقاق بخلالت سیکشید و دیگر نه مردم را اینقدر حقیر بشمارید و نه
 بخیال ارتقاء منصب میافزاید

(وزیر) والله خوب میگوئید کاش این حرفها را قدری زودتر گفته بودی
 حالا میفهم که در رای من که چرا اینقدر کامل و عاقل و تدبیر و معقول شوی
 معلوم است و قسماً از اطراف اینطور ایراد بکنند و زرا حکما متنبه
 میشوند اما همیشه بماند میرسیم مردم نفهم بی انصاف انقدر متعلق میکنند

که آدم را دیوانه میکنند روزی صد نفر هزار زبان من جانی میکنند که
 من شخص اول ایرانم و حکما باید صدر اعظم بشوم هر کار میکنند میکنند منم از
 اطراف مرا معتقد میازند که بهتر از این کار میشود وقتی که در الحاق
 شاهستم می بینم در حقیقت دارای هیچ چیز نیستم اما میانم که میایم
 برای من صد هزار نفر پیدا میکنند که از هیچکدام خبر ندارم نزدیک بود
 که این مردم بی انصاف مرا از حالت انسانیت بکلی خارج کنند انظمام
 و وزرای فرنگ را قابل نوکری خود ندانم و در این اوقات خود را با
 پلنگ کپر دنیا پیون بزرگ شستبکر و بدم حالا هم تخریر می کنم که اگر اعلیحضرت
 شریاری مرا پیشا خود نفرمایند پس اوضاع ایران چه حالت پیدا
 خواهد کرد؟

(رفیق) باد رفتید سر وزارت آخرا این وزارت چه بهره تصور
 نمائید که اینقدر در پی آن هستید اگر از برای این است که بدو
 خدمت کنید و از برای اولاد خود بکنین می و آسوده کی بگذارید که بقدر
 کفایت این مقصود جا و منصب دارید و اگر منظور شما این است که
 میرزا آقاخان بشود پس اول بغض نمائید در حین وزارت ایران چه نوع

لذت تصور کنید این چه حرص است که در خرابی خانه خود واد
 از وزارتیکه از علم و وزارت نخبه و از زویر بهر هنر عاری بودند یکیش
 بدیدید که گرفتار کفر خطای خود نشده و دردم آخر از روی راحت
 بهتر خود را نداشته اند شما چرا باید از اینهمه سر مشق مستعدین قضا
 نشده باشید با آنکه پست دفعه چشم خود دیده اید که طمع و حرص
 و زنا پیدانش بجای نخر شده است باز شب و روز در اخذ
 و علو منصب خود کوشی نمائید و در باطن وجد دارید که مردم نمی
 فهمند چقدر مداخل میکنند و حال آنکه میدارند مداخل هیچ وزیران
 مخفی نمانده است شما خیال میکنید این پولما را از برای خود جمع
 میکنید و هیچ تلفتی نیستید که مانند مستعدین از برای دولت
 فعلی میکنید چته سهو نمائید این وزارتیکه میخواهید بکنید حکما همان
 نتیجه خواهد داشت که همیشه داشته است اگر طالب ذلتیکه سایر
 وزرای سچم کشیدند نیستید بک وزارت ایشان را فراموش
 کنید خیال نکنید که لذت وزارت همان است میرزا آقاخان
 و عوهای وحشی نهایت لذت سلطنت را که تصور میکنند بگویند

که پادشاه باید همه دوزه گوشت شتر بخورد و مادیان سفید بخورد
 لذتی فوق آن بقصورشان نمی آید و زرای ایران هم لذت داید دنیا
 گویا همان گوشت شتر و مادیان سفید را اشتها بکردارند و لقا آدم
 باید چه قدر وحشی و چقدر ناقابل و چه قدر طفل باشد که در حین
 وزارت دل خودش را خوش کند که فلان پسرش چند یک می کشد
 و شوهر فلان دخترش حایل سرخ میزند از برای یک وزیر ایرانی چه
 لذتی بالاتر از آنست که به پند ده ملت ایران صاحب یک کوزه
 لشکر شده است هرگاه میزد آقاخان نصف آن تدابیر یکی
 جهت از دنیا و مداخل نظام الملک بکار میرد صرف لطافات
 لشکر مینماید آن حدود ایران رودخانه سند بود اما قلمی
 بیک کالک مندرس سوار می شویم و چند نفر سوار کرسند و در خروجی
 میکنیم خیال مینماییم که جمیع مراتب بزرگی و نهایت مقامات
 استقلال را حاصل کرده ایم لذت بزرگ را در ایران آن وزیر
 خواهد بود که بتواند بگوید راهبای آهن ایران را من ساختم اکنون
 مشرفه را من بدست آوردم حدود ایران را من توسعه نمودم

عندما مترکان چای را من پاره کردم اسلام را از چنگ معاند
 من نجات دادم بیات ایران را من بصد کرد و رسانیدم راه
 تسخیر آسیا را من باز نمودم لذت و زارت ایران در این اندک
 و من هنوز توانسته ام بفهمم چگونه میشود که یکوزیر ایران این
 روح پرور را میکند و عمر خود را در آرزوی بازیچه های شخص بعضی
 تلف میکند چهل سال است (لرد بالمستون) وزارت میکند
 و همیشه مقروض بوده است و در عمر خودش نه یک دارائی است
 و نه فراش اینک از وزارت معزول است اشخاص صیقل داده
 کرده اند میباشند آرزو و فخر میکنند که دو دقیقه با او صاحب مقام
 اگر خود را مستحق وزارت میدانید یک قدری بهمت خود را صرف
 این نوع وزارت نمائید هرگاه بدانید که دولت عتیقه ایران
 مستعد چه ترقی و تغییرات بزرگ شده است و اگر بقصور
 آورید که با اندک بهمت شما چه نوع معجزهای عظیم در این ملک
 ظهور خواهد کرد حفظ و لذت یکی از آهنگار بر کل آرزوهای خود صحیح
 خواهند بود

(وزیر) حالا چه باید کرد که این معجزه ظهور کند و بچه تدریس
ایران را صاحب یک کرد و لشکر میتوان کرد ؟
(رفیق) همان تدریس که صاحب کتابچه غیبی تحلیف میکند
(وزیر) عجب اسباب معجزه پیدا کرده دید این چند ورق تحریر
نامربوط چه خواهد شد از یک خواب دروغ چه حاصل من سوکنده
میخیزم که صاحب کتابچه آنچه را که نوشته خودش میبیند بگوید
غیر مستقیم یعنی چه مجلس ثنویات چه دختری با سخن فیه دارد یعنی
خاک بر سر باشد که پس از خدمت شاه پادشاه بزرگ و پس
از چند سفر خراسان که سوار ترکان را بهما را مغشوش کرده بودند
و هیچ صدائی از اردوی بیرون نیامده حالا بنیایم و ریشم را
بدست چند نفر جمال بدیم و هر قافه نیکه میخوانند بگردانند و بگویند
هیچ قافه نیکه بهتر از عهد خاقان مغفور که پسرش هر کدام کیسلان
مقتدر بودند و جمیع دول در کمال تزلزل متل میگفتند که هنوز هم
آثارش باقی است نمی باشد چنانچه نا در شاه تمام هند را گرفت
و شاه اسماعیل که تصوریش الآن در چهل ستون اصفهان حاضر است

با اندک سپاه بچه فتوحات دسترس گردید چه غیب داشت
که حالا ما بیایم مقلد فرنگی بشویم مجلس ثنویات بگذاریم وزارت را
دارنده بسازیم ؛ این حرفهای نرغرف اوقات خود را ضایع میگردانیم
اینها همه حرف است حدود را بقانون نمیتوان وسعت داد
نظم دولت بشیر میشود و پول خرج کردن
(رفیق) هزار افوس که استبداد جزئی مرا مبتدل یا سگلی کردی
بخت چه قدر مساعد بوده است من تا امروز جمیع ترقیات
این دولت را از جهت اسباب فراهم میدانم فی الحقیقه
و دانستم این بود که عقل و زراعی ما که فی خوله بود که اصول علم
ثنویات را درک کنند حالا می بینم که عقل طبیعی در تصور نیک
علوم چه قدر قاصر است یکی از حکما که بسیار مشهور و لوپا مغیر
علوم سیاسی میدانند پانزده سال عمر خود را صرف تلیک کتابخانه
نمود که در میان ملک نوک تورات علم حقوق محسوب شود این
کتاب را با وقت تمام خواندم و با سبک جمیع مضامین آنرا که
فهمیدم اصل کتاب بنظم بگفتی معنی آمد که بجز خودم دیگر

بختی مایوس شدم تعجب میکردم که اینجکیم مشهور بحجت این مطالب
ساده ولی مأخذ چرا باید پانزده سال عمر خود را تلف کرده باشد
بعد از دو سال وقتی که در مقدمات علم حقوق فی المذهب بطی بهر شما
کتاب حکیم را دوباره خواندم آنوقت فهمیدم که شهرت حکیم بود
چقدر بجا و عقل طبیعی بدون امداد علم کسی چقدر عجز است
و هم چنین وقتی در اوایل تفصیل مباحثات پادمان انگلیس را
تحقیق میکردم متحیر بودم که این مطالب چه ربطی بنظم دولت دارد
بعد کم کم معلوم شد که بنیان قدرت انگلیس از همان مطالب بوده است
که من نفهمیدم حال امروز شما طوریکه با وصف کمال عقل
و ذهن بواسطه داشتن علم نمیتوانید اصول نظم را درک نمائید
حقیقت های بزرگ که بنیان اقدار دول شده اند بنظر شما
حرف های بی معنی می آید و کسیکه تمام چه فوج انگلیس یکدست
بزلزل می آورد خیال میکنید که پیشرفت نظم آنها بسته بفلان
سربسک و موقوف بفلان حرکت و هیچ نمیتوانید گمان کنید
که مایه قدرت این دولت و این فوج منوط بتقسیم و انواع افعیا

دولت است این عجز شما در درک اصول نظم باعث ذلت
ایران شده است

(وزیر) چه سکوئی لایم و عزیز؟ مردم اینقدر هم عجز نیستند چرا
نمی فهمیم میفهم و خیار هم خوب و بهتر از شما بکنه این معایب سیدیم
لکرمین و اکلاند چنان ایران را نظم بدیم که از عهد جمشید
بهتر باشد اصول نظام همه پیش منت

(رفیق) از این نوع کفایت شما خالی از تردید نیستیم اما چنانکه
بلا تردید میدانم این است که هنوز از وزرای ایران هیچ علمی
بروز نگرفته است که با اصل نظم ربطی داشته باشد در تدریس
کلی هر چه کرده لایم یا ضبط بوده است یا فرع بمعنی شصت سال
که دولایای دولت ایران در صدد اخذ نظمیات فرنگی میباشند
و بحجت اجرای این نظمیات علی الخصوص در امور لشکری بقا
مختلف نهایت اهتمام و کمال محنت را مصروف داشته اند
از هر دولت محلّین مستعد آورده اند و بخرجهای کراف متحمل
انواع استعانات شده اند سلاطین با جت ترغیب ملت از

هیچ قسم گذشت و هیچ نوع مشقت گریزان نبوده اند و چون
 گفت که هیچیک از سلاطین سلف بقدر پادشاه امروزه
 ترقی دولت زحمت نکشیده است ولیکن با وصف اینهمه
 کوشش و اهتمام و با وجود صرف اینهمه تمت و مخارج با کمال
 اطمینان میتوانم قسم بخورم که این زحمات و تدابیر پناه ساله
 برای دولت ایران ذره در مراسم ترقیات حقیقی بیفزاید
 حاصل نموده است بلکه قدرت دولت در این پناه ساله
 تنزل کرده است بسبب حسب این نتیجه محکوم چیست پیش
 این است و قسکه اولیای این دولت در صد و اخذ تطیبات
 فوکن برآمدن اصول را ندیده و حواس خود را منحصر بقصد فروع
 کرده هر چه در اخذ فروع است بیشتر اهتمام نموده اند از اصول نظم
 و در افتادند مایک خانه داریم که بنیانش کلاً معیوب و خراب
 و بی لنگه در خیال استحکام بنیان باشیم در بالا خانه مخروبه و متصل
 نقاشی میکنیم و از یک طرف دیگر نقاشی را مورد سخط میاریم
 و از پیرنگهای دیگر میگردیم و درای متصل در خرابه دستکای پیرایه

ایران نقاشی میکنند و متصل فریاد میکنند که ایران نظم بر نگیرد
 این بدیهی است که ایران بولارطه با زیجا نظم نمیشود شما
 وضع زحمت و مشق سر باز را تغییر میدید میخوایید لکن نظم بگرد
 ترکیب چادر را قلندری میکنید میخوایید و را از حد خود تجاوز
 نکنند لکن کیرا وزیر داخله می گذارید میخوایید ولایت همه نظم باشد
 کارخانه ریسمان کشی می سازید میخوایید تجارت رونق بگیرد این
 با زیجای بعضی چه ربطی نظم دارد شما بدو بنیان نظم را است
 بیاورید آنوقت میدانید دولت ایران نظم برسد و بگذرد
 همه جای عالم نود تر نظم برسد و بدیجتی خدا که لکن هر یک است
 و اهتمام اولیای این دولت در این پناه ساله صرف حصول
 شده بود لکن ایران صاحب کل آسیا بود اما چفایم که لکن
 ایران و زرای لکن نظم و لقع میشوند یا لوقات خود را در فروع
 پهاصل ضایع میکنند و اعتقاد من یک از سببهای این خط و زری
 این است که خیال میکنند اخذ اصول نظم با این حالت دولت
 مشکل و مخالف طبع ملت خواهد بود متصل میگویند این ایران است

باید کم کم پیشرفت و باید از جزئیات ابتدا کرد و بهیچ شکی نیست
که باید بتدریج حرکت نمود اما اول از جزئیات کمال خط و خطا
این را نفهمیدند که اشکال و دشواری اجرای فروع است نه از
پیشتر از اجرای اصول است محققا بدانید که در این مدت بحسب
بعضی فروع جزئی هر قدر تدریس و تدریس بکار برده اند بجهت
اجرای سبک از اصول هرگز اینقدر تدریس و تدریس لازم
نخواهد بود و دشواری اصول فهمیدن معنی اصول است و
اولیای این دولت معنی اصول نظم را نیافته اند جمیع تدریس
بی اثر و غیر این دولت در تعلیم فروع ضایع خواهد شد
(وزیر) قوم غریب در از نفسی میکنی اینقدر که اصول نظم بگو
آخر این اصول نظم که است

(رفیق) باز حالا در جواب من خواهید خندید اصول نظم
بمانست که مختصرا در کتابچه غیبی بیان شده است شما خیال
نمکنید که مصنف این کتابچه را دوسه روز نوشته و این فصلین را
من باب تقنین از پیش خود بهم بسته است بجهت رفع اشتباه شما

اینقدر میگویم که مضامین کتابچه نه تنها بعینه از افکار مصنف است
بلکه مصنف منور بر اینها و تفهیم این مطالب معطل بوده است
پایان این کتابچه هر یک حاصل عمر یکدست و بر هر لفظ
این مطالب که بنظر شما قابل اعتنا نیست یا بدکتهها نوشته اند
لکن بحسب لایان مدو میگرد و یکی از قوانین آن مجری شد اوقات
میدیدید که در میان این الفاظ ساده چه نتایج کلمه مندرج
بوده است شما بر این اعتقاد من هر قدر میخواهید بخندید اما
بعد از همه خندا باز قسم بدانید که قوانین منور به منش نظم
دولت هستند و خارج از این قوانین هر چه بکنید یا معطل
شما و اسباب تسخیر و با خواهر شد

(وزیر) بنظر من شما هم جنس کتابچه غیبی هستید حرفهای ناظر
بطور مسلسل میگویند که آخر الامر خیال را ترویج میدهند از خوب
فضا حالا اگر میخواهیم بقول شما این اصول نظم را مجری داریم
چه باید کنیم دستور العمل ما چه خواهد بود
(رفیق) دستور العمل شما واضح است علم تقنین دول نمند علم

بر قوانین معین ترتیب یافته است بکیرید و پیش بروید
دولت را نظم داده اید و لکرش سابق بر خواه خود از خود
متفرقه ابتدا کنید همان نتیجه را خواهد بود داشت که در این
پنجاه سال برداشته اید یعنی معطل زیاد و زحمت حاصل
تا تنف برکنده شده

(وزیر) خیر خوب حالا موافق رشته های قوا عیش
برویم رشته قوا عدرا از کجا بدست آوریم
(رفیق) این رشته قوا عدرا بدست شما داده اند محض
مجلس وزراء ترتیب و زارخانه ترتیب عدالت قوانین
بیات

(وزیر) راستی آن پانصد تومان را که آن شخص وعده کرده بود
من بدهد امروز آورد یا خیر؟ جواب نید بی یقین نیاورده ام
ولور اگر تا فردا نیامد من هم مواجبیکه از برای او کرده اند
منقوش میکنم
(رفیق) موجب که سهل است صحبت ما را منقوش کردی

(وزیر) شما هم غریب عشق با خیرها دارید و دولت
که از شما گرفتاریت میکنید پس است شما حالا از کجا نظیر
نظم دول واقع شده اید از کجا با بقدر شما ندانیم شما نخواهید
وزرای ایران را نصیحت کنید خیر خوب نشاء الله مبارکست
اما اگر از آن بدهید من هم بشما یک نصیحت میکنم شما بدهد این
عم خود را بر آن خود بگذارید چه ضرر دارد که بنظر من هم بدست
خیرها شما بخرید تمام وزراء را بنما و شمع بکنده صبح خواهد داشت
من بکنم در مقابل این عرض منست چه میتوانم بکنم بی رضایت
محضر شما تمام خواهند کرد و شما بروید دولت خیرها
نائب بکنید هر نوع خیال حیث از برای شما ثابت نگذارد
چه لازم که مردم را از خود برنایند شما لذت و همراهی این
هر روز تنگت میدهند ببرید در عرض بکنید محرومان این
بشود سبب بیشتر خیالات ایشان بشود
اگر بپسندید بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ
در صد و خواب خود بپسندید قری ام انکم بشیند

و صحنه کینت و زرای ایران را تماشا کنید
 در پیش (حرف بهر است که در سوزید این نوع نصیر و در
 نامه با رفیق و محض از راه دیگران است از هر دو طرف
 من و توبه کنیم که دیگر نیست حد بر تماشا کنیم

با کلام و کلامی
 در سوزید این نوع نصیر و در
 نامه با رفیق و محض از راه دیگران است از هر دو طرف

کتابچه دوا در محنت ایران ارتقا
 فیضیه تیر شیراز عالم خان ناظم الدوله وزیر
 مختار دولت بهیه التفسیر

بسم الله الرحمن الرحيم
 جناب میرالدوله

اشخصیکه شما را شناسیده اند تاقت در نزد که پریشانید و تاقت
 نه در این است که شما چه حسته را در قلوب که بصیرت و بصیرت
 برشته باشند پیری ندارند پیری این نوع قلوب در ناامیدی
 و یوسر است دولت ایران بلاشک ناخوش و خطرناک است
 و خسته مثل شما طیب دلیل بر نهایت خطر است بزرگان
 دولت بعضی بواسطه کارنامه شعور بر خطر حالت دولت متفت
 بعضی هم بواسطه نقص و لشوایی جرأت اظهار ندارند و غالباً
 در رفع امراض دولت غیر کافی بر بغایت نا قابل رشد شما
 شخص ایران هستند که بواسطه اطلاعات خارج و کفایت ذاتی
 و اعتبار سن و سابقه و لشوایی متوانید بدون خطر پان حقیقت

نمائید و به کمال جرأت بمقام راهسنا دولت برخیزید علی نراج
 شما و قریب بجهت سکوت شما عذر کافی نیست زیرا که همین لحظه
 طنهری شما بهترین مقوی اقوال شما خواهد بود لهذا بر دولت
 خواهی شما لازم است که پیش از این یوسر کینه کل قوای خود را
 جمع نمائید و کشور آخری میان این وزراء پند از پیش
 در دم آخر اتش قلب شما در قلوب ایشان تا شیری نماید چون
 بهنگام خطر بر هر یک از این کشت لازم است که تقدیر نیست
 خود در حفظ کشت بکوشد لهذا بنده نیز که از علمیات این کشت لوفان
 زده دولت هستم از طرح نجات این کشت نمونه عرض کرده ام
 ولی هر چه با طراف نگاه میکنم می پسم زبان مراد بجز شما کسر
 نخواهد فهمید لهذا نمونه طرح خود را انفاذ خدمت جناب بجا می آورم
 رسم نه بجهت دلیل بر مغرضی مخفی خواهد ماند کتابچه که ملاحظه نمائید
 فرموده قبسی نوشته شده که یا یا مصنف آنرا اخرج مکرر
 یا اینکه اقوال او را با کمال احتیاط قلم گرفته جناب شما در این
 و در حکم محاسب می نرم هرگاه حجت مرا مستوجب بشنید

بنده ۱۷ ساعت اسم خود را بر روز خواجه داد و اگر این خبر و صحت
 زحمات چندین سال مرا قابل التفات شمارید تخمین غایبانه شمارا
 بهترین اجر خود خواهم دانست استدعا میکنم دارم اینک که تا
 روز دیگر کتابچه بنظر اقدس میبینم تا بنشینم روح خدا را بر بند
 بحال آن روز نماند تا چهار روز دیگر در هر صورت کتابچه بنظر اقدس
 همسایون رسیدت شود () ایران نظم بنمیدارد
 () نه خیر چنین نیست خدا لب اغشاش نیست ایران
 نظم پذیرست سبب است سببیکه امروز بکلی ترقی ایران فرام
 اعداست در هیچ یام برای هیچ مدت قیصر نبود است نظام
 دول همیشه مملکت داشته است که هر چند مدت مخالف
 پادشاه بوده است که هر غفلت پادشاه شده ترقی مدت
 بوده است و قمر سلطان محمود در خیال نظام دول عثمانی بود
 (یعنی چرخها) در خیال جبر او بود و نه بجهت تفسیر شیطانی جدیدانه
 مدت نیست بلکه دول و نمک بر فغانه با حلا آوردند الان هم
 در هر یک از دول یورپ بجهت وضع هر قانون صد نوع مانع

ظهور میکند دولت ایران از قدرت روز زمین است که
 بدون هیچ مانع مستعد قیصر هر نوع قانون میباشد انیت بیرون
 و سایش خارج سلطان پرست ملت همت و کفایت پادشاه
 است بعت و لشکر علماء ترغیب و اعانت دول دوست
 سکوت دول بر خفا جمیع اسباب ترقی بکلی ایران فکلم است
 دولت ایران بلا حرف بهتر از امروز پادشاه هرگز داشته
 خیر نعمت است که در یک نفر شخص پادشاه هم جبر عتق
 لطیف و هم جبر استخوان خراج از جمیع وزرای خود برتر باشد
 عموم سلاطین و نمک سکر نظامات و زرا خود بوده اند و امروز
 پادشاه ایران وزرای خود را بر دو تن نظامات مپرد و نمک
 ط لب نظم بودن و پادشاه عادل شدن تعجب نیست زیرا که
 که بکلی سلاطین و نمک اختیار طرز دیگر ممکن نیست و لا در یک
 اختیار جهان و مال نیست که در خلق را بدون هیچ مدعی است
 خود کفرش و لا طفولیت محض پرورش خلق الهی و با وصف
 تسلیم از حالت انانیت پرورن روشن سهرت با هم

مرتبه در علوم و رسوم خارج برکت اعیان و دولت نفوذ جتن ^{بها}
 بمقام نجات دولت بر خاستن خیا تعجب و بکسر ایملان ^{بها}
 ولیکن بزرگتر از آن تعجب در این است که با وجود چنین پادشاه بصیر
 و باهمت و با وصف اقام اسباب ترقی امروز دولت ایملان ^{بها}
 در اطفال و گرفتار انواع ذلت است صد و پنجاه هزار رعیت
 در مهیب ترین سیرین لنده بجز در سر با زبندی کل بنا در ایملان ^{بها}
 وزیرین دولت فلات سلاطین را ضد کرد و بهایت تحقیر میکند
 و شکرگزار لایات ایملان و صبر نشود در اوقاییکه ^{بها}
 شیعیان را با قضا حاکم از معابد خدای پرست میکنند و دست ^{بها}
 به اصفای سیصد هزار لایان بر عیلت جبر میکنند ^{بها}
 سیصد کرد و خلق را مستخر میکنند و اطفال قاهره از پیش روی ^{بها}
 فله را می نمایند و چنین که رعایای کولایت از خطر غلامی ^{بها}
 ولایت بمحلا را از وفور غله بلایه عدم شهر در اشد فقر ^{بها}
 مانده اند در سیر و لایا کسکه از شین روز سیصد و پنجاه فرسخ
 راه میروند و در ایملان چا پارهای دولتی اغلب اوقات نصف ^{بها}

پیاپی می کنند مداخل اکثر کمپانیهای کوچک از مداخل تمام دولت
 ایران بیشتر است وقتی که حالت ایران را با اوضاع فرنگ
 تطبیق میکنند غریب حیرت میشود که با اینهمه لغات طبعی که خداوند
 عالم با ایران عطا فرموده اند اولیای این دولت باید چه قدر ^{بها}
 کرده باشند که چنین ملک را اینچنین ذلت رسیده باشند ^{بها}
 و برای سالی ایران با هیچ وجه نمی دیدند یا اصلا شعور نداشته ^{بها}
 یا خائن دین و دولت بوده اند و الا چگونه میشود که ^{بها}
 معایب وزارت کرده باشند و بمقام رفیع ^{بها}
 در ایران یک طاعون دولتی هست که تمام ولایت را گرفته ^{بها}
 ملک را تشنه میزند بنیاد جمیع بنای دولتی را زیر و زبر ^{بها}
 سکون میزد و ریشه آبادی را از همه جا برمی کند این ^{بها}
 که در سایر دول از نزل داشتند دزدیها می مانند در ایران ^{بها}
 میکنند و بهای است که این ملک را غریب دریا می ذلت دارد ^{بها}
 و هنوز هیچیک از وزراء رفع این بلای قار قابل التفات ^{بها}
 کدامیک از خراسان ^{بها}

استیفا پیش از این چه خواهد بود اگر کسی نوکر نقدی حکام ملت
رعیت مرج و مرج دستگاه دیوان اقصای و خطرات خارج
همه این معایب از آفتاب آشکارتر است و چیزی که رفع این خرابیها
و نجات ایران را در نظر محال ساخته است غفلت و بی‌توجهی ^{لوی}
این دولت است چنان آسوده و مطمئن نشسته اند که گوئیم راهش
تا هزار سال دیگر بر ایران مسدود ساخته اند خیال میکنند که استقلال
دولت و نعمات استقلال را تا ابد برای همیشه اند و حال اینچه
چنین نیست آشفتگی و آشوب خواهد بود صدقات و فرائض و
راه همیشه مشغول خواهد داشت روش پولیکهای بی برای خاطر
تغییر نخواهد یافت آند با پیکان فارس بازندان و سلبان این
کشتانهای آسیا هزار مدتی دارند و اگر بدانند سکوت اینهمه
بچه جای باریک رسیده یقین اینطور آسوده نخواهند نشسته خدا
آن روز را نصیب پادشاه اسلام نماید که پنج نفر از وزیران بفرستند که
کشت دولت بجا میرود ولی هزار افسوس که اعتقاد ما بر اوضاع ^{گذشته}
ما با بختی از اوضاع حالیه ختم است بخط کا صدارت میرزا

این بود که عهد خاقان مغفور را میزان آئین مملکت داری ساخته بود
متصل اعمال آن ایام را شاید می آورد و معایب آن عهد را ^{تیره}
عهد خود قرار میداد خیال میکرد که واقعا عهد خاقان مغفور سال
قبل از این بوده است غافل از این بود که از آن عهد تا امروز
یکصد سال گذشته است نقشه آسیا را پیش خود بگذراند و تاریخ
این صد سال گذشته را باز ننماید و روش این دو سیل را که از
کلکته و پلوز بورغ رو بایران راه افتاده درست تحقیق ننماید
و بیندیند و سیل که در اول محسوس نبوده در اندک مدت حقیقت
بزرگشند چه شهر را خراب کردند و چه دولتها غرق نمودند و این
تحقیق هرگاه بتوانند که خود را از عقاید عوام و الحجه بالا بکشند
و از آن عبثی درجه سرعت این دو سیل را که از کپورت تبریز
در استراتژی رسیده و از طوفان دیگر و خدای است
می آید و بعد بزرگ شوند که در هر چند دولت چند واقعه ای است
و در ایران قدمت تاریخ ایران را استیلا می آید
هر چه در این سیر رسید می بیند که در این است

بود ایم و بعد از این خواهیم به سر وزیر اموشید شما در است
 بطور و لغت و خط و مکتوب و آموختن سر و دست فرستاده و در
 ساعت طریقه آموختن که نظام دولت را بفرستد و حفظ
 میدهند آن یاقم مدت است که شده حالا در سه هزار
 و شصتی ایران یکصد هزار یزدی است و محمد در دولت
 سند می کنند حالا در مقابل اقدار دول تجارند الفاظ عربی که
 می آید و نه استخوانهای اجدهای حالا چیزی که لازم داریم در این
 هزار قصیده عربی حفظ داشته باشید و هزار فرمان نجابت بفرستید
 و هزار اخلاص بنده بنده باز بخوانید و نمید که صد و شصت که از آذر بایگان کوچه است
 و ده سال قبل از این دول زده کرد مالیات داشت چه طور
 شده که حالا کسی کرد مالیات دارد میدانم خود امید فرمود ولایت
 از مردم را آسوده ساختند مملکت را آباد کردند این الفاظ را
 ردیف کفن آسان است اما وقتیکه از شما پرسند راه آباد
 ولایت کدام است همان الفاظ بمعنی را خواهید گفت که فعله
 در هر ایام گفته است عقل تنها برای وزارت این ایام کافیست

میرزا آقاخان از اغلب وزرای فرنگ بلا شک عاقل بود و با و
 این هرگاه ادله محرز وزارت های فرنگ بجای میرزا آقاخان میشد
 هزار بار بهتر از او وزارت میکرد لکن یک رعیت بسیار عاقل است
 کسی بگوید در ده ساعت از کرامت میتوان رفت بهرات خواهد
 لکن چه لکن اولیای دولت علیه بر حسب نجابت با دولت لفرنگ
 راه میروند و لکن چه بر حسب فهم هزار شعر عربی میدانند و با و
 ترقیات مملکت داری از سیاست و مریضی هیچ فرقی ندارند
 هزار سال فریاد میکنند که در دیال مالیات فزندان را میتوان
 با کمال آسانی بده کرد و رسانید باز خواهند گفت که در ایام زمام
 بهم چنین خیر نبوده است بجز در ایام انوشیروان لفظ انخلیس وجود
 نداشت اما حالا چند نفر تاجر انخلیس در خانه خود نشینند
 تدابیر که شما میکنند متید و پنجاه نفر سخن و طعن خود بقدر و در
 انوشیروان خوش الطبع و مملوک خود میکنند بکسی عقاید اعمال
 مل فرنگ در ظاهر خلاف عقل مینماید و اما اگر بخواهیم فقط بعقل
 طبعی خود حرکت کنیم مثنای ترقی ایران مثل ایام کمبورت خواهد بود

نیکویند

علم و ادبی عقل است هرگاه موضوع فنک بجای چهار برابر
قبل از این بر کرده اند و برای ایران بر عقل خود عالم را استخراج
خواهند کرد اما امروز درجه اجتماع علوم بشری بجای رسید که عقل
طبیعی در تصور آن حیرانت مثلاً هرگاه دوازده نفر آدم بسیار عقل
ایران جمع بشوند و تا یکسال بهم خیال بکنند که بانک چه چیز است
یقیناً در اولین نقطه او مقفل خواهند ماند عقل فرعی هیچ چه بیشتر از
عقول نیست حرفیکه هست در علوم ایشان و تصوریکه داریم
این است که هنوز نفهمیده ایم فرنگها از ما چه قدر پیش افتاده
ما خیال میکنیم که درجه ترقی آنها با ما قدر است که صنایع ایشان
می بینم و حال آنکه اصول ترقی ایشان در این مدت برآورده
و برای ایشان صیقل از ایران بیرون رفته اند محال و متعجب است که
جتماع درجه این نوع ترقی فنک را بتوانند تصور نمایند انیطلب عمده را

نیتوانیم بیان کنیم مگر بشیبه مطالب ما نوس کارخانجات یورپ

این نوع و کار را از فرزندی بر دو نوع است یک نوع او را از اقسام فلزات ساخته اند که
آدم تربت در آن نشسته
از چوب و آهن و غیره

بنی نوع انسان یک کارخانه ساخته اند که از کثرت اطفال
بشعور میریزند و از سمت دیگر مهندس و حکای کامل بیرون می
محصولات کارخانجات فرتی کم و بیش معروفست در ایران مثل
ساعت و فنک و مکررات و کشتی بخار و از وضع تربت این
نوع کارخانجات فی الحقیقه اطلاعی داریم اما از هنرکیه فرنگها
کارخانجات انسان بخار برده اند اصلاً اطلاعی نداریم مثلاً هیچ
نمیدانیم که الان در لندن یک کارخانه هست که اگر از پانصد
مالیات دیوان کسی ده تومان بخرد در آن لامپ معلوم می شود
و نیز در پاریس چنان کارخانه هست که اگر در میان هشتاد و
آدم بکلمه بگوید حکماً در آنجا برور میکند و همچنین کارخانه دارند
وقتیکه ده کمرور پول در آنجا بریزند بعد میتوانند صد سکه
پول نقد از آنجا و از همان کارخانه بیرون بیاورند و خرج کنند
میل یورپ هر قدر که در کارخانجات فلزات ترقی کرده اند
صد مراتب بیشتر از این در کارخانجات انسان به پیش رفته اند
زیرا که اختراعات صنایع فنک اغلب حاصل عقل کثیره

نتیجه اجتهاد چند نفر از ارباب صنایع بوده است و حال اینچه
 این کار خجالت انسان حاصل عقول و اجتهاد و کل حکمای روی
 زمین است مثلاً هرگز پست نفر مهندس جمع نشده اند که یک کارخانه
 ساعت بسازند اما حال هزار سال است که در انگلیس و فرانسه و سایر
 نفر از عقلاء و حکمای ملت جمع میشوند و در تکمیل کار خجالت این
 ترقی کرده باشند حال چیزیکه در ایران لازم داریم این کارخانه
 این است مثل کارخانه مالیات کارخانه دیگ کارخانه
 کارخانه علم کارخانه امنیت کارخانه نظام و غیره و غیره
 هرگاه بگوئیم ما اینها را داریم سهو غبی خواهیم کرد و اگر نخواهیم
 ما خودمان بشینیم و این نوع کارخانه خجالت احضار کنیم مثل
 این خواهد بود که بخواهیم از پیش خود کارخانه لک بشینیم و در یک
 میان این کارخانه خجالت این یک کارخانه دارند که در مرکز
 دولت واقع شده است و محرک جمیع سایر کارخانه خجالت میباشد
 این دستگاه بزرگ را دستگاه دیوان مینامند هر کسی که
 میخواهد بهر عهده عقل این قابل چه معجزات میاشد باید این دستگاه

اصول و خیرات
 تازه میباشند در این
 که میباشند در این
 که میباشند در این
 که میباشند در این

دیوان را تحقیق بکنند نظم و آسایش و آبادی و بزرگی و جمیع ترقیات
 یوروپ از حسن تربیت این دستگاه است تجدیدیه اگر
 فرضاً این دستگاه معظم علی الفظه از دول فرنگ برداشته
 شود همان ساعت تمام ممالک بقدرت بلوچستان خواهد افتاد
 وضع و اصول این دستگاه حیرت انگیز که خلاصه نتایج
 عقول بشری میتوان گفت در ایران بکلی مجهول است و در این
 صنایع هر قدر که از علل فرنگ عقب افتاده ایم از این فن
 دستگاه دیوان صد مرتبه بیشتر غافل و دور مانده ایم زیرا
 ما در این دو سه هزار سال در عوالم صنایع و الحله ترقی کردیم
 چنانکه عوض تیر و کمان قوس و لشکر داریم و در علم تربیت
 دستگاه دیوان اصلاً ترقی نکرده ایم چنانکه در هزار سال قبل
 از این هر طور مالیات میکردیم امروز هم بهمان طور میکنیم رسم
 حکومت و تقسیم ولایت ها و ترتیب استیفا و عموم حقوق
 اعمال دیوان هنوز در حالت شبه هزار قبل از این میباشد
 بنا بر این ملاحظاتی احیای ایران موقوف بر یک نکته

و احداست و آن نیست که لولای دولت این حقیقت واضح
اعتراض نمایند که دستگاه دیوان در ایران سه هزار سال
مانده است و علی یوروپ درین سه هزار سال چنان دستگاه
کرده اند که نسبت آن با دستگاه دیوان مثل نسبت کشتی قدیم
توپیت با زورقهای ترکمان هرگز بری که منکر این حقیقت باشد
من ادعا که خدای ده خود بخوانیم ساخت پس هرگاه راست
که نظم دولت موقوف بنظم دستگاه دیوان است و هرگاه
قبول دارید که دستگاه دیوان در ایران سه هزار سال عقب
پس لای با دیگر بتمت را در تجدید دستگاه بنیدید یا اینکه بول
رئیس شوری با دینان صحیح و کباب جوجه را از دست ندهید
ولیکن دیگر گوئید که ایران نظم بردار نیست گوئید که معایب
هزار ساله را چگونه میتوان رفع کرد بذات ذوالکمال عالم کج
لولیای اسلام بخت ندکان نشانی که دولت ایران
در سه ماه میتوان بقدر سه هزار سال ترقی داد و نه بان سیمیکه
شما پیش گرفته اید اگر شما بخواهید راه ترقی را بعقل خود پیدا نمائید

باید سه هزار سال دیگر مشطربانیم راه ترقی و اصول نظم را بخواهیم
در این دو سه هزار سال مثل اصول مغربها را میتوان از فرهنگ
و بدون زحمت در طهران نصب کرد بهمانطور نیز میتوان اصول نظم
ایشان را اخذ کرد و بدون تعطیل در ایران برقرار ساخت
ولیکن چنانکه مکرر عرض کردم و باز هم تکرار خواهیم کرد هرگاه
بخواهید اصول نظم را شما خود اختراع نمائید مثل این خواهد بود که
بخواهید علم مغربها را از پیش خود پیدا نمائید اقای فضل
بخشید هیچ میل نداریم که دین خود را از دست بدهیم ما هر وقت
بخواهیم که فرشتیم شمار خبر کنیم اما حالا زحمت پنهانگی
خدا با عقد داده است هیچ احتیاج بدرس فرست نداریم
که شته از اینها اینجا ایران است اینجا فرهنگ نیست که هر
هر چه بخواهد مجری بدارد علم و مجتهدین پوست از سر میکنند تو
بخیا لت این نظمها نیکی میکند مانند لایم هیات بخدا نظمها
میدانیم که پدر و فرزند هم عقلش نرسیده است اما چه فایده ما هزار
در د داریم که تو از هیچکدام خبر نداری اینجا ایران است شرق

۱ دینش از دست
داده است

نیشود ممکن نیست نمیشود محال است ^{سرکار وزیر انجمن}
 و نیست گفته شده است بچاره مجتهدین را چنانچه تمام مکسیدین
 است در ایران هرگاه کسی است که معنی نظم و نوب را بفهمد باین
 مجتهدین است و انجمنی از کجا فهمید که اصول نظم و نوب
 خلاف شریعت اسلام است من هرگاه قرار بدارم که ^{مجتهدین}
 عظام دیوان پول دولت را که بخورند مجتهدین چه جز خواهند ؟
 ترتیب مناصب دیوانه چه منافات بشریعت دارد (نظام)
 دولت منافاتی هیچ مذمب نیست مگر مذمب آن اشخاص که نزدیک
 ایشان حاصل و دلیل افشاش اوضاع است معایب
 دیوان در ایران بزرگچس مخفی نیست و مراتب افشاش اوضاع
 تا بحال بقدر کفایت نگاشته شده است اکنون باید دید
 که رفع معایب ایران و تنظیم دستگاه دیوان چگونه میسر خواهد
 حجتیه شرح و تفهیم این مطلب عمده اقول باید بعضی اصطلاحات
 اصول علم تمدن را که در ایران معروف نیست بیان کنم
 آن دستگاه که در میان یک ملت مستقل نشأ امر و نهی میشود

محال است
مذموم

از آن حکومت میگویند در هر قومی که از حالت وحشی پرورده است
 لا محاله یک حکومتی است حکومت چند ترکیب مختلف دارد
 هرگاه در یک طایفه حکومت کل در دست یک نفر آدم باشد و اجرای
 حکومت در خانواده آن کینفر موروثی باشد ترکیب آن حکومت
 سلطنت میگویند و اگر حکومت یک طایفه موافق یک قوامعین
 نوبت نبوت باشد اشخاص مختلف مشغول شود ترکیب آن حکومت
 جمهوری مینامند هر حکمی که از حکومت صادر شود و مبنی بر صلاح
 حاکم طایفه باشد و اطاعت آن با مساوی بر افراد طایفه
 باید آن حکم را قانون میگویند حکومت مرکب است از دو نوع اختیار
 یک اختیاری و وضع قانون و دیگری اختیاری اجرای قانون سلطنت
 و ترکیب دارد در حکومت که هم اختیاری وضع قانون
 و هم اختیاری اجرای قانون در دست پادشاه است ترکیب
 آن حکومت را سلطنت مطلق میگویند مثل سلطنت روس
 و در هر حکومتی که اجرای قانون با پادشاه و وضع قانون
 ملت است ترکیب آن حکومت را سلطنت معتدل مینامند

مثل انگلیس که نظم و پیشرفت حکومت بوقوف بجدال بین
دو اختیار حدست است
معدل بحالت ایران اصلاً مناسبه ندارد و چیزی که برای ما لازم
است مثل روس و عثمانی اگر چه پادشاه هر دو اختیار حکومت را
کاملاً بدست خود دارد و لیکن بجهت نظم دولت و حفظ قدرت
شخص خود این دو اختیار را هرگز مخلوط بهم استعمال نمیکنند مثلاً
هرگز نمیشود که سلاطین روس و نمه بوزاری خود اختیار بدهند
که هم وضع قانون بکنند و هم اجرای قانون آیند و اختیار را
فرق بکنند در سلاطین مطلق غیر نظم فرق آیند و اختیار را
تفصیل دهند و هر دو را مخلوط بهم استعمال میکنند در سلاطین
که این دو اختیار مخلوط بوده وزراء همیشه بر سلطان تسلط بوده
و در سلاطین مطلق هر قدر این دو اختیار جدا بوده قدرت پادشاه
بیشتر و دستگاه حکومت منظم تر بوده است و دلیل این
فقه واضح است زیرا که در ظهور پادشاهی دو چیز ملاحظه میشود

اسطه مثل نرید
قسمت است
سلاطین مطلق
سلاطین غیر مطلق

یک اجرای اراده و یک دیگر طریقه اجرای اراده مثلاً وقتی پادشاه
حکم میکند که از فلان ولایت باید ساله صد هزار تومان گرفته شود
بدیهی است که این مالیات را بهر از قسم میتوان گرفت و
اگر بخوانند از روی قاعده بگیرند لازم است که اول قاعده
بکنند پس این حکم پادشاه دو عمل صادر لازم دارد یک گرفتن
مالیات یک تعیین قاعده گرفتن مالیات هرگاه بخواهد پادشاه
یک شخص یا بچند شخص و بگذارد بدیهی است که این اشخاص
مالیات را خواهد پرداخت اما بهر طریق که مناسب صلاح شخص
بدانند و ممکن نیست که بواسطه تعیین قواعد مناسب اختیار
عمل خود را محدود بکنند و لیکن پادشاه چند نفر را مخصوصاً
بکار دهد که قاعده تحصیل مالیات را باین وقت وضعین قاعده
بواسطه عدم منفعت شخص خود بکتاب مامورین تحصیل مالیات
بنوعی معین خواهند کرد که راه تعلب مسدود و عمل دیوان بقدر
امکان منظم باشد و نیز تصور بفرمایید که یک مردار یا باغچه
نفر آدم مامور یک ولایت بکنند هرگاه این بخواهد هزار نفر

۲ و بعد بر نفس
چند نفر را بکار
تخصیص نماید

هیچ قاعده نباشد مسلم است که هائیکر چه خواهر و دامن
 قانون بود و بی سر و در بر باشد باز شر است که هیچ قاعده
 نباشد و دیگر هرگاه که ملکیت سر و در بر نور و شرط بر حسب عاقل
 چند نفر از خارج میسر می شود آنوقت شرع می نماید و به عبارتی
 قاعده کلی میسر نیست که در از آن دولت را بر عهده قاعده
 وضع نمایند مثلاً در هیچ دولت دیده نشده است که وزیر سر
 خانه باید و بگیرد و به دنیا می خورند و در دولت حکم می دهند
 خدام دولت و به دنیا هم هرگز دیده نمی شود که هیچکس به عهده
 حقوق سر و در بر ملک را به عهده گیرد (در مملکت)
 آسیا همیشه عهده ملک و به عهده قاعده هر چه در مملکت بود به عهده
 دبیر و به عهده در از صفات هرگز دول منظم دیده نشده است
 و در از عهده ایشان را جدا داشته اند و سر و در بر ملک که عهده
 خواسته اند و به عهده اجتماع آن دو هم مانع نظم و ملک می شود
 در آن اسم عهده اوقات سلاطین را بطبع دارند و خودشان
 لا در فرات سلاطین شد هر طرز و در و در سلاطین

ثانی این در مملکت است چنان سبب فراوان آورده اند که در آن
 این نقطه نقطه محسوس کرده و در از این به عهده
 میسر اند و به عهده در ملک ملکیت میسر می شود و به عهده
 معضو و در ملک به عهده ترتیب در ملک مانع در ملک هر چه
 و دیگر در سلاطین شرح دارند پادشاهی مستقیم سر و در
 اجرای آن بر عهده دستگاه تنظیم است و اجرای اراده مزبور
 موافق شرط معین محول به دستگاه اجراست مثلاً هرگاه پادشاه
 بخواهد یک فوج سرباز تازه بگیرد و اول اراده خود را به دستگاه تنظیم
 میفرستد که در آنجا مشخص کنند که این یک فوج را از کجا
 چه شرایط باید گرفت هرگاه قرار و شرط دستگاه تنظیم پسند
 رأی پادشاه بپذیرد و وقت مقتضی را میفرستد به دستگاه اجرا که
 موافق شرط معین مجری بدارند دستگاه اجرا که عبادت است
 از مجرب و در آن کاری ندارد مگر اجرای اراده پادشاه موافق شرایط دستگاه
 تنظیم هیچ وزیری توان ندارد پادشاه به و شرط اجرای آن را
 خود تعیین می دهد مثلاً هرگاه با قضا می اراده پادشاه در دستگاه

شظیم معین کرده اند که ولایات فلان ولایت باید موافق فواید
شرایط گرفته شود وزیر ولایت باید نقطه نقطه لطافت نماید که
شرایط نزول بنظر وزیر ولایت معیوب و مشکل میاید باید از پادشاه
دستور نماید که حکم یک اراده تانہ شرایط نزول را در دستگاه شظیم
تغییر دهند و هرگاه پادشاه بتغییر شرایط نزول مایل نباشد وزیر ولایت
حکما باید شرایط نزول را مجری بدارد یا اینکه از وزارت خود استعفا
بواسطه ترقیب این دو دستگاه ممکن نیست که یک دولت با نظم بنا
زیرا به نظم دولت حاصل تجاوزات وزراء و عدم تجدید تکالیف عمل
دیوانست و با وجود این دستگاه محال است که راه کار داشت
باقی و تکالیف اعمال دیوان غیر متعین بماند بقادر این
از این دو دستگاه درست نبوده است بعد از غول برزاق
دستگاه اجرایی پیدا شد این دستگاه جدید اگر چه تا بحال
هیچ فائده ظاهری نشده است آری در ضمن ترقی دولت رابطه
بقدر صد سال پیش انداخته است و اینکه تا بحال مجلس
فایده شبیه سبب آن واضح است و این سبب دفعه بجرای آن

هر کس علیض سابق را بدقت ملاحظه کرده است بآنها خواهد فهمید
که عیب مجلس وزراء در کجا است عیب این مجلس در این است که
عمل اجرایی و عمل شظیم را با هم مخلوط کرده اند و با وجود این حالت هرگاه
این شش نفر وزیر شش فرشته باشند باز ممکن نخواهد بود که مشغول
کاری کنند لکن تکالیف پیچید از این وزراء معین نیست
باینجه که هر وزیر فحشا را است که حکم پادشاه را به طریق نخواهد مجری
بدارد فرضا پادشاه حکم کرد که امور حکومت نای ولایات را نظم
دهند بر بی است که بجهت اشطام این امور باید قوانین صریح وضع
شود اولاً وزیر داخله فرصت وضع این قوانین را نخواهد داشت
ثانیاً محال است که یک وزیر بی دلیل و دلیل اعمال خود را بگوید
وضع قانون محدود کند سهل است قابلیت و کفایت وزیر هر قدر
باشد در رفع قوانین زیاد تر خواهد بود شاید این قاعده دفعه ششم
ندارد هر کس وزیر باشد خواهد نمود خواه برزاقه خان کلمه صفت
در صد و این خواهد بود که بواسطه رفع عوالت قوانین بقدر ترقی دلیده
اختیار خود را وسعت دهد اینست که در هیچ مملو وزیرای عمل

این از دست این
این از دست این
این از دست این

۲ که وزارت
در مملو داد

طالب نظم نموده اند و برخلاف این چون اجرای دستگاه تنظیفات
از اعداش امور بهر معنی براند و کفایت خود را نمیتوانند جلب نمایند
مگر بوضع قوانین بنحیثی که در فکر دفع اعداش و مزید انضام باشد
مثلاً هرگاه پادشاه حکم کند که چهار خان دولت را نظم نمایند
چون اجرای حکم باین مراد است وزیر داخله و وزیر بیات خواهد بود
یا این حکم را بهر از دلائل باطل خواهد نمود یا اینکه در اجرای این قسم
موانع خواهند تراشید اما اگر دستگاه تنظیفات نظم چرخانه رفقه
بفقه شخص نمایند و شروط نظم این عمل را بکام پادشاهی برکنند
اجرا گذارند آنوقت هر وزیر بیکه این عمل تعلق دارد یا بایم
پادشاه را موافق شروط دستگاه تنظیفات نقطه نقطه مجری را
یا اینکه از منصب وزارت استعفا کند بنا بقصیل فوق
و بنا تجربیات چهار هزار ساله فنک لشکار و سلم است که این
تفریق دستگاه تنظیفات از دستگاه اجرای هیچ دولت نظم نخواهد
گرفت و هم پادشاه از اجبار بطریق وزیرای خود مختص خواهد بود
تنظیفات منبع نظم دولت است و نجات دولت لیران بسته

دستگاه تنظیفات است و لازم که این دستگاه را صیقل بدهند
ناقص است جمیع زحمات پادشاه و وزراء بجا حاصل خواهد بود
اگر وزراء بر خطرات دولت واقف هستند و بقدر ذریعته
و غیرت عمل دارند باید بلا درنگ بمقام نایب این دستگاه
برخیزند و الا از این شورتهای بی در پی هیچ چیزی حاصل نخواهد
شد مگر مزید مخالفت وزراء و ظهور عدم کفایت اخوی و کار
گذشتید این بود که در تمام روی زمین مشترک بود که لیران
هر چه در دولت لیران بگوید نباید و کرد و زیاده دولت لیران بدست
محل عقل و خلاف طبیعت خواهد بود که بعد از این هم تاج برود
بکند مقصود این اصولا تقسیم وزراء نیست عیب محسوس در این است
که قسم دفع بشخاص وزراء ندارد عیب وضع عمل است مقصود
از اینهمه تفصیل اینست که عیب لیرانست که حال به چشم دفع این عیب
دولت موقوف بیک نوع تدابیر است پیش از اینکه داخل شروع
انیمطلب بشویم یک خوابه که شب بیدارم از برای شما نقل میکنم
(صبح زود بختانه از خواب بیدار شده بودم در فکر تحریر این)

۱ این را در
ایران خاندان
هفت نفر از وزیران
همه را به دست و زندان
مستور کردند و هیچ کس
عقل گداز
۲ و
مستور و در زندان
در آمد و در این
پیر و انست
در زندان

مطالب فوق بودم مکیده خود را در میان چند نفر آدم دیدم بپوش
رو در آنجا نه سیر فیم پانزده نفر بودیم و در دست هر یک از ما یک
نقطه دیرالکک با بن مضمون بیا که ش خواسته است و قوی
مبارک رسیدیم دیدیم اقدس مسما یون شانشین بخت خود
نشسته اند و بجز به یکس حضورند و بعد از دقیقه ^{اول} ملک
قوی فرمود شما را برای مهم معظی خواسته ایم دولت ایران ^{مملکت} مملکت
رای بها یون ما برفع اغتشاش قرار گرفت از روز ^{حکومت} اختیار
بدو جزو تقسیم میداریم اجرای حکم ما بر عهده ذر است تعیین شرایط
اجرا را بر عهده شما میگذاریم اول حکمی که بر شما اعلام مینمایم
بهمت قوی در مقام لطف ایران ایستادیم و بغیر تمام حکم مینمایم
که بعد از این دولت اسلام نظم و دوران اغتشاش در ایران مینماید
مقرر میداریم که از امروز با استمرار در دیوان شطیم جمع آیند
و قولین اجرای این حکم مطلقا را مشخص نمائید هر قانوسیکه پسند
رأی ما باشد امضای مسما یون ما اجرای کنز بر عهده ذر
مقرر خواهد داشت شما در دیوان شطیم بکن همشان و در شای

رئیس خود مختار خواهند بود بروید بدانید که توجه ملوکانه
نتایج غیرت و کفایت شما را تمیز است همیشه از حضور
شانشینان هم شخص شدیم در دیوان شطیم جمع کردیم و دول
یکی از ما که پری بود جهان وید رئیس مجلس قرار دادیم این
پریزنده دل پس از ترتیب مجلس چنین گفت ای آقایان
محترم امروز روزی مرانهای است و جولان بهت شما
بدایت شرق جلال ایران نمیشد و احمی دولت ایران
ستم کند جوش جوانه و انوار و افش شما را از شطیم ملک
سطحین دارد و لا رشد افکار و تقدیم مقاصد شما ما عظمی
می بینم شانشین وین پناه شما را از عموم ضروف چاکران
خود متعجب فرموده اند اغلب شما در عین جوانه و صاحب
خرید نیستید و میدانید که در ایران کس سال در شطیم
ما را اعتبار راست بزرگان این دولت قطر شکم و نخوت
خود را سند عصب خود قرار داده اند و هرگز جایز نخواهند شد
که شعور جوانه محترم تر از حماقت نجابت باشد بن بر این

حد بزرگان و دولتمداران محبس تا هر یک که بخواهد بطریقی
 بچیک از قبول جلال ظاهری نماید و مانع حالت شخص خود را
 بجای محقر نگذارد و بزرگان دولت بخال طمع شغل بانشغال
 مناصب و دیگرهای مرقع و افواج فراتر دهند و باین شخص جمع
 بزرگیا که در در ایران از قابلیت شخصی مستغنی میدارد
 مخصوص بزرگان مانع قسمت بآخر شرح احکام شاهنشاهی
 و تحریر قوانین باشد هرگاه این تکلیف مرا قبول نمایند احتمال
 هست که ما را آسوده بگذرانند و الا غفیر یا محبس را بکلی منسوخ
 خواهد نمود و اینک شما را که در پیش منید دارید و نه توکر زاید
 از اینجا بیرون خواهد شد کرد
 شما این محبس را پر خواهند کرد از اهل کلهای توکر که از این
 روزگار خیر ندارند و از نظام دولت را در مزید تکر و جلال سید
 کفار رئیس را کتل اجزای محبس تصدیق کرده و بالاتفاق قسم
 نمودند که در کوچی با یکدیگر توکر را ببرند و در سایر مقامات نیز
 موافق این میزان حرکت نمایند بعد از این تقدیر کتب قوانین

تقدیر

جمع ملایمیان آوردند و از روی اصول نظام دولتی بنا
 قانون را گذاشتند تا مدت هر روزی یک قانونی بجهت تقدیر
 میزدیم هر کدام را که پسند میفرمودند مضمی میدادند و هر کس را که
 ارشاد نمیدادند همان ساعت موافق میل شاهنشاهی تغییر میدادیم
 چون ترتیب این قوانین بر عهده من بود اغلب آنها را بخاطر عدم
 و چون معانی و ترتیب آنها زیاده از حد تازید و داشت فکر
 بعضی از آنها را در مناسبت نخواهد بود قانون اول بر ترکیب
 حکومت دولت ایران بود و بر ترکیب حکومت دولت ایران
 بر سبط ملکی است فقره حتم سلطان ایران شاهنشاهی است
 فقره سوم منصب شاهنشاهی با الارشاد بخت تقسیم در اولاد ذکر
 شاهنشاهی و اعظم نه صد و دین مقرر است فقره چهارم اجرای
 ایران بر قانون است فقره پنجم اختیار وضع قانون
 و اختیار اجرای قانون هر دو حق شاهنشاهی است فقره
 علیحضرت شاهنشاهی این دو اختیار را بتوسط دو محبس عاصده
 معمول میدارند فقره هفتم وضع قانون بر عهده مجلس است

فقره ششم باینکه از هر کسی متضمن است هر یک فقره
عزل و منصب جمیع مقامات عدالت جزا و ضابطه و غیره
قانون دوم بر شیط وضع قانون فقره اول وضع قانون
و اعتبار قانون موقوف بهفت شرط است شرط اول
قانون باید بیان اراده شاهنشاهی متضمن صلاح عامه خلق باشد
شرط دوم قانون باید در مجلس شطیبات با اتفاق کل اعضاء
مجلس نوشته شده باشد شرط سیم قانون باید بهر سلطنت مجبور
و بهضای شاهنشاهی رسیده باشد شرط چهارم قانون
بزیان فارسی و عبرت و واضح نوشته شده باشد شرط پنجم
قانون بشود و فقر قانون ثبت شده باشد شرط ششم قانون
رسم و عدد معین داشته باشد شرط هفتم قانون باید
در روزنامه رسمی اعلان شده باشد و هر چه در حکم کفاج
از این هفت شرط باشد قانون نیست قانون ترم حقوق
ملت فقره هفتم قانون کل ممالک ایران در حق جمیع
افراد رعیت ایران حکم مساوی دارد فقره هجدهم هیچ شغل

و هیچ منصب دیوانی مورد شایسته فقره سوم لغا در عیالی ایران
جمیعاً در مناصب دیوانی حق مساوی دارند فقره چهارم از عیالی ایران
هیچ چیز نمیتوان گرفت مگر حکم قانون فقره پنجم هیچکس از عیالی
ایران نمیتوان حبس کرد مگر حکم قانون فقره ششم عقاید اهل ایران
آزاد خواهد بود فقره هفتم لغا، لیات همه ساله حکم قانون مخصوص گرفته
خواهد شد قانون چهارم بر ترتیب مجلس شطیات فقره اول مجلس
شطیات مرکبت از اعلیحضرت شایسته ای نه نفر شایسته ۴
پانزده نفر شایسته ۴ هشت نفر وزیر اعظم فقره دوم غزل منصب
اجزای شطیات بلا واسطه تعلق با اعلیحضرت شایسته ای دارند
فقره سیم حضور وزراء در مجلس شطیات اختیاری خواهد بود
فقره چهارم جمیع قوانین دولت باید در مجلس شطیات با اتفاق
جمیع اجزای مجلس نوشته شود فقره پنجم جمیع قرارداد های عمده
چه بر امور تجارت و چه در امور مالیات و چه بجهت آبادی ملکات
باید در مجلس شطیات تحقیق شود و با مضای مجلس برسد فقره ششم
حکم مجلس آنگاه از مضای اعلیحضرت شایسته لازم دارد فقره هفتم لغا

درمسم و خجسته
 درمسم و خجسته
 ایران و ری و خجسته
 درمسم و خجسته

[illegible]

اجرای قانون بر عهده مجلس شطیحات است فقره هشتم تحقیق گایا
رعایا از محال دیوان راجع مجلس شطیحات است فقره نهم جمع
مشیران مجلس شطیحات می شد فقره دهم علیحضرت شایسته هیئت
اشطام در مجلس شطیحات از میان مشیران کنفرانس مجلس قرار
خواهند داد فقره یازدهم لقب رئیس این شطیحات صد الشو خوله
بود فقره دوازدهم تعیین قواعدا اجرای این قانون عهده
مجلس شطیحات است قانون نهم بر تقسیم اختیار اجرا فقره اول
علیحضرت شایسته هیئت چهاراداره است وزارت تقسیم
اول وزارت عدالت دوم وزارت امور خارجه ششم وزارت
امور داخله چهارم وزارت جنگ پنجم وزارت علوم و ششم وزارت
تجارت و هفتم وزارت بهیات هشتم وزارت دربار
فقره دوم دوله هر یک از این هشت وزارت محل یک است
فقره سیم ترتیب هر یک از وزارتخانه ها از روی یک قانون معین است
قانون ششم بر ترتیب مجلس وزراء و تکالیف کلیه ایشان
فقره اول مجلس وزراء مرکب است از نویر عدالت چهار وزیر و

ح
نایب لفظ فقره را لفظ
قانون شطیحات
نیز لفظ پنج را لفظ
سر لفظ قانون و قانون
مقدار است سر لفظ
در قانون

نهم وزیر امور داخله چهارم وزیر جنگ ششم وزیر علوم ششم وزیر
تجارت و هفتم وزارت بهیات هشتم وزیر دربار فقره دوم
رئیس مجلس وزراء علیحضرت اقدس شایسته هیئت است فقره سیم
اول تکلیفات وزراء اجرای قانون است فقره چهارم وزراء
خارج از قانون هیچ کاری نباید اقدام میکنند فقره پنجم وزراء
همان می شد فقره ششم هیچ وزیری نمی تواند در کار وزیر دیگر
داخله نماید فقره هفتم حدود تکالیف هر یک از وزراء حکم قوانین
خواهد بود فقره هشتم سولاجب هر یک از وزراء شش هزار تومان
خواهد بود فقره نهم وزراء حق خواهند داشت هر قاعده
لازم داشته باشند وضع آن را مجلس شطیحات تکلیف نمایند
فقره دهم وزراء حق خواهند داشت که بکتاب اشطام خدمت محو خود
هر قاعده که مناسب بدانند وضع نمایند و مکن بوزنق شرطیکه
در بند مخصوص مقرر است فقره یازدهم هر وزیری در صورت
عجز خود در اجرای قانون فی الفور از وزارت خود استعفا
فقره دوازدهم وضع قاعده اشطام در مجلس وزراء عهده

مجلس و وزارت قانون قسم در احیای دولت ایران فقه اول
 جزای خائن دولت قتل است فقه دوم هر وزیر که در امور دولت
 خلاف قانون نماید خائن دولت است فقه سیم در بیان چگونگی
 هر کس برادر دینار شود یا پیشکش کرد خائن دولت است فقه چهارم
 هر کس در حال دیون بقیه خائن دولت است فقه پنجم
 تحقیق و حکم خیانت وزراء بر عهده مجلس شیطیات است قانون ششم
 بر اجتماع قوانین دولت فقه اول مجلس شیطیات در مدت یک سال
 احکام شرعی و دولتی که متعلق به امور مملکت داری است جمع خواهد کرد
 و بواسطه اجرای شروط قانونیت جزو قوانین دولت خواهد
 ساخت فقه دوم مجلس شیطیات در مدت یک سال هر قانونیکه
 بکمال مجلس شیطیات دولت لازم است خواهد نوشت و بواسطه
 اجرای شروط قانونیت جزو قوانین دولت خواهد شد
 فقه سیم مجلس شیطیات در مدت یک سال جمیع قوانین دولت را
 در پنج مجلد تقسیم خواهد کرد و اجتماع قوانین هر یک این پنج
 مجلد را یک قانون نامه علاقه قرار خواهد داد و چهارم تقسیم

در مجلس شورای
 ملی و در
 وزارت
 عدالت

تقسیم رسمی این مرتبه در نامه از این قرار خواهد بود اول
 حقوق نامه دوم دیون نامه سیم جرایم چهارم نظم نامه پنجم
 اداره نامه فقه ششم هر یک از این قانون نامه منقسم خواهد بود
 با بواب فصول و فقرات هر شماره باب و هر فصل یک اسم مخصوص
 خواهد داشت و نام هر فقه یک در معین خواهد داشت فقه ششم
 این پنج قانون نامه در چنانچه دولتی چاپ خواهد شد
 فقه سیم سند حقوق در دولت ایران بخواهد این پنج قانون نامه
 خواهد بود قانون سیم در بیان ترقیب وزارتخانه ها
 فقه اول عدد مناصب و مواجب و تکالیف و مقامات و زراتخانه ها
 حکم قوانین مخصوص معین خواهد شد فقه دوم هیچ وزیری ماذون
 نخواهد بود که عدد مقامات و زرات خود را بدون اجازه یک قانون
 مخصوص زیاد و کم کند فقه سیم چهارم هیچ وزیری نمیتواند بخوا
 و مناصب تغییر دهد فقه پنجم در هر وزارتخانه یکدائمه تعلیم خواهد
 فقه ششم هر کس بخواند صاحب مناصب نشود باید در حال
 در دایره تنسم خدمت بکند فقه هفتم اجرای دایره قانون

ترتیب ترقیب
 مقامات و زرات
 در این وزارتخانه ها

تقدم هیچ چه بموجب خواهند داشت فقهه ششم هر کس که بخواهد داخل شود
تقدم بشود باید اقلًا شش نوزده سال داشته باشد زبان فارسی کاملاً
بداند حساب بداند هندسه بداند جغرافیا بداند تاریخ بداند
فقهه ششم علوم فوق بجهت دخول جمیع وزراء شایسته ناکزیر است
و بجهت هر وزارتخانه علوم مخصوصه علاوه خواهد شد فقهه هفتم
بجهت درجات علوم و طریقه امتحان طلب دایره تقدم قانون مخصوص
مقرر خواهد شد فقهه یازدهم هیچ صاحب منصب نمیتواند منصب بالاتر
مکمل پس از دو سال خدمت در منصب خود که دارد فقهه دوازدهم
استثنای این فهارست ممکن نخواهد بود مگر با قضا بر ضرورت آنهم
حکم فرمان شاهنشاهی فقهه سیزدهم هیچیک از صاحب منصب دیوان
از نوکری اخراج نخواهد شد مگر بکمالت و شایستگی و سیزدهم هیچ صاحب منصب
با عین مسقطی نخواهد بود یا نزدیم بموجب صاحب منصبان شده باشند
بر سر و عهد بدون تحلف داده خواهد شد که قسم قانون
قانون ارکان قانون اصول قانون ترمیمی این دوازده قانون
که ذکر شد قوانین ارکانی هستند قوانینی که ذکر خواهد شد مگر در

دایره تقدم
فقهه ششم
فقهه هفتم

پیشتر

و بعضی ترمیمی میباشد قانون دهم بر ترتیب وزارت
امور خارجه فقهه اول وزارت امور خارجه از این قرار است
دایره مخصوص وزارت دایره امور دولتی دایره امور تجارت دایره
ترجمه و خطوط رفرد و ثبت ضبط و قریب و تشریفات و قریب
محاسبه و ترتیب اجرا فراشخانه وزارت فقهه دهم درجات
اجزای وزارت از این قرار است وزیر نایب ناظم نشی
ترجم کاتب محرر تعلیم و دانشباشی فراش فقهه دهم رئیس هر دایره
نایب است و رئیس هر دفتر ناظم چهارم که دایره مخصوص وزارت
از این قرار است مکاتبات شخصی وزیر امور ات مخفی و اصول و ارباب
نوشته جات دولتی ترتیب ملاقات سفرا و ارباب رجوع
پروان نویسی مطالب عمده برای حضور شاهنشاهی و سیم اجزای دایره
مخصوص وزارت از این قرار است یک نایب یک ترجمه کتب
دو کاتب ششم که دایره امور دولتی از این قرار است ششم
دولت عمده مجازات و سایر قرارداد های دولتی ترجمه کتب و فرای
ترتیب و مواظبت امورین خارج هشتم اجزای دایره مخصوص امور دولتی

از این قرار است و دوشی که کاتب چپا محرز تعلیم هشتم که در رتبه
امور تجارت از این قرار است ترتیب امور و تسوایلی خارج از اتباع
آنها عهد، مجازات و قرارداد دای کار و مطالب تجارت خارجی
مواظبت امور تجارت ایران در خارج و مهم اجزای دایره تجارت از این
قرار است کینا ثب و دوشی که کاتب رتبه محرز تعلیم دهم
که در رتبه ترجمه و خطوط رمز از این قرار است ترجمه نوشتجات
خارجی بفارسی ترجمه فارسی بلسنه خارجی ترجمه کلمات ترجمه خطوط
فقره یا نهم ترتیب اجزای دایره ترجمه از این قرار است
کمینه جم نایب رتبه ترجمه دوشی چپا ترجمه کاتب پنج ترجمه محرز که
کار و دفتر ثبت و ضبط از این قرار است ضبط و ترتیب اصول
جمع مکاتبات وزارت تحصیل عهد، مجازات و استنادات و پیوسته
محل خارجی ضبط و قواعد وزارتخانه سپاه اطلاعات و بجهت
خدمات دیوان از وزارت خارجی بخواهند و ادان بکنند
از مضای مطابق اصل بتواند در نهم ترتیب اجزای دفتر
ثبت از این قرار است کینا نظم کینشی دو کاتب رتبه محرز تعلیم

تصدیق
فایده

همه چهار و نهم کار و دفتر رسوم و تشریفات از این قرار است نوشتن
عهد، مجازات اختیار، مجازات قرارداد، مجازات تصدیق، مجازات
تصدیق شاهنشاهی حل مسائل تشریفات و امتیازات و حقوق
مأمورین خارجه و تنهیه ملاقات رسمی فقره یا نهم ترتیب اجزای
دفتر تشریفات از این قرار است کینا نظم کینشی دو کاتب
و دو محرز که نهم کار و دفتر محاسبه از این قرار است اداره
کل شواهد که برای مخارج سالانه در مجلس تظلمات شخص میشود ایضا
مواجب جمیع اجزای وزارت ثبت عدد و مناصب جمیع
اجزای وزارت مخارج سفر و انعام مخارج چپا و مخارج مخفی
تعارفات دولتی مستمری و مهم نهم اجزای دفتر محاسبه از این
قرار است کینا نظم کینا کاتب یک محرز نهم و نهم و نهم
وزارت برگشت از کفر آتش باشد که فراتر از نهم و نهم و نهم
از علیحضرت اقدس شاهنشاهی میفرمایند یا بخواهند یا خود وزیر
موافق و در دایره که در نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
از این قرار است دفتر شش هزار و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

مجلس

و این دو به بایه و قابل استیفاست و شاهنشاهی
 شاه و وقت خود را صرف تحقیق کانت این دستگاه
 و دولت فرانسه سالی چهارصد گردان شود میتوان گفت که
 بر بطور خود و دولت خود در این پیشتر از یک ساعت صرف محاسبه
 نمیکند و با وصف این یقیناً در این چهارصد کرد توفیق نظریه
 نمیشود لیران ~~بهر~~ لیاقت دارد و اول سال تا آخر نصف
 پیشتر اوقات پادشاه و وزراء صرف محاسبه میشود بهر گوشه که
 می پسندند نشسته اند و با کمال اضطراب حساب میکنند و باز
 مسائل بایات تفریط شده است در لیران اغلب و زرا مشغول
 آن کارها هستند که در سایر دول مخصوصاً در محضر استیفاست
 تفریط حساب بفرمان سلطان چه نسبتی بوزیر جنگ دارد و وزارت
 کجا؟ محاسبات استیفا کجا به ملت چه وضع تحقیق بواجب بگوید؟
 و زرای لیران خیال میکنند که حسن کفایت این است که بکار
 خود نبضه بکنند آن بهار یک عمارت بوسه ساخت قطعا در صحن کار
 سفید خود را از دست بیرون نیاورد و لیکن یک عمارت را در آن

بگویند یکسره از خانه باز پنج مصایقه ندارد که بجهت اظهار خدمت
 پیل و کمک دست گیرد و میان فتنه با پیشرفت اندک در لیران
 نیز همین حالت را برای خود قرار داده عوض همندسی ~~بهر~~ لیاقت
 و لیاقت معلوم میشود که وزارت لیاقت کمال ترین وزارت است
 روشن و گذران جمیع کارهای دولت است با خراج است
 کار است اگر لیاقت که هر چه شعبه دارد نظم نشود و بر لیاقت
 و مرجع خواهد شد و این محاسبات بوسیله نوشته و محاسبه
 کلیه این وزارت را عوض میکنم قانون هم بر اصول قانون
 و محاسبه فقره اول هر سال و وزیر لیاقت تربط و لیاقت تقسیم لیاقت
 دستور العمل جمیع ولایات را مشخص خواهد کرد و محاسبه
 دهقان بهشت وزارت تقسیم خواهد بود و برای هر وزارت
 یک که بچه مخصوص شغل بر فضول و فقرات مخارج وزارت تربت
 خواهد بود و کل این تقسیمات و تریقات را بجهت تقسیمات خواهد بود
 فقره دوم محاسبه تقسیمات لیاقت و فقرات مخارج وزارت
 تحقیق خواهد کرد و پس از تصحیح و امضای آن تصدیق خواهد کرد

فدایا که زرق و برق است
 لایق و لیاقت و تقسیمات
 لایق و لیاقت و تقسیمات
 لایق و لیاقت و تقسیمات

خواهد شد که شش نفر مهندس طوق و دو نفر ناظم چرخانه برای خدمت
دولت ایران از چرخانیه دوتیم این هشت نفر مهندس ناچار خواهند
وارد طهران شده باشند و تیم این شش نفر مهندس مکرر از بغداد
ورود خواهد داشت و در آنجا شروع خواهند کرد و ب حقیقت با آن چهارم
کیا الی بعد از تغییر مهندسين باید با رتبه از بندر بوشهر
با غلوه در پست روز با ولایت و از مشهد مقدس در پست
برسد و از بندر پنجم شاه بعد از ورود و دو نفر ناظم چرخانه باید
پا رخت ایران بجا بکشد بر حد دولت ایران اظهار داشته
مهر در دست طای ساند و در ششم پنجم پنجم پنجم
تغییر مهندس طوق و دو نفر ناظم چرخانه از بندر
در چهار قط دولت از تهران بوزیر عمارت داده خواهد شد
و در هفتم طرح و نقشه اجرای این قانون در وزارت معارف
قانون است و چهارم بر ترتیب ضرابخانه و کسور پول ایران خواهد
در کل ایران کفیرانخانه خواهد بود و قهره دوتیم در دست
هر کسیکه پول گرفته شود شش ماه حبس خواهد بود و قهره پنجم اجرای

این قانون در وزارت معارف و در وزارت عدلیه و در وزارت معارف و در وزارت عدلیه و در وزارت معارف و در وزارت عدلیه

این قانون بر عهده وزیر معارف است و در وقت قانون است و پنجم
بر طریقه جمع و شمار اسرار دیوان قهره قول قمار دیوان بجهت دیوان
هیچ چیز نخواهند گرفت و در وقت مکرر اعلان و حکم شرایط حرج قهره دوتیم
بر عاری که خلاف این قانون نمایند و این دولت است و نیز در وقت
قانون است و ششم بر فروش املاک خالصه دیوان
قهره املاک خالصه دیوان کلاً موافق شرایط ذیل خواهد
رعیت فروخته شود و قهره پنجم اجرای این قانون بر عهده وزیر
داخله است و در وقت دوتیم بر ترتیب بانک قهره قول
یک کرد و توان از حاصل فروش املاک خالصه بوزیر معارف
داده خواهد شد که یک بانک تا ترتیب بدو دوتیم کل سرمایه
و در کرد و خواهد بود قهره پنجم این یک کرد و قهره پنجم خواهد بود
سهام در سهم پنجاه و صیبان این برادر سهم صاحب بانک
خواهند بود قهره چهارم قواعد ترتیب بانک و حقوق اعمال
دستگاه که این قانون علیه متین خواهد شد قهره پنجم پول نقد
بانک در دستدا بچ کرده خواهد بود قهره ششم پول کاغذی بانک

در این قانون
در وزارت معارف
در وزارت عدلیه

در مدت پنج سال از روی مشابیه نقدی تا سرکردن آن
فقره هفتم اجرای این قانون بر عهده وزیر تجارت است
ضمیمه این قانون در چهار فصل تنظیم شده است
فصل اول در بیان کلیات و اصول
فصل دوم در بیان کلیات و اصول
فصل سوم در بیان کلیات و اصول
فصل چهارم در بیان کلیات و اصول
در مدت شش ماه چهار هزار قانون جمع کردیم
کار وزراء در اجرای این قانون تا ظهور به وسیله
سینو دیکه از لایحه آن سطر آخری که قوانین سکویه اجرای این
قانون بر عهده فلان وزیر است حرف پیمانی خیال کرد و قانون
چنانچه باید مجری نه داشت مجلس شایسته پس از اثبات تصدیق
حکم قوانین را موافق لایحه شش ماه در حق وزیر مقصر
ساخت بعد از آن مقدمه وزراء دیدند که لایم هرج و مرج
و اشتباهکاری گذشته است علاوه بر این اعلیحضرت
شاهنشاهی میگویند پری کردند که در این از خواب غفلت خود
پیدا شدند چون سابقا وزیران در مقابل خود هیچ

و هر ساعت صد ریگ کفایت تا همیشه نذر اجرای قانون بقدر
 ذره تخلف نیشد و اجرای هر قانون منشأ هزار نوع فواید است
 همان اشخاص که مسکن دشمن ثقیلات بودند در عالم نادان خود
 عبرت و الفاظ قوانین را تحقیر و استنزا میکردند پس از اجرای
 آنها تحقیر بودند که این الفاظ ساده که نه عجز بود نه تسبیح متعین چه
 اعجاب بودند و منی توان تقریر کرد که ثقیلات جدید بر روش
 ملک و جلال دولت بچه سرعت می افتاد و قیاس و قیاس
 گویا تا ایران را که در پهلوی پادشاهان در پهلوی پادشاهان
 در خاطر دارم که در کمال است و چنانچه در پیشم بجای فرود شده شدت
 ما نذران بهفت کرد رسید در غربت آن سال پانزده کرده کرد
 و شکر عمل میادیات در پیشم دو نذرده کرد بود بواسطه
 دیوانها و مودالطبت دستگاه ضبطیه امتیاز ایران بجای
 رسید که همیشه پنجاه هزار غنای در ملک محدود در کمال سودا کسایت
 میکردند ترقیب مجالس در راه و استقرار لایات شهری کل آن
 ذلت و کثافت را که در ایران شهر میگفتند تبدیل کرد بشهرهای

و بهشت آئین از ظهور این لایات چنان فرجی دست داد که
 شدت ذوق سر اسیمه از خواب بیدار شدم که چنانچه
 رهای باشور خودم وارد شدند رؤیای خود را از غایت شوق
 و تعجب بایشان نقل کردم همه گفتند که ظهور صدق این رؤیا
 عمده چنین سلطان جوان بخت جانی هیچ تعجب نخواهد بود
 قطعاً از رؤیای صادق است در این بوزان با دیکان کباب
 بوجه آورده اند همه گفتیم این تقدیر و دست از آن سیه
 بهادر

تمام شد

Eg

بسم الله تعالی الغریز

پیش از پان دین می شد یک نکته عرض میکنم که میتوان گفت اولین
نقطه علم تنظیم است در دستگاه هر دولت اسباب گردش امور
بخوبی منوط به دیگر است که از نظام بخیر و آن ممکن نیست مگر با نظام
اجزای دیگر و اینکه تا بحال جمیع اهتمامات دولت ایران در اخذ
رسوم ترقی فنون پیاصل بوده هیچ سببی ندارد مگر غفلت اولیای
دولت قاهره و از این نکته بزرگ و فکریه ما را به بدست دولت ایران
بر تفوق نمک که فنون صنعت ساخت و زرای فی الفنون باقی می ماند
افواج نظام را گذاشتند و هیچ پرسیدند که این بخیر و دستگاه
در فنون چند نوع اجزای دیگر لازم دارد در حالتیکه هنوز ترکیب
دستگاه و دیوان کل براسم حکمرانی را از دست می دهند
سلاطین تا آنکه از حد سیر و دستموقع بودند که لشکر ایران را باقی

عساکر فنون برسانند نهایت را به این چگونگی بگردانند و فنون را
مثل ناپیون مشق بدهند هنوز رسم پول کاغذی را
نشنیده و بخور شدند و در خانه داشته باشند غافل از این
بودند که قدرت عساکر فنون حاصل هرگز نوع دستگاه دیگر است
که با جمیع آنها را نقطه نقطه اخذ کنیم ممکن نخواهد بود که عتبات سپاه دروپا
در ایران ظهور پیدا و زرای ما بدستگاه بدلند که بدون اخذ اصول
ملکداری فنون نه شما مثل فنون لشکر نخواهیم داشت بجز حال
خود بود که بتوانیم مثل فرنگ لشکر داشته باشیم و در حقیقت در حقیقت
با اتفاق حرکت میکنند هرگاه تفهیم که در کار ما هیچ سیستم تعریف
کشیده اند می توان قسم خورد که افواج بخارا بهتر از افواج ایران
مشق میکنند و بیات بخارا بهتر از بیات بیکرین در هر کار که چای
خانه اش مثل چای پارخانه ایران باشد بعلم الیقین میتوان حکم
کرد که در افقون لشکر نیز مثل در افقون ایران است تناسب و در حقیقت در حقیقت
با وصف این قانون کلیه به زهن هنوز بعضی از اولیای دولت
بر این اعتقاد هستند که اجزای دستگاه دولت را میتوان

این هزار نفر آدم را اسود کند و در میان ایشان سبب
 فراهم نماید و اموال ایشان و قبیله و قبیله خود را بفرز و شکار
 یک ماه دیگر بفرزند خود بدهد و ~~یک ماه دیگر بفرزند خود بدهد~~
 یک ماه دیگر بفرزند خود بدهد و ~~یک ماه دیگر بفرزند خود بدهد~~
 پس از چندی گفتش و کلاه بخواهند خورست کم کم در میان ایشان
 صنایع بروز خواهد کرد و یک وقتی حکما مشغول بکار
 خواهند بود و اگر بجهت ترقی طبعی ایشان یک مانع ظاهر
 کنند بعد از ده یا صد سال حکما بگویند خواهد رسید که
 ایشان صیقل در اقول برینند و کرسنه بودند ~~چند کرسنه~~
 دولت داشتند از این حالت بنی آدم را ترقی پذیری گویند
 و فواید میان ایشان و سایر حیوانات است مختصر همین
 است ~~چندین~~ یک نکته است که انسان ترقی پذیر است
 و حیوانات ترقی پذیر نیستند با نسیجه لکری حیوانات
 صد هزار سال یا بیست و نه هزار سال از فردا و فردا
 نخواهد داشت که چنین لسانی بطوری مرشته شده است

از این نصیب بود
 طبیعه

بصبار لطافت خود روز بفرزند ترقی کند که به میوه می رسد
 هر روز و هر چه به نفع فرزند باشد چنانکه سبب درنده اند
 و در این زمانه از لسان قیصر در زمین تا آسمان ترقی است
 ترقی پذیری لازمه لطافت این است و چنانکه طبیعت خود را
 که خواهد و نخواهد بصبار قوه نو روز بفرزند برتر شود به این طریق
 این را می بیند که یکم محرک فطری و دهمه در قوه ترقی پذیر است
 طبیعت در هر ملک و در هر طایفه حکم طبع و در بعضی ملک
 که در در زمین یک طایفه باشد که شد خیر خود ترقی پذیر باشد
 اگر که غلبه در دست بفهم شود در این سوال و جواب
 دشت نخواهد کرد سوال از این است که اگر این ترقی
 پذیر است و اگر نیست و در نظر آدم بعضی دوست است چرا
 این است که در آن که در این در این فطرت است که این است که
 در دست در این سال سوخته اند و در این سال سوخته اند
 این است که در این سال سوخته اند و در این سال سوخته اند
 عفو می از قوه حالا به این جمع اموال این است که در این سال

و از مولف ترقی ایران هر کسی ندانند عقل خود را بکار نگیرد در آن خرد
 اما اصل مانع را یقیناً کم که خواهد دید مانع اصعب و مانع مطلق
 و مانع واحد ترقی را در نقص ترکیب دولت است هیچ منتول
 ترکیب دولت ایران مجمع چه معایب عجیب و در آن
 چه ضررهای بود است جمیع ذلالت و خرابیها و افلاکت
 ایران بلا حریف حاصل معایب ایند سگاه است در باب
 این سبب بزرگ من چنانکه در ایران هم است داخل فردیات
 نمی شوم خلاصه ^{باید} این است که در وسط طهران یک کاخ
 ساخته ایم و دست پائی است که در خلق ایران بسته ایم چنانچه
 این کاخ نه حرکت این پست کرد و خلق و زندگان تمام ایران
 متوقف بر دوش این کاخ نه است و گردش این کاخ نه است
 پس چند نفر را به قید و پل و قوف ^{باید} چرخهای کاخ نه
 کشیده و کلاً پوسیده است و با شرین ایند سگاه به آنکه
^{باید} و سبب استیاج مردم و در فکر تعمیر کاخ نه باشند
 و چون چرخهای پوسیده را هر طور بخواهند میگردانند و هر وقت

میخواهند بچرخانند حال تصور بفرمائید که حرکت پست
 خلق ایران چه باشد مگر در وسط کاخ نه است و ایم و قسبیکه
 یک چرخ کوچک ایند سگاه عیب میکند خیال میکنم که ضرر این
 عیب منحصر به این است که در میان کاخ نه ^{باید}
^{باید} و حشمت میگردیم
 که خرابی بکچرخ کوچک در اوضاع اطراف ^{باید} چه قسم خرابیها
 مهیب می شود آن وزیری که محض تقصیر کرده در این کار می خواهد
 خبر ندارد که در کاخ نه دولت چه نوع چرخهای بزرگ میخواهند
 آن ستون که مهربان است را محول بفرما میکنند هیچ نمیتوان تصور کرد که بوی
 بهین عمل جزئی اقل از صد هزار تومان ضرر بدولت میرساند معایب این
 کاخ نه را پیش از این شرح نمیدهم ولیکن بکته تحقیق نشان میدهد
^{باید} چند کلمه پانزده علمی باقی داریم ^{باید} حکمرانان و
 دولته میثقی ^{باید} اداری اختیار می دهم ^{باید} قی نو نه دولته
 اختیاری این است که عمال دیوان در طریق ^{باید}

قانونی چنان اوضاع فراهم آوردند که شخص پادشاه در موطن است
 بجای آسوده است و بکنج امپراطور و من حکم میکند که بایست فلان ولایت
 بفلان طور گرفته شود مطمین است که حکمش تا نقطه آخری مجری میگردد
 دلیل درستی اجرائه اینست که خود امپراطور شب و روز موطن است
 سلاطین و فئودال هرگز نمیپرسند که فلان حکم مجری شد یا خیر زیرا که بوا
 دارد قانون ممکن نیست که حکم دولت غیر معمول باشد آنکه در ملک
 آسیا سلاطین نهایت اختیار را دارند احکام ایشان در ملک
 پیش از ثبت مجری نمیشود بلکه اغلب اوقات اجرای حکم
 بواسطه اختیار رجال بطوری تغییر مییابد که از معنی اصیل حکم هیچ باز
 نماند و قانونی حکم فرمیهای هر حکمی که میکنند از اجرای آن حکم مطمین نخواهد
 و شاهنشاه ایران با اینکه هیچ ذی نفوس در روی زمین بقدر قدرت
 ایشان اختیار ندارد و روزی صد حکم صادر میگردد و نمیدانند که بچند پیش
 در معنی فعل نمایی و حتی خطی در حکم که یک حکم را ده دفعه تکرار فرمودند
 و آخر الامر هیچ وجه مجری نشده یا بطوری مجری شده که اصلاً مقصود
 را بطوری نداشته است این عیب بزرگ است که در ایران چنانکه در

تخیل میکنند از نقص غم پادشاهی نیست معایب حکمران ایران
 و شکوه سلطنت و فتنه در اداره اختیار و در اداره قانون است
 پان ایندو اداره آفتاب و جلد کتاب لازم دارد من کجاست چشم طلب
 بهین قدر غرض میکنم که فرق آسیا و فتنه در فرق این اداره
 در اداره قانون یعنی معجزات ترقی و فتنه در اداره اختیار یعنی عظمت
 خرابیهای آسیا در اینصفت فرق این اداره را هرگز ثبت
 نبوده اند و این دولت که هی بعضی معایب اداره را شکایت
 و بواسطه عدم تشخیص ایندو نوع اداره هیچوقت شواسته اند تا
 بنشأ معایب ~~بسیار~~ بهین جهت در قصد نظم ایران همیشه گرفتار
 فرود میآید و بماند که ~~مشغول ترقی و فتنه~~ ~~بواسطه~~ که هی وضع
 کلاه را تغییر داده اند که هی نظم را در و در ترکیب چه در دیده اند
 حالاً هم که راه ترقی دولت را از ~~بسیار~~ ^ن پرسیم خواهیم دید که
 اغلب ایشان غرق ~~در~~ جزئیات اداره خواهند گشت و یک
 لباس سر بر ز را تغییر خواهد داد و یک کلاه خواهد بست که مهندس
 خواهد بود و یک نقاش خواهد کرد و یک از بیات خواهد گرفت که بپوشد

معین قون خواهد بود و اطاعت آن بر همه کس لازم خواهد آمد
 و در حق رسم شورای فوکن قدرت مطالب مجلس اکثریت بیشتر
 معین خواهد بود که درین مجلس خارج از قدرت مطالب اکثریت
 نخواهد بود قدرت مطالب را هر روز نظرها خواهد بود و قدرت
 مطالب در این مجلس از قدرت ذیل خواهد بود و قواعد و روش
 مجلس ترکیب دولت ترقیب مجلس وزراء و ترقیب در اینها ترتیب
 حکومت ترقیب و اینها ترقیب است ترقیب بشکر و غیره
 هر یک از اجزای مجلس اداره که از احکام این دستخط تلفظ نماید
 رئیس مجلس از جانب اوست مطلق دارد که او را از نوکران
 اخراج نماید بدون این اختیار رئیس لشکرم در مجلس است
 بود و اگر این اختیار مطلق بنظر وسع تر از بجهت تعدیل آن
 قهر ذیل کافی است تحقیق تفصیل اجزای مجلس در حضور مجلس
 محقق اجزای این دستخط بر همه غاکم است پیشرف مجلس
 استبداد است این مختص و لیکن قدرت این مختص به از قوت غم
 ششام به شد بجهت این نوع کارهای نه سل داده و حکم شما
 قانونی و غیره

در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان
 هر کس در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان

در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان
 هر کس در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان

در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان

که نیست در این مقام چیزی که مروج سلطنت محسوب شود
 غم است و لیکن آن غمها یکی بطور کپی و همیون و سلطان
 داشته اند از شما صیحه برای مجلس شغلیات معین میشوند
 بعد از مکان آدمهای همین باشند اما نه امیکه است شرط
 اول باشد در مجلس و از امانت اجرا از شرایط اکثریت
 زیرا که حرفی مجالس وزراء و پدختی باند که در مجلس شغلیات
 حرف خفی میان میاید مگر بر حسب اتفاق حرف پولیک
 از قبیل جنک و صلح و آنچه لغتی بر او دوات خارج دارد
 و پدختی باند جزو مجلس و زرات و هیچ در مجلس شغلیات
 ندارد که مجلس شغلیات چنانکه گفته شده فقط مطالب اداره
 که باند آخر الامر شش شود و چون در مجلس شغلیات کسی در
 عمل دیوان داخل ندارد و حرف پولیک نیز نماند بجهت
 راه خیانت از برای اجزای آن مسدود است بطوریکه
 اگر هم فرضاً نخواهند چند نفر فریغ را میتوان داخل مجلس کرد
 هر کس در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان

در این مجلس علم دارد و علم اولی محاله عاید دیوان

دولت معلوم شد تقدیم آنرا دقیقه تا خیرینیا نداشتند و اداره
قانون تجدید اخقی جمال فرستاد پادشاه لشکر کل ایران
از دیوایات قدس مکتوبه جمیع انجیالات بزرگ که سابقا
عرض کرده ام در همین مجلس ثلثیات است بجهت مقدمات این
دستگاه تا کمال هر چه نوشته ام کافی است در باب فرود
ثلثین از قبیل بیات و کثرت غنی هر چه نویسم و هر چه بگویم تصنیع
وقت خواهد بود هرگاه لازم و محتاج مجلس ثلثیات مفهومی باشد
و بخوانند این چشمه نظرا در ایران باز نمایند از فردا اول کجای
نبه خواهد بود و اگر مفع مجلس ثلثیات باز مفهومی مانده باشد
این صفحه که ملاحظه میفرمائید آخر حجت رتبه ای نبه خواهد بود
تا بقضای کیقوه باطنی و دلخواهی که من میگویم و باین هر چه
میخواهند بدانند بر ذمه خود لازم می شمارم که در باب حالت
حالتی ایران دو کلمه از عقیده باطنی خود معروض دارم که مستقر
وزرای مستقد و در دولت ایران بدخرف بزرگترین کارخانه
که در عهد سلطنت قاجاریه اتفاق افتاد است فرموده ام

الحیا ربهم زهیست که اگر نایب وضع تازه رنذر از رتبه
بزرگ بر بزرگ کند باز باید این وضع قانون را بر تهریز صد اوج
ترجیح داد تا چون در کثیفات لایزال در ایران استند
درست فراهم نمایند است در طوالت و کمال در دوا و خطای
آمال در ایران از مردمان مال لدلالت باجم در دوا
به انچه مال سیدانم که این وضع عالیته مآثر اند از انچه این
خط ۴ در دوا است رفته رفته میرسد نبات با دوا
بجبت دفع این خط است یک مرتبه بزرگ کنند بفرموده
بر پائین انداز وضع عالیته مآثر منفور نخواهد بود و غرض
صدارت بزرگواران این دولت همراه با دوا و کمال
حالا در این آن در سبب که بعضی را باقی میماند
تسلی میماند و در این در دوا و کمال
دارم که ای قهر را بوضع فقه تصدیق خواهند کرد و این
بوسیله بفرموده است بفرست عقیده بفرموده و خط
سنگین این فرست خواهند بود و یکصد و یک مرتبه دفع است

یک سال منصرف شد کمال است که شما را می عقد ملت مشایخ
 نظام ایران در وقت دولت ستم را بجز شدت مشایخ
 و صدق و شدت شاد در اینست چه بود که این نظام ایران
 نظم داده اند که این از مایه دولت را رفع کرده اند و این
 که نام ما سرچشمه ایران بودید اگر خود را در اینست غیر از این
 چه بود خود را بفرستید اگر خود را صاحب عزت و کفایت
 پس در این کمال غایت که اینست شایسته است چندین
 بجهت عدم کفایت خود را بفرستید چه است نه نقص هیچ کار را
 مایه اینست که شما را پادشاه و سرباز اینست
 کفایت عقد چه ربط مایه اینست و در اینست ایران
 اینست که نظام را در اینست عقد سید اینست
 بجز در ملک در اینست نظام را در اینست عقد سید اینست
 بر اینست پادشاه و در اینست سید اینست که همیشه
 و اینست پادشاه و در اینست سید اینست که همیشه
 عقد داشته باشد و در اینست نظام را در اینست عقد

رعیت طلب نظم را بجز و بجهت سید اینست عقد سید اینست
 که مانع از قدرت نباشند و ما بدین تلقی پادشاه اینست
 که اینست و ما به مایه سید اینست سید اینست
 دولت در اینست و ما به مایه سید اینست سید اینست
 سخنان اینست که پادشاه و سید اینست سید اینست
 مجبور را در اینست سید اینست سید اینست
 جمع اینست که پادشاه و سید اینست سید اینست
 خیال اینست که پادشاه و سید اینست سید اینست
 حجت سید اینست و در اینست سید اینست
 عین جعفر سید اینست و در اینست سید اینست
 تمام کرده حال یکدیگر اینست سید اینست
 ای سید اینست و در اینست سید اینست
 که سید اینست و در اینست سید اینست
 سید اینست و در اینست سید اینست
 سید اینست و در اینست سید اینست

سارا تخت میزاد پر ستم است که قصود بقای منقصه
 حیالات خوب نیست و کفر محو بر نهند کفر محو بر نهند
 پادشاه که کشت محو بر نهند در زار هم کشتد باز محو بر نهند
 هم میسیدان هم قدیم میسیدانست و هم فراتر میسیدانست
 و در رفع این عیب است دشوار محو بر نهند رفع این عیب جمع کرد
 اگر محو بر نهند در رفع این عیب ظاهر است که یکت محو بر نهند
 سبب این است که یکسانه داریم و یکسانه هر قدر هم قایل
 بر درستی خود فرض میگردانیم و از هر چه میگوئیم مدبر ما و اعظم دارد
 سید میگوید محو بر نهند در زار است پادشاه ما و ادویه بر نهند
 محو بر نهند در زار است پادشاه ما و ادویه بر نهند
 در زار است هر محو بر نهند محو بر نهند محو بر نهند
 همه را حل بقرض و نسیه میگوئیم محو بر نهند یعنی چه مکرر شده است که انوار
 و زاری در کف صد مرتبه بیشتر از انوار و زاری است خرابی
 از عدم علم و زاری است از انوار و زاری است هرگاه شرط ترقی دول
 میفرماید و زاری باشد ما و دنیا از و رویش میفرماید و زاری است

نداریم پس میوزارت لیران را با ایشان محو بر نهند
 بر علم کسی است نه بر عقلیت و ذاتی و زاری بی علم و صورت
 هم که نهایت عقلیت و میفرماید را داشته باشند با زاری
 عدم علم یا مانع ترقی میشوند فلان وزیر که محو بر نهند
 بکه میسیدانیم و نمی بریم در حالت میفرماید و در لخواهی تمام عالم
 به و خود جمع نماید با نفعی و با آن خبری مطلق چگونه ممکن است که
 در خدمت دولت بخرد لخواش و بخیرت دیدار و ترقی تواند
 کار و میکر کند فرماید میگویند تا کسی است و خیال از جهت و کند قابل
 مجالس انسانی نخواهد بود با وصف این که سبب تمام آیات محو بر نهند
 به بطالت گذرانده باشند و مطمئن دولت قابل چه نوع خدمت
 خواهند بود ما چند نفر وزیر داریم که شب و روز با کمال و لخواهی
 مشغول خرابی دولت هستند برای ایشان هیچ بخشی نداریم بعین
 آنچه میکنند از روی کمال صداقت است و لیکن یکجای بزرگ
 داریم که میسیدانیم راجع بکجا نمایم و زاری لیران چرا با پیغل پذیر
 نباشند چرا باید در دولت لیران سبب فقر و زیر معزول

تاریخ

نباشند چرا با پدرش از شاه و زارت نماید که در میان نینده نفر
 وزیر عالی و دفتر تازه ظهور میکرد چه عیب داشت از کجا که عقلای
 ایران بهین نضر چند نفر باشد از کجا که نسل امیر نظام در ایران شطوط باشد
 ولیکن با همه این ایرادات نباید از انصاف گذشت و زرای
 بجز نمیکرد و نفر که بلا شک در آئینه ایران موجب خرابیهای کلی
 بود آدمهای معقول و شایسته منصب خود میشد بی نظم ایران
 علم زیاد لازم دارد ولی ما حق نداریم که انعام را از وزرای خود توقع
 نمایم کرد معلوم است ان تقصیر است این نقص از ایران است
 نه از ایشان بنابراین هر قدر هم بر علم و کفایت وزرا ایراد داشتیم
 علی العجله از برای ایران بهتر از ایشان وزیر نمی بینم که فرمای
 شایسته تر از جمیع اهل ایران باشد و اگر پادشاه ما بهترین
 نفست و اگر از برای شورت از عقلای قوم باشد چه طور میشود
 که از همه اینها بیخ عین منفعه بوزن میکند پس اینهمه خط و افشاش
 را حاصل کجا باید کرد با اینهمه استقامت پادشاه و وزرا چرا پس بقدر
 درین کمال ترقی حاصل نشده است حاصل این مجالست که انقدر

کیک بر سر بر عی
 یک هست از وقت
 سالی نرفته باشد

تحقیق میکرد چه شد آن نظمها و آن ترقیات که از شهری و دوفوق
 اختیاری دولت وعده میدادند که بماند من موافق علیکه درین
 کمال از اقوال و تحریرات اهل شورت حاصل کرده لم بعضی از موانع
 ترقی ما را پان میگویم ولیکن چون پان معایب در ایران تازه
 و نفاذ من در طبق بیانات بعضی کفایت جزئی نیز کجاست
 معروض میدارم عیب اول آسیا چنانکه بر همه شما معلوم است
 مخلوطی و دوفوق اختیاری حکمرانی است دقیق و فولید جدا
 آیند و اختیاری را دیگران بقدر کفایت نگاه میدارند نکته که تقصیر
 آن لازم است اینست که بدون جدا آمدن و اختیاری نه نظم است
 و نه دولت پس نه بهر سال افشاش و خرابی پادشاه ایران
 این نکته بزرگ حکمرانی را درک نموده و خواست دوافضی دولت
 از هم جدا نماید ولیکن اولیای دولت نه از روی غرض بل از روی
 علم عوض اینکه اختیاری قانون را از اختیاری جدا نماید آیند
 اختیاری را بهر ترازی بق مغشوش و مخلوط نمودند لآن در ایران نه
 مجلس داریم و مجلس قانون و یک مجلس اجراء ولیکن غلاتش در دست

که با وصف ایندو مجلس با اختیار اجرا با اختیار قانون مجلس
 جمعه است در مجلس قرار میگیرند و در مجلس دیگر هم قرار میگیرند
 و هم مجری میدارند مقصود از اینهمه تعذیرات و استعفاءات و تحریرات
 و ترتیب مجلس این بود که اختیارات قانون از اختیار اجرا جدا
 بعد از آنکه در مجلس قرار هم قانون بگذارند و هم قانون مجری بدارند
 و دیگر چه مجلس چه نظامی چه دولتی و درای هر دولت مخصوصه
 ایران از مصلحت دولت بهتر از سایر اشخاص اطلاق دارند زیرا
 که در میان کار و صاحب تجربه باشد؛ میزاسطه قول درازا البته بر
 اقوال سایر اشخاص تفوق دارند و البته وزراء علامه بر عمل اجرا
 باید در عمل مشورت نیز داخله و شرکت عمده داشته باشند و بکن
 اینها حفظ دلیل میشود که درازا بروند و خارج از مجلس قانون مجلس
 و دیگر ترتیب برهند مجلس درازا باید بجا جدا باشد و بکن در عمل
 اجرا در عمل قانون بجهت وضع هر قانون و اختیار هر قرار داد
 باید و درازا با تفیق اهل مصلحت خانه گفتگو نمایند هر قانون و قرار
 با تفیق قتل مقبول شد اجرای آن باید نصرا بر همه وزراء باشد

و اگر درازا مسکن قرار میباشند؛ باید قرار فرموده در همان مجلس قانون
 بحکم دلیل رونمایند اعظم دلائل که دول فرست بر بقای بربری دارند
 اینست که هنوز در ایران تنبیه هیچ چیز و تقصیری از جانب دولت
 شخص نشده است و گشتن هر فعل میداند که برای فلان تقصیر
 چه خواهد بود در ایران هیچ وزیری نیست که بداند فلان مقصود را
 چگونه تنبیه خواهد کرد و حال اینکه اول شرط حکمرانی و اولیایان
 عدالت است که پشیمانی دولت پیش از وقت شخص در مقام
 و در حق هر کسی تغیر پذیر باشد اجرای این قانون بکن از جمله
 اشکالات حکمرانی است و اگر تا بحال در ایران این قانون بکن
 معمول جای تعجب است جای تعجب نیست غایت مطلب این است
 که دو سالست بجهت اطمینان دولت مشورت می کنیم و هنوز
 نفیسمه ایم که بجهت نظم حکمرانی اول باید درجات تنبیهات
 مشخص کرد قانون بر درجات تنبیه
 فقره اول قانون در کل ممالک ایران در حق جمیع افراد و در
 ایران حکم مساوی دارد فقره دوم مخالفت قانون تقصیر است

فقره سیم بر قصیری حکما برای معین خواهد بود فقره چهارم بر سر بر قسم
اول تا دیب دوم سیاست سیم غضب فقره پنجم غضب
درجه دارد اول قتل دوم زجر دومی سیم زجر توفی چهارم زندان
پنجم زنجیر ششم اخراج هفتم اقصای دولتی فقره ششم سیاست سیم
اول انبار دوم سلب حقوق سیم ترجمان فقره هفتم تا دیب درجه
اول حبس دوم جریمه سیم ضبط اموال فقره ششم تقصیر بر
قسم است لقل تخلف دوم جرم سیم خیانت تخلف است
ستوجب بیاید جرم است که مستوجب سیاست شد
خیانت است که مستوجب غضب شد فقره نهم هیچ نوع جرم
و هیچ نوع تخلف و هیچ نوع خیانت مستوجب جزا نخواهد بود
مگر در صورتیکه برای نزدیک پیش از وقت حکم قانون مشخص شده
فقره دهم ادای خسارت بر تقصیر علاوه بر تپه خواهد بود هر گاه
در خلافی لفظی که خلاف شرعیت مظهر اسدم است
تغییر و از منظور ترتیب درجات ثبوت است اصل تمهیدات
هر گاه که می خواهد معین فرماید تا ترتیب تمهیدات این

باشد بهی است که هیچ احکامی نمیتواند بگوید که ترتیب درجات
تمهیدات خلاف شرعیت است

فصل غضب و باب قتل

فقره اول بر مقتضای مستوجب قتل شود سرش بریده خواهد شد فقره دوم
پیش از آنکه مقترا لقتل برساند یکفر و آتش عدلیه در همان مقام
قشوی قتل را با و از بند خواهد خواند و بعد بلا فصل مقترا لقتل
خواهند برانید فقره سیم قشوی قتل در شهر چاب و شتر خواهد شد

فصل در باب جرم دمی

فقره اول مقتضای مستوجب قشوی زجر دمی شده باشد مشغول
سخت ترین فعل که با خواهد بود پایی هر کدام یک کلاه بسته
خواهد شد یا اینکه با قضا فی فعل که دو و زنجیر خواهد شد فقره دوم
مقتضای مستوجب زجر دمی شده باشد پیش از آنکه مورد این
غضب بشود مدت دو ساعت در میدان شهر در یک جای
بجای آید و عورت خلق خواهد داشت و بالای سر این مقتضای
یک تخته بزرگ بجا آید و رسم و قنیه و تقصیر آنها نوشته خواهد شد

در باب جر متوقتی است

مقرر کیست وجب جر متوقتی شده باشد بعلیه گرفتار غضب مقصرین
زجر مدای خولده بود فقره قیوم مدت جر متوقتی اقل پنج سال و شش
پست سال خولده بود فقره قیوم غضب جر مستزم لقصاح دولتی
خولده بود فقره چهارم دشمنی صیحه سن ایشان هنوز بدول زده سال
نرسیده یا از مضاف سال تجاوز کرده مستوجب جر نخواهد شد

در باب زندان

فقره اول مقصر کیست وجب زندان شده شد در یک روز قلعی یکبار
و نیم مقصود معین است محبوس خولده شد و اذون خولده بود که موافق
قول عدل زندان با اشخاصی داخل خارج زندان مراد ده داشته باشد
فقره قیوم مدت غضب زندان اقل پنج سال و شش پست سال
خولده بود

در باب نجس

فقره اول هر مقصر کیست وجب نجس شده باشد در یک نجس خانه
مشغول فعلی که خولده شد بجز حاصل فعلی که موافق بقایا علیه محض
صرف مقصر خولده شد فقره قیوم مدت این غضب اقل پنج سال

و شش پست سال خولده بود فقره قیوم غضب این غضبها فوج
مستزم لقصاح دولتی خولده بود و هم چنین جمیع مقصرین فوج
قبل از آنکه مور غضب بشوند در میدان شهر بطریق کسی بقا ذکر
شده است اسباب تماش و عبرت خلق خولده بود

در باب اخراج بلد

فقره اول هر مقصر کیست وجب اخراج بلد شود اول مورد لقصاح
دولتی و بعد از خاک ایران اخراج خولده شد فقره قیوم مدت
اخراج بلد اقل پنج سال و شش پست سال خولده بود فقره قیوم هرگاه
کسی که اخراج بلد شده است قبل از انقضای مدت غضب خود
داخل خاک ایران بشود او را در داخل مملکت گرفتار زندان خواهند
اقل آنها نقد زمانیکه از اخراجی او بقیانده باشد و در مقابل
آمدن در زندان خواهد ماند در باب اقصاح دولتی
فقره اول هر کسی که مستوجب اقصاح دولتی بشود اول زند
منصب معزول و از هر نوع شغل دیوانی مطلقا اخراج خواهد
و قیوم هرگز نشانی نخواهد آلودگیت سیم شهادت مقبول نخواهد

چهارم قیوم و دومی مرکز خواهد شد پنجم مرکز شیر خواهد بود ششم
مرکز تعلم مرکز خواهد بود هفتم حکم جمیع غضب بای فوق چاپ
و در شهر شیر خواهد شد

فصل سیاست در باب انبار

فقره اول هر قدر که مستوجب انبار شود باغشیا و خوشنویان
فقد کیمای انبار خواهد شد فقرة قیوم مرکز کوشی انبار اقل
شش روز و مثلاً شش نعل خواهد بود

در باب سلب حقوق

فقره اول شرایط این سیاست بعینه همان شرایط انقضا
دولتی است و فیکه است این است که در انقضا دولتی
جمیع شرایط مربوطه بدون استثنا و ادامه حق منقصر محری خواهد بود
و در سلب حقوق با حقنای درجه تقصیر بعضی و در بعضی در دست

محدود و معمول خواهد بود در باب ترجمان

فقره اول ترجمان دو تومان خواهد بود از برای تقصیر است مختلف
مقدار ترجمان اختلاف خواهد داشت چنانکه در فلان فصل

شده است فقرة قیوم بجهت حصول ترجمان اجبار بر آن معمول خواهد بود

فصل تادیب باب حبس

فقره اول اول مدت حبس اقل یک روز و مثلاً پنجاه خواهد بود

دویم روز حبس عبارت از دست و پا را عتلت

در باب ضبط اموال

فقره اول اسبابیکه برخلاف قانون کسی غضب کرده باشد
یا بواسطه تخلف قانون تکفیل کرده باشد و اسبابیکه آلت
تخلف قانون شده باشد کلاً ضبط دیوان خواهد شد در بدایت
هر وقت که یکنم با معنی تکفیل شده بعضی از اعیان گفته اند این نظرها
نیستیم و بواسطه همین دلیل بزرگ بهترین نظرها را رد نمودند
نفسیدن ایشان بهیچ وجه تعجب ندارم حیرت من در اینست که
نفسیدن مطلب را دلیل ابطال مطلب قرار داده اند مثل اینست که
مکوشیم چون فلان اسیر تو چنان از بند سه چیز می منعند علم مهندسی می
باطل و از لایران مروود باشد از فلان کان ما هنوز نه اسم پی
تحت پر و س را سید اند و نه معنی ما را جاذبه را فهمیده اند پس از پی

پرویس را بیرون کرد و مدرس و دانشمندان را بر جدید علم حقوق تعلیم
 هم آن نیست که بعضی گردش کوچکی پاریس را تجربه دیدن
 دو سه تماشاخانه تحصیل بشود و تسکین صد نفر جوان مستعدیت
 ده سال در مدارس فرنگ پوسیدند آنوقت احتمال میرود که بخواهند
 این صاحب علوم حقوق بشوند بنا بر این هرگاه از اولیای دولت
 کسی معنی قولین فرماید بفرماید پدر باطن خج و در ظاهر لقا است
 باشند اینگونه نادانی خود را مایه تفاخر و اسباب رد قولین بزرگوار
 سازد و اجبار بدنی کیونچو حبیبی است که در حق صاحبان قرض
 معمولست در ایران بواسطه نمودن این قانون رسم معاملات
 در بدترین اوضاع متعوق مانده است یک از بزرگان ^{نقشبند} _{نقشبند}
 مقروض من است مدتیست و عده تمکیش گذشته است و در ^{حکم} _{حکم}
 هیچ حرف ندارد و ده نفع باسی نفر آدم و بایک اسب کثیف ^{نقشبند} _{نقشبند}
 بدو بخانه آمده است و گفته است که من پول ندارم من آنکه سر ^{نقشبند} _{نقشبند}
 سیمیم و او دو نفر قرضچی داد و وصف این میخواندیم در ایران
 تجارت باقی ماند بدون قانون اجبار بدنه و بدون استحکام

قواعد معاملات در ایران هرگز نه تجارت خوبیم داشتند
 از آن قدرت عظیم که فرنگها اعتبار میدهند بهر خواهم بود
 این فصل هم قولین مبسوط لازم دارد درجات ثنیه است
 در کل دول پور و پ پنج بر همین ترتیب است که عرض شد از
 دوستیکه بنا علی طاغوت بر این ثنیه است بنا شد امکان ندارد
 که در اجرای احکام آن روش فرما با نهایت ضعف محفوظ
 کنند لهذا هرگاه دولت ایران طالب نظم است باید
 بعد از این هیچ حکمی صادر نکند مگر در صورتیکه از مزایای فوق
 در مقابل حکم فرموده نوشته شده باشد مقصود از استقرار دستگاه
 حکمرانی چیست اینده که دولت ایران بدستگاه دیوان
 میدهد از برای چیست اینهمه مخارج و صدقات خارجی و بانه
 و با که رعیت ایران بجهت حفظ دستگاه دیوان متحمل شود
 اما بلا عوض است یا عوض هم دارد دستگاه حکمران ایران
 در عوض اینیکم در توفیق و در عوض خون این صد نفر از نفر
 سرباز بر حقیقت چه میدهد و چه باید بدد در کل ایران پنج نفر آدم

این صد نفر از سربازان
 بام سران و بزرگان
 لازم است

نذاریم که مقصود دیوان استقرار را فهمیده؛ شدنجایی ما دادن
و نظایف را خیال میکنند عامه مردم خیال میکنند که گذران جمیع
ایشان را دولت باید بدو حتی خوشنویسهای ما خیال میکنند
چون دایره نون را خوب کرده باشند؛ بدو دولت آنها را از
جمیع جهات مستغنی بزرعیت ما هیچ جنبیدند که لازم است
دیوان چه باید بخوابد و از آن طرف دستگاه دیوان بیرون
که رعیت چه باید بدو بواسطه این لغزشش حقوق دیوان
و رعیت تکالیف طرفین نیز به هم و مغشوش شده است نمی
انقباض اوقات دولت ایران مشغول کارهای نیست که هیچ
ربطی بکالیف دولت ندارد و از آن طرف ملت نیز از دولت
چنین توقعات مینماید که بجای خارج از حقوق دولت تکلیف
دولت ایران چیست تخفیف عامه دولته چیز است اذل
حفظ استقلال دویم حقوق جان و ستم حفظ حقوق مالی
خارج از این سه چیز هیچ تکلیفی بر دولت وارد نیست هر
وزیر یکی در ایران معنی این حقیقت برنگزاید و هر چه بود که

اینمغیرا در ایران معمول بود و او محیی ایران و اول شخص است
چند نیست که از زبان اولیای دولت تا که بی لفظ ضمانت حقوق
جاری میشود و ما هرگز نشنیده ایم که ضمانت حقوق مبنی بر چه
وصول و منتج چه نوع فوائد است بجهت شرح فوائد این مطلب
همینقدر باید دانست که فرق فرنگ و ترکستان از فرق
ضمانت حقوق ملکیتین است در هر یک که ضمانت حقوق
بستحکام ضمانت حقوق انگلیس؛ شد املاک لامحالہ بروتی
ملک انگلیس خواهد بود اگر چه با این روش دولت ایران تا
صد سال دیگر ضمانت حقوق در ایران حاصل نخواهد شد
ولیکن بجهت خندیدن و زبانی ما از کیفصل این مطلب چند کلامی
میکنم قانون بر ضمانت حقوق
فصل اول در باب حبس عیز قانونه فقره اول هر کس مدو حکم
کار گذران دولت و خارج از شرایط قانون کسیر احداث
یا جبراً نکاح یا در دستوجوب زجر موقتی خواهد بود فقره دوم
هرگاه مدت حبس بیشتر از یکماه باشد نمای مقصود زجر دائمی خواهد بود

در باب قتل

فقره اول نوشته می شود هر کسی بر آده خود کسی را کشته باشد
 مستوجب قتلست در باب صدمه بدنی هر کس را آده خود
 زخمی یا ضربتی کبسی زده باشد که آن زخم یا آن ضربت تا مدت
 موجب عیالی و پیکاری شخص مضروب شده باشد شخص مقصر مستوجب
 زنجیر خواهد بود معلوم است که هر یک از ابواب این فصل
 فقرات مفصل لازم دارد ولی چون مقصود ما در اینجا اثبات
 مبایضات جانی است لهذا در این فصل بزرگ فقط بزرگ
 ابواب گفته می نماید که از اظهار اینها نباید چنان استنباط
 کرد که مقصود من تغییر احکام شرعی است اسلام است حاشا
 و کلا جمیع فقرات ضمانت جانی در شرعیات ملحقه است
 و کلا وضع شده است و لا آن کار که داریم و اینست که جمیع
 احکامیکه در باب ضمانت جانی در احادیث متفرق است
 بهمان طریقی که دول فرنگ انبساط را ترتیب داده و قرآن
 دولت ساخته اند ما نیز رسماً ترتیب داده و بدل بقولین دولت

بنازیم؛ در مقصود اصلی ما ذکر اصول ضمانت جانی است
 و تا این اصول یا بطوریکه باید مقرر و معمول نشود آسایش نیست
 و ترقی دولت ایران جز و کارزدی همین خواهد بود
 در باب تحدید

فقره اول هر کس موجب نوشته که را بقتل یا بستم یا باز
 و غیره کرده باشد در صورتیکه تهدید بر او بر شروط؛ دلی شکیانی
 باشد یا بنی بشرط دیگر باشد شخص مقصر مستوجب جریمه
 خواهد بود فقره دوم هرگاه تهدید بر شروط بشرطی نباشد
 شخص مقصر از شش ماه تا دو سال حبس خواهد شد و از آن
 تا چهل تومان جریمه خواهد داد در باب شهادت دروغ
 فقره اول هر کسی در ادعایات خیانتی شهادت دروغ بدهد
 مستوجب جریمه خواهد بود فقره دوم هر کس در ادعایات
 جرمی شهادت دروغ بدهد مستوجب اقباض دولتی و یک
 الپنجال گرفتاری خواهد بود قانون در باب
 تعهد و اقرا فقره اول هر کسی موجب نوشته که را

مستم بحرم یا بخیانت بزد از شمشاه الکیال کرفا لبنا جاش
 و از پنج لایسی تومان ترجان خواهد داد فقره دوم سبیل اخترا
 که بموجب نوشته و خارج از دایره جرم و خیانت باشد مستوجب
 جزای می، دیب خواهد بود قانون در باب ضمانت حقوق
 از شرایط این فصل هر چه گویم بموجب کسالت خواننده خواهد
 بود و هم باعث تسخیر نویسنده این مطالب عقلای مل نهزار است
 در چندین هزار سال یافته اند و لیکن یقین است که در ایران
 بعضی از آنها را نیامده اند و خواهند خندید که ما همه این معانی را
 بهتر از همه کس میدانیم و حال اینکه در جمیع کتب بایک کلمه از این
 که دلالت بر علم حقوق ندارد و نه بد شعری ما که این مطالب
 سخنان خوب گفتند اما همه نصیحت بوده است آن ترتیب
 عمیکه برای لفظ نظام مکیه دولت لازم است هرگز در ایران معروف
 نبوده است بنا بر این هرگاه و وزرای ما بخوانند در این مورد
 پیش خود تصرفات نمایند بنده پیش از وقت ایشان را مطلع
 می سازم که حکما خط خواهند کرد و بگویند در این باب علمی

اختراع نمائیم باید معلوم اینغم را تردید قبول نکنیم که زود من لایدی
 در ضمانت حقوق است و استحکام این ضمانت ممکن نیست
 مگر بهان قسید که فرنگ کرده است (.....)
 من هر قدر که از اعجاز مکران و چرخهای بخار تعجب دارم
 در اختراعات حکمران فرنگ هزار مرتبه جایی حیرت و تعجب
 و متعبد می بینم شما خود مد خطه بفرستید که بجهت لفظ نظام دولت
 وقت حکمران و آسایش رعیت بهتر از قوانین ذیل کجا
 میتوان تصور کرد قانون در حفظ مصالح عامه
 فقره اول هر یک از چاکران دیوان خواه رئیس و خواه تابع
 که بدون حکم صریح قانون میل خود حکمی کرده باشد یا مرتکب
 علیه شده باشد که آن حکم یا آن عمل خلاف ارادی شخص یا
 خلاف حقوق عامه یا خلاف قوانین ارکانی دولت باشد
 مستوجب انفصال دولتی خواهد بود لیکن هرگاه ثابت کند
 که با قضا یا متابعت منصبی حکم رئیس خود عمل کرده است
 آنوقت از غضب فرمود معاف خواهد بود و در اینصورت

غضب نرود در حق رئیس که مصدر چنین حکمی شده است مجری
 خواهد شد فقره دوم از خیانته فقره فوق هر یک یکبار باید
 خسارت نرود را شخص مقصر قانی نماید مقدار این قانی تفاوت
 خواهد بود که در هیچ صورت قانی حبس غیر قانی از برای کسی
 روزی کمتر از دو تومان نخواهد بود (.....)
 هر یک از عمل دلاعه عدلیه که وافی عارضین را در باب حبس غیر
 قانی رد نماید یا نقضت بگذارد مستوجب غصب اقصاح
 دولتی و قانی خسارت خواهد بود فقره ششم رؤس و عمال
 محبسها که بدون حکم دولت یا بدون حکم رؤسای عدلیه کسی را
 در حبس خود قبول نمایند مستوجب شش ماه وصال حبس دارد و
 الی پستمان ترجمان خواهند داد فقره چهارم رؤسای اداره
 عدلیه که شخصی را خارج از حبسهای دولتی و مقرره مجبور کنند
 مستوجب اقصاح دولتی خواهند بود فقره پنجم هر یک از
 که برخلاف میل صاحب خانه و بدون نص صریح قانون جبراً
 داخل خانه یا منزل کسی بشود مستوجب اینه در ترجمان خواهد بود

دست انبار از شش الی یک سال و مقدار ترجمان از دو الی پستمان
 خواهد بود فقره ششم و هفتم هر یک که وزرا و سایر عمال دولت
 خلوت قانون تبیین نمایند فی الفور رسماً بدیوان قضای خانه
 هر یک از رؤسای و عمال عدلیه و دلاعه عدلیه که درین باب غفلت
 یا نسبت بعضی از حقوق حق نمایند و اعدای مردم را بر خلاف
 قضای شغل خود بطرفه بگذرانند از پست الی صدقه ترجمان
 خواهد بود و از سه الی ده سال از هر نوع نوکری و شغل دیوانی
 اخراج خواهد بود فقره هشتم هر یک از وزرا و عمال دیوان
 که بزرگ مانع اجرای قانون یا حکم قانی بشود مستوجب غصب
 پنج خواهد بود (.....) دولت انگلیس هرگز از لغات
 بچه حق از ایران سیکرد چرا هشت فوج رؤس کل از بچانرا
 زیر و زبر نمایند چرا هشت کرد جمعیت بچکان می کرد و بایست
 بطبیع خاطر میدهند و از میست کرد جمعیت ایران منتخیم
 بزرگ شکنجه هفت کرد و بایست و صل کنیم شلاً — مادی
 دولتی یک سنتوری گذاشته ایم و پست می نفر از اصف

مختلف بر دور این سن تو جمع کرده ایم و ما خود در صدر مجلس نشسته
علاوه افعال حکم می کنیم که فلان مقام را بنماید و فلان دستگاه را
نموده و وکایه های بیرون بخوانیم و کایه های با ترجمه می بینیم کایه
فریاد میزنیم که حال وقت تصنیف است اهل مجلس همه غرض می کنند
که الان مقام مطرب را بخوانند و من میگویم بچه معطل نشود
بچیک از اینها محاربه نخواند و بدلیل انکار من نه میگویند
زود اینها را مشکل برانماید در علم زنده ما حرف داشته باشیم
زود اینها را رسان است دلیل انکار من در عیب
ساز است این ستموریکه بخوانید بنماید بچیک از اجزای
آن درست نیست تخته های آن شکسته و پرده های آن افتاده
سیمهای آن بعضی از ایشان از فلک بیدار مکتوس دور
هم پیچیده است هر ذلثوری که حالت آن سارا بسپند
مثل من فریاد خواند بچه خود را معطل نماند از این ساز
هیچ مقامی بیرون نخواند و حالت دولت ایران بعینه مثل
سن تو را است در وسط پای تخت نشسته ایم که مقفل حکم

میکنیم که مرد را بگردانید چای بخانه را نظم بر بیدار میگویم اینها همه
صحیح است اما بچه فریاد میگوید بچه خود را معطل نماند از این
و بچیک از این آرزوهای شما بعمل باید چرا بعقل است اینها
و دستگاهیکه باید مصدر و اسباب این آرزوهای بشه بجهت معشوش
و پریشان است که از چنین دستگاه بعد از چنان مقصود
حاصل نخواهد شد درک این مطلب شرح مختصری انم دارد —
فرض بفرمائید که امروز ما را جمع کرده اند که دولت ایران را
بر هم شما میگویند؛ در لشکر و دلف کفر فرستید شما میگویند باید
بهایت را زیا و کرد و یک دیگر میگویند باید ولایت را تمیزی کرد
و دیگری میگویند باید کوه چپ را سنگ فرش نمود من میگویم این
خیالات همه صحیح است اما باید این خیالات را من مجری دارم
یا شما یا همه بر بیست که در هر صورت اجرای این خیالات
یک دستگاه مخصوص لازم دارد و نیز باید یک دستگاه اجرا
نبرد و قسم تر قیب میتوان داد حال که شما بچه نظم ایران این
خیالات بزرگرا پیدا کرده لیدر کجا بجهت اجرای آنها در ایران

دستگاه دلیرید یا خیر اگر در ایران دستگاه اجرائیت پس
 اظهار این خیالات بجا و حاصل است و اگر در ایران دستگاه
 اجرائیت اول بفرماید که ترتیب این دستگاه بر چه قسم است
 چند نفر علی و دلیر و رابط اینها به یکدیگر بر چه قاعده است
 دولت را بچه شرایط مجری میدهند پس بچه چگونگی در خصوص
 این مطالب هیچ قدری در ایران نمی بینم در وسط پای تخت چند
 نفر از نفرین مختلف جمع کرده ایم و از این کین و غرور و
 ترک و فتنه آنچه از همه غریب تر بوده همه را در هم آمیخته ایم
 و در میان این جمع وحشت انگیز رئیس و مدرس عاقل دیوانه را بر هم
 سوار کرده ایم و اینهمه این محشر بربری را دیوانه ای گذاشته ایم
 و حالا میخواهیم این خیالات بزرگ را که با عقاد ما باید موجب
 نظم ایران بشود و بواسطه همین دستگاه دیوان مجری بایدیم کن
 از تصور این خط با چنان متخیر هستیم که سیکویم قطعا اولیای دولت
 ما از روی تدبیر نخواهند خورد و در نظرهای دول جاهل و فتنه
 بقم میهند و الا چگونه میشود که چنانچه از عقلای یک ملت عاقل

بجهت اشتغال دولت جمع بشوند و این دستگاه اجرائی
 حرفی میان بی و رند علی الاطلاق که بچه نویسد و هر است
 بزبان یکپادشاه مستقل احکام صادر کنند و بعد از دو سال
 بچیک از قرارها و احکام لایثان مجری نشود و باز بفرماید که
 دستگاه اجرائی اندر بعضی از خولان و زمینون تعجب خواهند کرد
 که چرا دستگاه اجرائی داریم لکن فی الحقیقه بر مدارج ترقی جنس
 تعقل میفرمودند قطعا این سؤال را از من نمی نمودند بهمان
 دلیل که در ایران نمیتوانیم دور بین لبازیم بهمان دلیل که لشکرا
 ما اختراع نکرده ایم و بهمان دلیل که کالک لاشی نداریم بهمان
 دلیل نیز دستگاه اجرائی داریم و لکن هم داشته باشیم اینقدر
 ناقص و اینقدر بیفایده است که از انداختن بدتر است
 چیزی که مرا از دولت ایران تأویس سازد و اینست که اغلب
 دولتی دولت ما هیچ طریق نمیخواهند بفهمند که عل فرنگ در
 عمارت علوم خاصه در علم سکران چه قدر پیش افتاده اند هرگاه
 نخواهید تصور فرمائید که عل فرنگ بجهت اجرای احکام دولت

و چه قسم دستگاه فراهم آورد و چگونه قیقه برود بکارخانه لیسان
علم و صنعت که در اینجا خواهد بود یافت کیمونه بسیار ضعیفی خواهد بود
از علوم و صنایع که در دستگاه اجرا بکار برده اند
از عقل اولی دولت ما تعجب دارم که با اینهمه زحمات و مخارج از
فرستادن اسباب لیسان لیبی میاورند و هیچ نمیپرسند که اسباب
اجرای فنک چه طور است و لقا چه قدر جای حیرت است
که ما در آداب لیسان لیبی و شتاعی و بوی زی حقیق در مراسم
راه رفتن سر بر خود را محتاج علم فنک میانیم و در آداب حکمران خود
از کل عالم مستغف بشماریم مخلص کلام اینست که ما در ایران دستگاه
اجرا نداریم و تا این دستگاه را در ترتیب نمیدهند حرفها و تحریرات
و اعمال شما کلاً لغو و مایه اقصای شما خواهد بود با لشکر و رف
لازم است با راه کسبان را بدست خست کردن بر رویار
خوب است نمیزی لایات منافع نیا خواهد داشت اما
و الله اعلم دستگاه دیوان هیچیک از این خیالات صورت نخواهد
گشت پیش از آنکه خیالات بلند پیفتد پیش از آنکه در کار

بخوابید پیش از آنکه کمی با زید پیش از آنکه حکمی صادر کنید
اسباب اجرای این خیالات ترتیب بدید لعل مشور را
درست کنید از وقت فلان مقام را بخوابید
هرگاه معایب دولت بگوئیم عین حاصل خواهد ماند، بحال تقدیرات
میرهن شده است که دستگاه اجرای ناقص است اکنون وقت
آنست که چند کلمه هم از تعمیر و ترتیب این دستگاه بگوئیم من خود
از شرایخی نخواهم کرد کاش اولی دولت ما نیز در اشرفیات
دولتی یک قدری بعقل خود مکتراعتا و مینوند و آن اصولی را که
فرنگیها با اینهمه علم و تجربه یافته اند کمتر تغییر میدهند و در هر جای
دولتی را با بدست قبول کرد و با بدست قبول کرد این نوع طرحها
مثل چرخهای ساعت ترتیب داده اند هرگاه نصف چرخهای
ساعت را زد کنیم نصف دیگر هم صرف و مثل آن با زیچیا
خواهد بود که ما از فرنگیها اخذ کرده ایم لهذا متنی مخصوص
اینست که عرایض ذیل را مثل طرحهای دیگر بمبدل بسبب معلوم
ن زید یا طرح مرا چنانکه هست قبول کنید یا بجز رد کنید

..... ایران عبارت از سبب کرم خلق
 شصت چهار هزار و شصت زمین مرتفع با قصد قسم معدن و نوع
 محصول طبیعی که خداوند عالم جمیع این نفوس و کل اشیاء محار
 و پیا حاکم فرموده بود و لیکن با قضا و انقلاب اوضاع این
 الا آن اختیار جمیع این نفوس و جمیع این اشیاء در دست یک وجود
 واحد ضبط است و این وجود واحد بواسطه ضبط چنین اختیار
 عظیم خود را که مافخر میداند که مال و جان این سبب کرم خلق
 و حاصل کل این زمین با هر تسکین و دلرو استعمال نماید عقل من
 از درک بنیان این اختیار دولت بدون نظم و محض خرابی
 ایران استعمال کنیم و سبب دیوان را باید بهین ترتیب نگاه داشت
 و لیکن اگر نخواهیم استعمال این اختیار را مایه نظم و موجب فایده ایران
 بسزیم باید اول سبب این استعمال این اختیار را نظم
 بهیم نظم این سبب که ممکن نیست مگر بواسطه ترتیب قوانین
 وضع قوانین ممکن نیست مگر بواسطه ترتیب سبب و قانون
 پس بجهت نظم و رفاه ایران اول کار یکدیگر داریم که یکدیگر

قانون فراهم بیاوریم در ایران هرگز دستگاه قانون نبوده است
 ترتیب این دستگاه شرایط و قواعد مخصوص لازم دارد این شرایط این
 قواعد را حکامی فرنگ در کمال وضوح مشخص کرده اند من از این
 شرایط هیچ عرض نمیکند عرض اصحاب این بود که بجهت نظم ایران
 اول باید دستگاه قانون برپا نمود بعد از آنکه اصل مطلب را
 قبول نمودیم شرح فروع مطلب آن خواهد بود
 وضع قانون مستندم اجرای قانون است اختیار وضع قانون
 لامحال باید از اختیار اجرای قانون جدا باشد لهذا بعد از
 ترتیب دستگاه قانون اول کار یکدیگر باید کرد ترتیب دستگاه
 اجراست و نظم و دولت اعظم است
 ترتیب اجراست قانون انبیا را دیگران بقدر کفایت شرح
 داده اند من بمنقدهر سکونیم که ما در مسائل حکمرانی نمیتوانیم بچیز
 از پیش خود اختراع کنیم یا بدین علم و تجربه فرنگستان را مشرق خود
 قرار بدهیم یا بدین دلایل بربری قنبر حنفی پروان گذاریم
 عرض میکنم که دستگاه اجرا و دستگاه قانون

با نظریه باید ترتیب دادیم و بهترین قواعد فرستادن را بدین
 شرایطیک باید وضع نمودیم بدین است که اگر مباشرین دستگاه
 اجرا مختار باشند قوانین موضوعه را یا اصلاً مجری نخواهند داشت
 یا این قوانین را وفق مصلحت و سلیقه خود تغییر خواهند داد پس
 بعد از ترتیب این دو دستگاه باید چنان تدبیری کرد و چنان
 اسبابی فراهم آورد که وقتی یک قانونی وضع شد مباشرین
 اجرا قانون را بر آن چهارچوب و هیچ تکلیف مجری ندارند
 فرنگ بجهت حصول این نتیجه تدبیرات کامل دارند من از این باب
 فقط اشاره مختصری مینمایم
 قانون مکتب از خطوط پر و چ که اگر احسن قوانین روی دنیا
 قبول کنیم و اگر صد سال بر ضد رفتار مائیم قانون را بر آن
 حرکت خواهد کرد و نه بعد از خود خواهد آمد و اول فرنگ بتواند
 خود را در این دلدل انداخته و بهر دیوانخانه یک صاحب
 معتبری را وکیل قانون ساخته اند وکیل قانون را مورث است
 که هر که بخلاف قانون حرکتی بکند او را بدیوانخانه بطلبند

او را در دیوانخانه بخواهد این صاحب منصب حق ندارد که تصرف نماید
 اگر مستقر باشد یک صاحب منصب دیگر است که او را بر یک
 قانون وضع کرده اند که هر کس را که در این دیوانخانه
 طبع و تقصیر بر حسب نوشته میر قضا عسم می کنند که فساد
 فساد قانون کرده است باید او را بگیرد بر قضا مستقر
 در نفوذ بگیرد و پس از آن بر است تقصیر شده او را محاکمه می کنند
 و یک قانون در دیوانخانه معتبر هر در دستگاه که بنیاد است
 مستقر بر یک قانون اجرا تقصیر خود می بیند در این احکام در این
 اسم نوعی دیگر مصلحت دارند باید این است بنفذه و یک صاحب
 احکام خود بنفذه یا کار دارند در این احکام دولت را بطور دیگر خود
 مجرب در این چنین گفته است که یک است بهر آن مستقر در این
 احکام خود بنفذه این است که در این صهی یک احکام در یک
 و در این یک بهر بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه
 و یکی چنانکه که بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه
 که در این بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه بنفذه

2

و لیکن قانون بعد از خواهر آید میرضا بقصر خواهد گشت و بکدام قصه
حکم به پیشه خواهند نمود اگرگاه دیوان نصار ادرت نظم بهند
و اگر گیتی که بر آن حذف حکم است حرکتی به حضرت قهری
هایان اشهر که ب و د شدند صدر حکم استند و به کرب
شمار نمیدانند از چهار اسم حکم پیش باشند اگرگاه لداقت
سریت حفظ میدزد از صرف ترتیب ای و کلاه میزدند هم بر چرخ
صد سال از آن فتنه هم درجه است ایران روح تازه می بخشدند
زیرا که عالی به حکم را صد و نه قدر فرمایند و به ترتیب اوقات
سلطه را در گذرند و چهار بقید فریضه نماند و لیکن اگرگاه
و کلاه بر نیز بر بندند و آنست خست سلطه منحصر خواهد بود
و حکم کردن حکم که به منحصر و نماند عصر لاساله محبب خواهد بود زیرا که
و لیکن قانون دیوان نصار محبت ظاهر شدت خود اسم عام خوانند
که است که در چهار قانون بعد از زنده رفتند به بعد از آنکه در
قانون و کلاه چهار دیوان نصار را بکم حکم ترتیب دادند
آنست که در بقدر و مقید باشند نظم ایران لیدر

اوست مقام این خواهد بود که گوئیم در وصف آن چه قدر که بزرگتر
 ردیف را چه طریقی که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 مایه نفع و لذت را چه طریقی که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 در عاقبت نظم و ذوق است آنرا که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 اگر در این بهر خوشی که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 که بخواهد که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 مایه نفع و لذت را چه طریقی که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 نه بخواهد که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 فرزند خواهد که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 در صفت و وضع این را گوئیم نظم و مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 مایه نفع و لذت را چه طریقی که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 در بند کتر خواهد که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 خواهند فرزند که مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 قسم و پر را بر مایه نفع و لذت را چه طریقی که
 است و مایه نفع و لذت را چه طریقی که

مقرر فرمایم
 باینکه در هر یک از اینها که در این باب است
 که نظم کیوایت چه ربطی به خردی و داری دارد و اقوام بسیار است
 که بدون اطلاع کامل از علوم دایره کسی تواند شد تقسیم از حق و دوا
 با نظم فلان فوج را بطور مدبران امیر هر قدر تعقل کند باز ممکن نیست
 بحدی که تعیین شپه قبل از ظهور تقصیر از برای دولت چه فایده خواهد داشت
 و همچنین در باب ترتیب دستگاه دیوان ما بطوریکه در این
 میگویم اغلب وزرای مصحف را استخرا خواهد شد که یا خواهد گفت
 این ترتیبات لازمی است یا باید از منتهی یا از نظم فلان لایت
 شایسته کنیم چنان ایشان غافل باشند که نظم ایران را در هیچ جای نمی توان
 ابتدا کرد مگر از نظم دستگاه دیوان مشایخی از وزوایی بزرگ ایران
 رشوه خوری حال است و اینها بشرح مفصل نوشته بودیم که در این
 احترام بعضی از وزراء را بر این میگویم و لیکن فرض می نمایم که بعضی از اینها
 این رسم شنیع را و زراعت متوقف شده اند و لا میخواهند دفع نمایند این
 ترتیب دیوان چه می تواند بکنند هر قدر فریاد کنند که رشوه خوری فساد

و هر قدر اعلیحضرت شایسته باشد فرمایند باز رشوه خوری بنظر
 برقرار و محرب دولت خواهد بود اما هرگاه دستگاه قانون و دستگاه
 اجرا با دیوان قصداً منظم میشد دفع بیه رشوه خوری موقوف بیک
 قانون بود از قوانین فرانسه که چند رشوه خوری هموار است چند
 فقره عرض میکنم قانون بر رشوه خوری
 فقره اول هر یک از چاکران و اعمال دیوان که بجهت اجرای یک امر
 منصب شغل دیوانی خود رشوه گرفته باشد یا اینکه تعارف رسوم
 یا پیشکش یا وعده منفعتی مطالبه یا قبول کرده باشد مستوجب لغت
 دولتی خواهد بود و علاوه بر این دو مقابله اش با وعده مقبول ترجیح
 خواهد داد ولی ترجیح اینچنین است در هیچ صورت کمتر از پستان
 نخواهد بود و نیز هر یک از چاکران و اعمال دیوان که بواسطه رشوه خوری
 یعنی بواسطه قبول تعارف یا رسوم یا پیشکش یا وعده منفعتی از اجرای
 یک امر تکالیف منصب شغل خود اجتناب نماید مستوجب غصب فوق
 خواهد بود
 اشخاصیکه بوعید یا دادن تعارف
 یا رسوم یا پیشکش از چاکران و اعمال دیوان شغل منصب گرفته باشد

یا بخوابد بگوید یا از آنست تصدیق یا امانت غیر حقه بگوید یا بخوابد
 مستوجب غضب فوق خواهد بود و لا هرگاه تکالیف اشخاص
 خواسته اند رشوه بدهند حاصل غیر معمول ندهد باشد خیانت
 فقط مستوجب انبار و ترجمان خواهد بود مدت کرفاری انبار
 سه ماه و شش ماه کمال خواهد بود و مقدر ترجمان از پنج لایحه خواهد
 خواهد بود و شیاء و ثلثیه بکجه رشوه داده باشند هرگز
 بصاحب دولت نخواهد شد و بجهت صرف پمارخانه و لایحه ضبط دولت
 خواهد شد هرگاه یکی از حکام عدلیه بواسطه خیانت رشوه
 خوری حکمی صادر نماید که مستند سیاست یا غضب باشد
 انکار کم مستوجب بیکرجه بالاتر از آن سیاست یا غضب خواهد بود
 هرگز حاکم عدلیه یا رئیس اداره که یا از راه عدلوت
 از راه لایق و تکالیف منصبی خود از عین عدلوت کلفت
 کرده باشد مستوجب انقضا و دولتی خواهد بود
 دی و زرای محترم از شدت عوایف متوکلش نباشید حقایق قوانین
 فوق را اگر درست بشکافید نقطه کونیه یافت که عین صلاح شما

در آن نباشد مستلماً بدانید که بقای این مناصب شما ممکن نخواهد
 بر طبق مدارج خود هر قدر بکشید بر بهمت زوال خود بیشتر خواهد
 افزود شما قادر هستید که خود را صاحب چنان عزت و مناصب
 که بعد از مغولی اسایش و فخر شما صد مراتب بیشتر از امروز باشد
 چندی قبل غل و زرای عثمان عبارت بود از قتل قوری یا دولت
 مطلق حال عزت و الطمینان و زرای آن دولت با بترزل حالت
 خود تطبیق کنید و پسندید چه نوع ذلتی ناکریرا بر چه نوع
 عزت ملایم ترجیح داده لید بذلت پاک حق قسم است که
 غفلت و خود پرستی شما دولت ایران را منهدم خواهد ساخت
 خطرات اطراف را ملاحظه نمائید و رحم کنید بر ملت که در خلق
 ایران نیت یک اعمال خود را بشکافید و رحم کنید بر اولاد خود چه
 کارهای بزرگ در مقابل دارید و عمر دولت را در چه بازیچه
 است تمام نمائید و کار کنید دولت ایران صاحب کل آسیا
 خواهد بود و این خود پرستی معنی که از شماش ان گذاشته
 بگذرید و یک دیگر سند خود را از لوث ماضی پاک نمائید و یک

که با لب مزید دولت خود بنشیند هر یک از وزرای ایران باید
 سالی دو ستمزد تومان خرج نماید تا نه بود بطرف فاضل
 سلاطین و فرنگ بگویم خود سلطنت می بخشیدند چرا پادشاه
 اسلام ایران شوند وزرای خود را ستم از داخل کاخ چار و شمار
 آداب قدرت از تعلیمات جمل خود فی الحقیقه صرف نظر فرمائید
 و فی الحقیقه بر قدرت علوم استغنیاء نمایند و آنوقت پسندید و قدرت
 ایران نشان چه نعمتی می رسد و صد چه قدرتی عظیم بود است
 خدای ستم اولیای دولت که این مفسد دولت با کمال غفلت
 پان میفرماید و کاهن از شدت دولتخواهی بر حالت ایران کمر
 میکنند هر که بقیسم نوحه خوانی را درازی عثمانی اختیار میکنند
 ایراد بوزیر علیست اینچه ناخوشیهای آن دولت علاج پذیر نیست
 اما وزرای ابرار حق ندارند که با این قسم و سوزی خود را از
 معایب کار تبرئه نمایند رفع جمیع معایب ایران در دست وزرای
 ما است اگر ستم را نبینیم همتی که از شک کردهای وزرای فرنگ
 بگرفتیم بهمت بر عهد دولت ایران ناخوشیهای متعدد دارد

ولیکن دولتی جمیع این ناخوشیها حاضر و شمس است شکر
 کتی خراسانی ایران از تعلیمات عمال است کجاست علاج این
 ناخوشیها غفلت تدبیر که داریم نیست که با مومنین تازه نصیحت
 میکنیم و از تقصیرین قدیم التزام میگیریم اما است که این دو راه
 استعمال میکنیم و روز بروز ناخوشیها مضیقتر می شود اما اگر یک
 حکیم فرنگ میباشیم عوض کربیه و نصیحت دستگاه دیوان در در روز نظم
 میداد و در روز ستم قانون ذیل را اعلام مینمود

هر یک از چاکران عمال دیوان که بدین
 نص صریح قانون متاعی یا نخواهی بغیر از بیعت عطا بر بر سوات
 قانونی از کسی که پدید حکم بگرفتند یا هر که رئیس شد ستم
 زنجیر و کمر تا به شد از دوا له پنجبال گرفتار باشد خواهد شد
 بر این مقصرین خیانت فوق پس از شد خواه یا منع منصرف
 نصف آن نیز ترجمان خواهد شد اگر درازی نخواهند سال
 بیعت ایران را بدون هیچ تدبیر و کمیر مضاعف نمایند قانون
 ذیل را مجری بدارند هر یک از ستمگران و عمال و کاسپین

لیت و عموم چنانچه یوان که شواهد و مستند شدات و یوان
چیزی برای شخص خود تصرف کند یا در آنها تعلق نماید که مقدار
یا تعلق نرود بر پیش از پنجاه تومان باشد مستوجب جرئت و قوتی خواهد
و غیره و غیره عموماً کارگذاران دولت ایران مناصب خود را
لغات شخصی میدانند کل دعای رعیت در دست ایشانست
و ایشان خود را نسبت بریت مکتف به هیچ تکلیفی نمیدانند
ایشانست کارگذاران از جمله خوشبختی بزرگ بزرگ ایران است
دوای خوشی نرود از دولت ذیل است اما پس از ترقیب دستگاه
دیوان هر یک از رؤسا و رجال عدلیه و اداره و غیره
که بواسطه یکسبانه احقاق حق ننمایند و دعای مردم را خلاف
اقتضای شغل خود بگذرانند از مپست الی صد تومان در همان خولده
و از سال و دو سال از نوکری شغل دیوانه اخراج خواهد بود
مگر آنکه بهینطور که از برای رفع معایب دول تدبیر مخصوص وضع
کرده اند بجهت حصول ترقیات نیز اسباب مختلف اشراعی نموده اند
از آنها نمونه های تدبیر ایشان چند دان حاصل نمی نمیم زیرا که

کل این تدابیر موقوف بر ترقیب دستگاه دیوان است پس اول
دستگاه دیوان را نظم بهمیم اصول مطالب خود را بر هر صفحه
تکرار میکنیم زیرا که هنوز این اصول را در ایران درست نگذاشته اند
و من نظم ایران را در کشف معانی این اصول میدانم

در این اوقات بعضی از وزرای خوب فمیده اند
که حفظ دولت ایران ممکن نیست مگر بوضع قوانین دولتی و لیکن
اغلب بزرگان بهمنزله اصلاً تفصیده اند که یافتن این قوانین
چه قدر مشکل و چه از معظم است خیال میکنید که هر عاقل که
بخواهد میتواند یک قانون اشراعی نماید مراتب این خط را شرح
نمیدهم بهینقدر عرض میکنم که ارتباط و تاثیرات قوانین بحدی است
و دقیق این ارتباط و این تاثیرات را تفصیل روزگار دارند
سه هزار سال تا بحال بنوعی شکافته اند که اگر جمیع عقلا و استغید
جمع بشوند در باب قوانین دولتی یکجوره فایده نمیتوانند بربینند هر چه
بگویند یا مربوط خواهد بود یا تکرار قوانین گذشته یا فتنه بر قانون
دولتی اطلاق دولست سال محال کشیده است اگر خدای تعالی

که بجهت یا فتن استوار قوانین و ولتی بر مل فرنگ و در دولت است
 حب بکنیم می بینیم چه در انگیس و چه در فرانسه هر طر اصول قوانین
 ایشان لفظ ده کرده و همان تمام شده است به وصف این
 وزرای می نشینند و در این صحن واحد بهترین قول عد و نمک کمال
 تسلط رو میکنند و غریب از همه این سخن می خواهند در همان مجلس و مجال
 قوانین فرنگ قانون وضع نمایند متصل می کنند و نمکی نظم را از
 آسمان نیاورد و ند شعور را از آنها پشتر است به می توانیم نظم بداریم
 توقع داریم این شعور را قدری صرف تعارف و تصویق عکس فرمایند
 و بعد از ده سال بدون آمدن فرنگ من بگویند که این اختراع منی
 بر چه اصول است من اگر قدرت میداشتم آن اشخاص را که
 خود را زیاده شعور میدادند در یکجاست جمع میکردم که با کمال غایت
 فکر میکنند و بعد از شش ماه غرض پول کاغذی را بمن حالی میدادند
 وقت معلوم میشد که شعور طبیعی در مضب علم فرنگ چه مایه دارد و یک
 خطی مانیزانیت که علوم مملکت داری را آسان تر از ادبی صنعت
 می شماریم مثلاً نوزاد میگویم پائید از برای دولت می کشم شعور کاغذی پائید

همه میخوانند و میگویند ما نمیتوانیم شمع کاغذی بزریم بعد بگویم پائید
 ایران را نظم ببید فی الفور همه فریاد میزنند که حاضر هستیم و بهتر اند
 کس نمیتوانیم از همه اینکار برایشیم و هیچکس نمیدرسد که لقای وزیر علم
 شطیم ایران از کجا آسان تر از ساختن شمع کاغذی شد شما میگویند
 چون درس بخوانم و چون در کارخانه کار کرده ام نمیتوانم شمع کاغذی
 بزریم پس بفرمایید درس شطیم را در کجا خوانده اید سید ام، از خود بید
 خندید و خوله بیکفت درس شطیم چه چیز است نظم ایران عقل بخور
 و عقل داریم من هم این فریاد میکنم بواسطه همین خطب شما است ایران را
 بعضی نمیتوان نظم داد و عقل شما هم در صورتیکه پشتر از عقل افلاکون شد
 به زبون حکم فرنگی ممکن نیست که بفهمید لوله شهری چیست چنانچه
 لایان چیزیکه اعظم موانع ترقی ایران شده است اینکته دزدای
 عقل خود را بر علوم فرنگستان ترجیح میدهند اگر دزدای بی عظمت
 این خطب خود وقت میشد ایران در یکماه نظم میگرفت

مل فرنگ است نه لاسا معطل شدند اختراع

عکس بر روز کرد حال دزدای ما نمیتواند این اختراع را در دست چنانچه

اخذ نمایند اما پیشتر تاگزیر شرط فروردین است که عقل خود را در خل
 اجزای این عمل کنند و هر طور که مقتضای فکر میگردانند همان طور رفتار نمایند
 و همچنین مثل فکر بجهت اخذ شرع نظام دولت را در سال رحمت
 کشیدند حال فرمای ما میتوانستند نظام ایشان را در یکماه اخذ کنند
 شوق به این تدبیر فقرات و تصنیف قوانین و شرح ربط نظم این
 و این نظام افولج و عساکر و انعقاد و زراعت و شطرنج و تجمیع و اعراض
 میکنیم که بیست و هفت حکم کردیم که نوکر زیاد نگذارند البته ده دفعه
 و زراعی دولت را برانمیطلب مشورت کرده اند پس چنانچه حکم جزئی
 به همه تاکیدات معمول نمیشد بعت اینک دستگاه دیوان ناقص
 و اگر معادن زغال را بکار میبردیم سالی دو کدر منفعت دولت خواهد بود
 حرف بسیار بسیار صحیح است اما باید دستگاه دیوان محال است
 لکن اگر کار آن را بکنیم نظم ترکان آسان خواهد بود بآنها باید دستگاه
 دیوان محال است لکن فلان کارخانه را تمام کنیم فلان قدر منفعت
 خواهیم داشت بآنها محال است افولج ما مثل افولج فرمودند
 بآنها محال است محال است محال زیرا که دستگاه دیوان نداریم نداریم

نداریم مرجا مرجا مرجا مرجا حال چکنیم که دستگاه
 دیوان داشته باشیم اصول این دستگاه بقدر امکان پان
 شده است پان فروع آن از کتابش کتابچه من خارج است
 هر وقت که اولیای دولت بر خود این اصول معتقد شدند و تحصیل
 فروع آن آسوده خواهند داشت بلیل اینک بجهت نظم افولج با این
 رحمت از فرستادن مقام پادشاه و بجهت نظم دستگاه پیشتر منتهی
 و پیش از اینک ما بر علم نظام فرستادن فی الحقیقه معتقد شدیم و هنوز
 بر علم اداره فرنگ هیچ وجه اعتقاد نداریم چنانکه این نظام دولتی
 بر سرحدات محسوس شده هرگاه نمونه اداره ایشان نیز در نظر آید
 محسوس میشد آنوقت عوض اینک بپای معین نظامی برویم جمیع حواس
 خود را صرف تحصیل مقام اداره میکنیم اما نه از حیث کنونی بنم چنانچه
 دلائل و چه نوع اسباب لازم خواهد بود که فرمای معتقد دلداره
 فرستادن بشوند

نداشد

جوانه قلع شاهان العزیز

سؤال لیران نظم ندارد بچه تو را از کجا با این شدت ناظم لیران
قرار داده اند جواب آقای من اینطور نیست پارسل دولت
در وقت جنگ به مقصد هزار سر باز داشت کینفر صاحب منصب
در خدمت لیران دولت بود با صراحت تمام میخواست رخصت شود که بعد از
دولت خود برود مابری حالت این صاحب منصب میخندیدیم و می گفتیم شاید
صاحب به مقصد هزار سر باز می شد چه احتیاج ترک کینفر دارد صاحب منصب
میگفت اینطور نیست آن به مقصد هزار نفر مثل من هستند و لکن هرگز
ما بگویم که امیر الحور با احتیاج ندارد دولت نمیشکرتانند ما پدر
از این صاحب منصب نمیشکرتانیم هیچ شک نیست که شاه
لیران از وجود و فصاحت لیران استغناست و اما باید هرگز خود را
مستغنی از خدمت دولت خود ندانیم بر لازم است که فردا فردا

مستغنی خیالات شاهنشاهی باشیم از وزرا گرفته تا سربازان همه میگوئیم
من چه میکنم که ناظم دولت باشم تا این من چه در لیران
مستدول است پادشاه همیشه در خیالات ترقی تنها خواهد ماند
و هر کسی با یک دست نمیشد لیران را از این چه خواهد شنید ناظم
کل حاصل موافقت لیران است لهذا از فضولهای لیران لیران
نباید تعجب نمود بلکه از ظهور این نوع لیران باید بدولت لیران
گفت سؤال کینفر رعیت از دولت خودش لیران خدا
عالم من استعداد فوق العاده دارد است هر چند در علمی نخواهد
میتوانم بوجه اکل تحصیل نمایم دلم نخواهد وزیر بشوم حال لیران شاید تعجب
من چیست باید چه نوع علم و استحقاق تحصیل کنم که بمنصب رسم
این سؤال در هر دولت جواب داده کرد لیران جمیع عیای
فرانسه میداند که شرایط تحصیل مناصب چیست و دولتهای
دانستن استعداد طبیعی ایشان علی الدوله می شود و در عوالم
علوم و صنایع نظم را بنیمة معجزات میشود در لیران تحصیل شرایط من
هیچ چه معین نشده است هیچکس نمیشد که بتواند بفهمد دولت لیران

ص

طالب چه نوع بمن است نه از نفر آدم می شناسم که هر علم و هنر که
نخواهند بهتر از هر فن می توانند تحصیل کنند اما بواسطه عدم تحصیل
استحقاق هیچ نمیدانند که استعداد خود را در چه نوع علوم بروز
دهند اینست که اهل ایران با وجود نهایت استعداد فطری در جمیع
علوم و این پکار تر و بهتر تر باشد اصلاح این عیب بکمال
در القون میشود شرایط تحصیل را نصب باشند یعنی قانون
که بچکس بفلان منصب بخواند رسید مگر شرط فلان علم و تحصیل فلان
و این قانون را تا یکسال مجری دارند تا وقت پسندید که در ایران
چه نوع استعداد بود است یک از سپاهان من هوش و استعداد
دارد اما نه اوطالب تحصیل است نه من در مبتدئین تعلیم است
ایران بدون هیچ علم میتوان حق وزیر شد قیمت برتری یافتند
و در پاره ها کی میتوان سردار شد من که هفت زبان میدانم
میایست که کریم الحق به سواد باشم و اگر سپاهان علوم دلاور
وزرای انجلیس تحصیل کنند با حکومت و لایات حق اطفال پولدار
خوار بود من از این رسوم ایران تعجب ندارم تعجب من از این

با چنین اوضاع بخوابیم در پاریس سفارت داشته باشیم با انجلیس
بجنگیم با روس برابر می کنیم و داخل معادله دول فرانک بشویم
یکی از موزخین یکی دنیا از حولات سلاطین بسیار
از کتب یونانی و ایرانی جمع کرده کتاب تصنیف نموده است ستمی بر
قدیم کتاب نرگور بالینکه نام است بواسطه نشر بعضی از فصول
آن مشهور گشت فرانکستان شده است من یک از حکایات آن را در قبل
از این در روزنامه فرانک فورت چاپ کرده بودند در اینجا می بینیم
شاپور این اردشیر با بکان پس از تسخیر ملک اردن یک از اعیان
دولت خود را با رتبه سفارت عظمی مامور در با قیصری نمود چون
تقصود شاپور اظهار قدرت ایران و ترفیع سلطنت خود بود و از این
حوال و مزید شگوه سفارت نرگور بقدر قوه اهتمام نمود و بسفر خود
حکم فرمودند که در تقدیم مأموریت خود با کمال عظم و تشخص حرکت نماید
چون از مراتب شوکت سفارت و از مدارج کفایت سفیر شایسته
وقت اخبار زیاده و زاید را در دست آورد و در اولیای دولت بخدمت شای
این سفارت فوق العاده در روز پذیرا و بر سر قیصر کرد آمدند در

خنیک به کمال خضوع شکر قدم سفیر بودند تا که سفیر اعظم به کل اتباع
 خود به شکوه تمام از دور ظاهر آمدند ولیکن خواه از مبنای تخت قیصر
 و خواه از ضعف طالع شاپور سفیر ایران مجبوس شاهه دیوان قیصری
 چنان مضطرب شد و پریشان گشت و لرزه بر اندامش افتاد
 و زبانش بند آمد و نزدیک شد که به اختیار در وسط دیوان مدهوش بفتد
 قیصر که هم بر حسب ظاهر و هم بر حسب باطن خود بسیار حلیم و ضعیف بود
 و سیم النفس از راه ترحم هر چه قطف نمود که شاید زبان سفیر
 باز شود پریشان فی الحال روزی ده ترشد و آخر الامر بعد از اندک
 چند لفظ منقطع که سفیر ایران به اتباع خود از یک طرف منقطعاً پرت
 و از طرف دیگر اصحاب را بر قیصری بنای فوق متخیر را گذارند
 متوجه نیک دنیا میگوید از شرفیای به دوم ضعف نفس و پریشان سفیر
 بجائی رسید و مقام سفارت بعدی خفیف و به اعتبار گشتند که
 دیگر روی ملاقات هیچیک از اولیای آن دولت انداخته است
 و به قیصری از این نوع ضعف و زرای شاپور چنان جری شدند
 که دیگر هیچیک از مطالب دولت ایران اعتنا نمیکردند متوجه

نشانالد از احداث این سفیر بزرگوار چنان نفایس عجیب
 جمع کرده است که اگر اهل ایران بخوانند حالت سفارت بزرگوار را
 تا مدت ها لغت خواهند کرد ولیکن بسکوی چنان اتفاق افتاده
 بود که جمیع قبیح اعمال این سفارت از شاپور پوشیده است
 کل خطبه و خیالهای سفیر در نظر اولیای دولت ایران مبدل گشت
 بزرگ شد از اشتباهکاری آن لایم نباید تعجب کرد زیرا که نقصای
 خاک ایران همیشه چنین بوده است مصنف نیک دنیا میگوید
 و به صدق قول خود در ضمانت کرده است اگر اولیای دولت
 ایران کتاب او را بدست بیاورند اطمینان بسیار بضمیمه خواهند
 رشید افندی چه طور آدمی است اولین عامل دولت عثمانی
 بلا حرف او است شاه علم و اطلاعاتی دیکر استعداد قابل
 بودند در ملک خود تحصیل مکنند به حسب و شخص حاصل کرده است
 تفصیله دارد و اینست که تصویرش از مدارج علوم و فنون آن قاهر
 مانده است ولیکن به وجود این قوه تحصیل و کفایت ذرات او
 بدست است در خدمات هیچ آباء قاصر نخواهد ماند خیالات آفتابش

هر قدر بلند شود دولت با کمال قدرت تا همه جا بلند خواهد شد خلاصه
 رشید افندی با حرف مرد رشید نیست و لیکن با قضا نیت
 عثمان بهین رشادت نمایان موجب خطر این عامل به صیقل خواهد
 از مؤمنان الدوله چه میفرماید چه طور است من دورا انجب
 نجای ایران میدانم از پاک فطرت و از سلامت عقل و بهینقدر
 بس که بالینجه تقرب سلطان هنوز دل هیچ دشمن نیارزوده است
 ترقی دین نوع وجود را در ایران باید موجب تسنیت بدانیم
 علی العجازه دنیا اسباب ترمیم دورا در اطراف فراموش دارد
 تا بخت دولت چکند و لیکن من در صدق آرزوی خود و ترقی
 این جوان نیکو سرشت را از بخت شاه شاه جوان میطلبم
 از همه کس گفتیم چند کلمه از پهلوان چینی بگوئیم زور این
 پهلوان منحصر است با سنگ تفت و بتسل الفاظ و کلمات معنی
 چنان مسل و با سنگ آرد و میکند که این مجلس آواز خیال میکنند
 که مطلب بزرگ اظهار شد اما قتی که کلام دورا میگذشتی ملاحظه
 میکنی بجز خیال واهی و الفاظ نامربوط چیز دیگر نموده این پهلوان

فرود میآید میثاق عقل را در ایهام کلمات و مثنای هنر را در فریب
 مردم میداند هر قدر که با خدمت نماید ممکن نیست که آخر الامر
 گرفتار عدلوت آید و نشود در آداب معاشرت اصولی که برای
 خود وضع کرده این است در حضور تملق در غیاب مستخر
 در ظاهر انسانیت در باطن مثنای لذت از غرایب خلقت
 او یک اینست که زبانش هر چه بگوید سرش لبدا خبر ندارد و اگر در
 میفرماید پس از آنکه یک مطلب را آموزد کور آرد از آموختن نمیداند
 خواهد بید و یک چیز خواهد گفت که لبدا مطلب آرد و ربط
 نخواهد داشت با وصف این در مجلس اول از غلبه اینان آرد
 خواهد داد و لیکن حسن کار را در این است که در مجلس دوم و سوم
 هر احمق میفهمد که هیچ ندارد و کور آید از آموختن ظاهری که صفات جمیع
 این پهلوان و محاسن خدمات دورا کسی شرح دهد آنوقت معلوم
 میشود که در دنیا بزور الفاظ پیغمبر چه کار میتوان کرد و این کار
 گذشته و چیزی عرض نمیکند زیرا که نتایج اعمال او هر وقت
 که باشد در آئینه دولت ظهور و جلال خواهد داشت شما

کفر چو این شدت سگره پهلوان چینی مستید هر کس را فریب
 من سگره میشوم علی الخصوص کسیکه در ضمن فریب من دولت ملت
 خود را نیز فریب داده باشد لکن از اسناد متقی نمیشدیم
 در دنیا بحسن نیت و لغو همت، حاصل بدین شاهیه بوده است
 چه خیالات بند و چه طرحهای بزرگ از این پادشاه بر میزد
 که بواسطه عدم لازمه اسباب بکمال محمول و به اثر میآمد تا آن
 از دیوان نظام چه بناء میتوان تصور کرد اگر دولتی دولت
 صاحب علم بودند همین بنا را میتوانستند طرح بهترین اسباب
 رفاه ایران بزند اما هر در حیف که اینقدر بزرگ نیز بواسطه
 معایب دستگاه دیوان بعد از چندی یا بکلی منسوخ یا بامیاط
 و اعتدالش تازه خواهد شد دولت انگلیس چه میکند
 رعیت دارد و دولت ایران پست کرد؛ و صفت این در
 طهران پست مقابل شتر عارض هست، در لندن از فرق این
 دولت فرق ندارد ایران و انگلیس را خوب میتوان اشتباه کرد
 چه منفی دارد که سلطنت ایران در خانه تولد خاقان مغفور باشد

و لولا خاقان مغفور این شدت خوار و ذلیل نشد انجمن
 ایشان نه موافق انصافست نه مناسبتان سلطنت
 پول نداریم با ایشان بهیم بسیار خوب دیگر چرا ایشان را مجبور
 میکنیم که ناموس سلطنت را هر روز در خانه یک ناکه ضایع نمایند
 چه عیب دارد که مثل بهاء الدوله شاهزاده را رئیس سلسله خاقان
 قرار بدهند که هم دولت برایشان یک موافقت مستقیم داشته
 باشد و هم ایشان در دربار سلطنت را مستقیم بدانند و
 همین بخاطر چه حال بدون هیچ فایده صرف شاهزادگان شود
 میتوان از جوانان و از پیران این سلسله چندین قسم فایده
 دولت و سلطنت حاصل نمود علماء و علماء مدرسه ایران
 کلاً جزو وزارت علوم باشند از خطبههای حکمران ایران یک
 هم اینست که منصب را بیک میدهند و شغل را بیکری اگر منصب است
 شغل را بیکری میدهند و اگر قابل نیست پس چرا منصب بیکری
 بوسید میدهند و اولی که در این ترقی عقب مانده و محتاج شغل
 خارجی باشد باید وزارت خارجه را بقدر امکان وسعت

و رونق ببندد بطوریکه شل سبیل عمارت اطراف هجوم دارند
 هر قدر که تمرین سیرانیا و ترابز نمائیم از فیوض ترقی پور و پ
 بیشتر بهره خواهیم برد و در ایران تمرین فرنگ و زارت خارج
 برگاه با مستغنی از سرشوق فرنگ بودیم سیکفیتیم و زارت خارج را
 بقدر امکان محدود نمایند اما حال که بقای ایران موقوف باشد
 ترقیات فرنگستان شده باید بقدر قوه و زارت خارج را معیت
 بهیم گذشته از این ملاحظات و زارت خارج بنظر محال ^{مصدر}
 قدرت دولت محسوب میشود بهین دلیل است که وزارتخانه خارج
 در عموم دول بر سایر وزارتخانهها اقل از کفایت دارد و حسن معایر ^{در کارخانه}
 در نظر دول خارجیه چندان محسوس و تاثیر نمیشود و لیکن هر نوع ^{وزارت}
 خارجیه فوراً در خارج تاثیر میبخشد و تاثیرات خارجیه را بر سبک
 بر عاقبت ملت خلاصه نماید و زارت خارجیه ما خواه نسبت نشان
 سلطنت و خواه نسبت مصلحت دولت زیاده از حد باشد
 و محقر است هر کسی معنی غیرت علی و علیک تاثیرات خارجیه را
 طفت شده باشد باید بقدر قوه در مزید رونق این وزارت بکشد

یکی از حکما میگوید که حالت ایران حاصل حالت پادشاه است
 حرف بسیار صحیحی است علی الخصوص در دول مستقل ایران در
 دست نامدار صاحب آسیا است همان ایران در دست شاه
 حسین سلطان ایران ایل افغان است معزودن محمد علی پاشا ایل
 چند نفر چه کسی میشود مصر بمحمد علی پاشا عالم را بتجیر میآورد و اینکه
 صدق قول حکیم آشکار است من هرگز راضی نخواهم شد که حالت
 حالیه ایران حاصل حالت پادشاه ما باشد من این پادشاه را
 بکفایت خواهد از روی متقی خواه سهوا و خواه از روی حقیقت
 بپیکر ایران کشته ام تا منصب فروشی موقوف نشود و جواب
 تو که در روز معین نزد قاضی نالی و جانی در ایران حاصل
 نشود و تا دولت ایران صاحب یک کرد و لشکر نشود هرگز
 نخواهم گفت که ایران بطرف حالت این پادشاه است

(.....) ویشب بحسب اتفاق خود را در سفر
 اعلیحضرت اقدس شاهی یافتیم چه گوئیم که در این سر پر شو چه
 تماشا کرده ام در میان قاطم افکار عجیب و طریقی بزرگ و

خیال دیدم که جمیع حواس شاهی منحصراً مصروف آنها بود
یکه قصیل پول و یک دیگر تجیز لشکر اند و خیال بسته بود بر مقصود
که لکر بروز به هم عالم تزلزل خواهد آمد در جنب این مقصود بزرگ
یک خیال دیگر دیدم که گاهی حواس شاهی را مغشوش است
و گاهی طرح آن دو مقصود بزرگ را بر دید می انداخت کشف
این اسرار از جانب من پیش از این جایز نیست چیزی که می توانم
بروز به هم اینست حد اجتماع پول را بدو رزده کرده و قرار داده
بودند و عجالتاً بجز این نظام لشکر منظور دیگر داشتند خزانه دولت
بدو رزده کرده و خواهد رسید با این تدبیر یکی وزرای معمول می شد
هموز باید بهترین سالهای سلطنت را در این اوقات رزده و وقف
می نمود و وزرای ماهر قدر که از مولا جبب بکر قطع کنند و هر قدر که
ایران را از دولت ابد مدت متنفر سازند با هم نمیستند
سالی بیشتر از سیصد هزار تومان بخزانة علاقه کنند در باب
نظام عسکریت ما اهل ایران عجب سختی داریم در لای دولت
ما پادشاهان دولت فرنگ باشند با دیدن دولت را و تقصیر

فروغات نظام ایشان ضایع نمایند شصت سال است که از
کل ممالک تعلم می آوریم که با فوج ما علم راه رفتن تعلیم کنند و اصلاً
نمی پریم که اصول نظام فرنگ که موجب این معظمت حیرت
انگیز شده است منبر چه نوع تدریسات است خیال میکنم که قدرت
نظام فرنگستان واقعا در این جزئیات پنهان است که بیان
تماشا شوق میکنم لکن اولیای دولت ما کوفتی اصول نظام فرنگ را
درک نمایند حیرت خواهند کرد که در اینست چه قدر قدم بوده
زده اند مگر خیال کرده ام که در باب نظام عسکریت شرحی
بنویسم خیال من همیشه به دو ملاحظه غیر معمول مانده است یکی
اینکه یقین حاصل بود که از اصول نظام هر چه گفته شود بنظر دولتی
دولت بجا می آید خواهد آمد چنانکه در باب تقسیم دو نوع اختیار
دولت هر چه گفته شد در حدت ایشان قابل هیچ اعتدالی نخواهد
آمد و دیگر اینکه قبل از شرح اصول نظامی سپاه صد اصول دیگر را
لازم میدانم زیرا که نظام عسکریت حاصل صد نظم دیگر است تا
نظام ملتیه و نظام دوله و نظام هزار فقره دیگر حاصل نشود نظام

عسکریه چطور حاصل خواهد شد و چون کل این نظامات بسته
بنظام دستگاه دیوان است لهذا محض مطلب منتظر این میشود
که اگر طالب نظام عسکریه هستیم باید اول، چار دستگاه دیوانرا
نظم دهیم با این دستگاه دیوان منهای ترقی لشکر ایران همین
پایه خواهد ماند که لآن هست بعضی از جمالت معايب لشکر اهل
عبد کفایت رؤسای نایند و لیکن باید یقین بردانید که با کلیه
اوضاع مایهچ اسیری و هیچ ناپولیونی نیست که بتواند لشکر را بهتر
از این روز نگاه بدارد دستگاه نظام لآن بلا حرف هزار عیب
دارد و لیکن این معايب کلاً در عیب دستگاه دیوان است
پس لابد باز باید گفت اگر طالب لشکر هستید دستگاه دیوانرا
نظم دهید یکی در زمان قدرت نظامی این است که در
لوکر باید در موعد مقرر بدون تخلف برسد و لایمی دولت انفق
جزوی میدانند و لیکن من مختصراً بایشان عرض میکنم که تا این شرط
معمول نشده است چته اوقات خود را در سایر امور دولت نظامی
ضایع نکنید
تصور بفرمایید و لشکر

مدعی بحسب عدد و علم و شوق و جرأت و استعداد ظاهر برای
هم باشند و لیکن در یک از این دو لشکر مواجب در موافق قاعده
فرنگستان میهند و در دیگری مواجب بیشتر از اولی موافق رسوم
ایران برسانند قدرت و منفعت آن لشکر که مواجب را موافق قاعده
میگیرند قطعاً پنج مقابل بیشتر از لشکر دیگری خواهد بود معنی این نکته را
در ایران تاسی سال و گیر نخواهند فهمید و بواسطه نفوذ این
معنی است که تا بحال جمیع لهجات دولت علیه در این نظام
قدرت عسکریه حاصل نموده است لشکر میبایستی اولین
لشکر روی زمین باشد و حالا بواسطه اشد شورش قزاق مواجب
همین ترین عساکر دنیا شده است
ما باید بچگونگی مواجب
بهیم اگر این بچگونگی مواجب را به نظم و به قاعده بهیم حالت
دولت لشکر را بنیطور خواهد بود که لآن هست و لیکن هرگاه
این بچگونگی مواجب را بر هر عده موافق ترقیب معین برسانیم
قدرت و اعتبار دولت قطعاً پنج مقابل زیاد تر خواهد شد و نکته
مواجب لوکر را درست و به موقع برسانیم و چیزی لازم است

حدود

منصب آن ثابت و از اختیار رؤسا خارج باشد مناصب
نظامی را ملک طلق ملک قور و داده اند کسیکه در قریب خود را
بر قریبی رساند باشد مطمئن است که هیچ ذی حیاته نمیتواند بدون
حکم قانون او را از منصب خود معزول نماید هرگاه این عظم و این
الطینان را بمناسبت یوانی ندهند کدام دیوانه ایست که خود را بر
بهت تو مان یا بجهت فلان نشان بکشد بدین پس بجهت قوت روح
نظامی باید چنان اسبابی فراهم آورد که یکچکس میل به یکس از منصب
معزول نشود و این کار میشود مگر بواسطه ترقیب مجالس نظامی اینها
رسیدیم بیانی دستگاه نظام ولیکن این فضل چنان شرح و بسط لازم
دارد که من لابد باید سکوت نمایم

و لعل اعظم حکامی عصر خود در ضمن مضامین دولتی بفرموده که
فیوید و مخارج دولتی هرگاه شدستی روی در املان خود را بفرموده
خالصجات دیوانه بفروش امانه سلطنت را بفروش حتی خست عیال
خود را بفروش امانت منصب دیوان حکومتها می لایات را بفروش
که فردش منصب حکومت است ترین خطها و بالاترین لایات دولتی است

مقصود از لشکر دو چیز است یک حفظ امنیت داخلی
و یک دیگر دفع حمله خارجی اگر لشکر را از برای حفظ امنیت داخلی است
عدد آن خیار زیاد است و اگر بجهت دفع خارجی است عدد آن
زیاد کم است با همان مخارجیکه حال صرف این شتاد فوج می نماید
میتوان می هزار نفر سرباز حاضر رکاب سید هزار نفر سرباز زد
ترقیب داد که دستقدار ایشان براتب پشتر از عا کر جی باشد
اما چه فایده که ترقیب لشکر و لغت نیز مثل کل ظلمات دیگر مکن
مگر ترقیب دستگاه دیوان

کل مطالب این کتابچه مثنی میشود ترقیب دستگاه دیوان بجهت ضم
عزایتم خود تصریح می نمایم که لایان در ایران کاری نداریم مگر ترقیب دستگاه
دیوان و ترقیب این بنای اصیل مهندسان نوگستان قبل از آنکه
کشته بخار و راه آهنی بسازند قبل از آنکه بفکر چرخ ماهوت با ف
و کارخانه ریمان ریسی بپنهند اول علم و حواس خود را صرف ترقیب
چرخ بخار نموند بعد از آنکه چرخ بخار ترقیب یافت سایه کاخها
کو یا بکیم ساحری از لطافت بنای ظهور را گذاشتند دستگاه دیوان

در وسط دولت نبره چرخ بخار است تا اینجا صبح درست نشود
 آن نتایج بزرگ که منظور ما است ابتدا حاصل نخواهد شد نظم لشکر
 نظم بیات ضمانت حقوق پیشرفت پولطیک رونق تجارت
 تسخیر فلان ولایت تحصیل فلان منافع حتی تعیین سلطنت کلابه
 بترتیب دستگاه دیوان است و اکنون تا نصف و بصر این مختصر بیان
 که چرا دستگاه دیوان داریم افسوس فریاد من از اینست که چرا حواس
 خود و عمر دولت ما در فروع و مضافات صرف نمائید بجهت خود را معطل این
 بازیچه‌ها است ناسازید بدون نظم دستگاه دیوان هر قدر بزرگ کنید
 و هر قدر که بکشید باز یقین بدانید که دستگیری خارجیه از شما
 و از ایران نخواهد گذشت اگر این حرفها را قابل اعتنا نشارید
 اقل از حالت دولت عثمانیه عبرت بگیرید در این سال هجری و خواران
 عثمانیه هر چه بر خطرات حالیه فریاد زدند و زاری کردند دولت همه تا پنج
 قدیم و عظم استخوان تحویل دادند بفرمائید که حالت بودای حالت
 عثمانی است دولت ایران در مقابل هجوم استیلای فرنگ از دولت
 عثمانی هیچ فرق ندارد حمایت عیسویها یک است و ثنوی است

اصل مسئله در این است که جوش قدرت فرنگستان بقای دول
 برابر با محال ساخته است بعد از این دول روی زمین یا باید مثل
 دول فرنگستان منظم باشند یا باید منگوب و مغلوب قدرت ایشان
 بشوند سیل این قدرت بحکم طبیعت از اطراف عالم حمله دارد و هر
 پست تر است لقل آنجا را فرو سیکرد و آنجا را مضر مغرب زمین
 چین جاپون کابل خویه آذربایجان محله تمام یک دنیا تمام میدان
 تمام خرابه دنیا محل استیلای این سیل بوده اند حال پسندید ما چه قدر
 غافل هستیم که میخواهیم این سیل عالم گیر را بعظم استخوان و به علم
 تشخص دفع نمائیم میخواهیم با هفت کورمات با این قسم ذرات
 با این قسم حکومتها و با این علم وزرا در مقابل قدرت فرنگستان
 با ایستیم و الله محال است با آن مکر نیست یا باید در همین دور رسا
 خود را از این عالم پست ببندید فرنگستان برسانیم یا از حال خود

غرق مدفون سیل فرنگ بدانیم
 تمام شد

بسم الله خير الاسماء

پولیتیک ایران چیست کشتی دولت که می رود درین دریای
خودش از برای خطری هست یا نیست اگر هست تدابیر
چسبیت طرح ماکداست دشمن با کسیت دوست با کسیت
از چه راه و از چه وقت از چه ورطه باید که بکشت در چه گاه
چه باید کرد هنوز در ایران هیچیک از بزرگانان نه این سؤال را
تصنیع کرده و نه حل این مسائل با بصیرت کافی داشته است کشتی
دولت بدون طرح بدون نقشه بدون تعیین مقصود در دریای
پولیتیک حیران و سرگردان بوده است که ای چرخه در مقابل و با
مخالف جنبیده ایم که ای بسبب به رفته را چه کشته ایم که ای تصنیع
دولت کوشیده ایم که ای تقویت دشمن بر جویستد ایم و پس از صدت
و خطبه های پرشمار از حق کشته را با سواج اطراف کشته هنوز نمی بینیم

صلاح ما چیست و مقصد کجا است حال کشته دولت در این
دریای پرخطر تجرک با دمای مخالف در قرب دشمنان بجا کشت
اطراف ورطه های ابل با اختیار و در میزند از فراست دقیق و از
قدرت تمت این ناخدای جولان بخت چنان معلوم میشود که
پروردگار رحیم این کشتی و لشکر کون بخت را بختی مردود و نظر تر حتم
نسخه است چون این ناخدای بخت بخش بخت تعیین مقصد
و نزدیک حرکات لشکر و کشتی نقشه های متعدد لازم دارد
(.....) عمل فرنگ در تحقیق عمر دول و علمای کمالی که در ده
و چنانکه الطیای ایشان دقیق روش خود را مشخص کرده از حکمای
ایشان نیز اصول رشد و انضباط عمر دول را از روی تحقیقات
دقیق معین کرده اند و بکلم این اصول مبرهن شده اند که فلان
دولت بچه سبب ظهور کرده و بچه قوه زنده بود مقصود فلان قدرت
چه بود و عمر فلان شوکت کجا مثنی شد دول حالیه نیز با تکلف
کلام طبع قواعد ترقی و تنزل دول گذشته می باشد و چنانکه اولیا
علم طب بواسطه تشریح امورات عالمات و اراض زنده مارا

شخص میکنند اولیای علم دول نیز بواسطه تحقیقات اوضاع گشته
درجات علم و مویجات سر نوشت طواریف را مقین و محسوس سازند
و از روی علم قطعی حکم میکنند که باعث بقای فلان دولت و صیانت
عمر فلان دولت بجا منتهی شده و عاقبت فلان دولت چه خواهد بود
در نظر ارباب این علم درجات علم روستیه و انجلیس بقسمی مشخص شده است
و از مقتضیات باقی عمر ایشان هیچ تشکیک ندارند و از روی بصیرت
علمی میدانند که این دو میل مخالف موافق طرح طبیعت ایشان حکما
پیش خواهند رفت و حکما در وسط آسیا با هم تصادف خواهند کرد
این حادثه غطی را جمیع وزرا دیده اند و جمیع وزرا ظهور این حادثه را از
مقتضیات تقدیر الهی شمرده اند که از مدققین اوضاع سیکو و مین
طبیعی و لوازم آن و حرص جهانگیری و تقدیر آسمان دولت روس را
حکما بسمت هند می کشاند تحت ذیل را بطر کیه بخلفای خود حثیت
کرده است باید دولت روس را در جنگ مدامی نگذاشت این
نخستین همیشه در نظر داشت که تجارت هند تجارت دنیا است
این تجارت را تصرف پاورد یک مطلق کل فرنگ است که

از صهای مشهور فرانسه میگوید که مدتها در خدمت دولت انجلیس
مشغول تحقیق اوضاع هند بود در این باب کتاب بسیار مشهوری
نوشته است میگوید حوالی روس را از وقت را بطر کیه تا امروز دقیقه
از خیال هند خارج نبوده است و ممکن نیست که از این خیال صرف
نظر بکنند تخیر هند نه تنها حق روس است بلکه اجرای این مقصود
بر ذمه آن دولت لازم است زیرا که این تکلیف دینی لازمه
وضع طبیعی ملک روس است یکسری معروف میگوید اقصای
طبیعی دولت روس را بکم تقدیر کشان نشان رومها که آریا
و نیز در جای دیگر میگوید نکته که آنرا تحقیق بر واجب است اینست
با وصف حوادث فرنگ دولت روس در سمت آسیا متصل
پیش رفته و از این راهیکه در آسیا طی کرده است موافق قاعده
هندسی میتوان حکم کرد که غنقریب بمقصد خواهد رسید کسی از
علمای پولیتیک انجلیس میگوید آنرا ولیکن امروز در صد و بیست و یک
عالم را زیر و زبر کند دولت روس است آن ولیکن بخود خواهد دول
روی زمین را منهدم بکند دولت روس است در دشت تا تا ترکان

در مشرق و مغرب دریای خزر در شمال و جنوب دریای سیاه همجا
دولت روس مدتی باک و خوش بخت خود می بینم یک
حکیم دیگر میگوید دولت روس تا امروز دولت عسکریه بوده است
و بعد از این هم چنین خواهد بود دولت روس همیشه جنگ را لازم
آورد دولت انگلیس همانند است دولت روس تمام آسیا را تصرف خود
در آورد (.....) یکی از سفرهای مشهور انگلیس میگوید انگلیس
بپسندید دولت روس روز بروز چه طور نزدیک میشود و چه طور
در مواضع دریا شمارا احاطه میکند دولت روس متصل پیش میاید بکنند
در ظاهر حرکت بکنند و نزدیک است که بقیته بر آن خرابی که بهم فخر
شما و هم بقای شماست بآنها است هرگاه با درنگ بتمام تسلیه
روس برنجیزید یقین بدانید که وقت استیلای روس رسیده است
پست سال قبل از این فرمانفرمای هند بدولت خود رساله نوشته است
پس از این دلایل واضح که بدست آورده ایم جای هیچ شک نیست
که دولت روس در صدد اینست که راه رخنه و اسباب استیلای خود را
تا بر حد اتم رساند و صحت برهد (.....) اول کسی که دولت

انگلیس را بر خطرات این راه موقت ساخته است تا پولین برنگ
بود (۰۰۰) حالا که این نوشتجات را میخوانم با وحشت و اضطراب
که ما چقدر شوخند را بچشم که ما را از این خطرات عظیم نجات دهد
راه عبور لشکر فرانسه از اینقدر است از اردوی مشرق فرانسه
سوی پنج هزار نفر ما مورد این سفر خواهند بود این سوی پنج هزار نفر برود
طونه سوار کشتی خواهند بود و تا دهنه رود فرور پائین خواهند رفت
و در آنجا سوار کشتیهای دولت روس خواهند شد و از دریای سیاه
و از دهنه خواهند گذشت و در نزدیکی شهر تکازوک فرود خواهند
آمد این سوی پنج هزار نفر از ساحل راست رودخانه دُن عبور
و بالا خواهند رفت تا بان شهر کوچک قزلق که ایش پاشا
در آنجا است در آنجا از رودخانه دُن عبور خواهند کرد و از آنجا
بشهر سیارین که بر ساحل راست رودخانه واقع است خواهند رفت
و در پیشتر سوار کشتی خواهند شد و از حاجی ترخان خواهند شد
از حاجی ترخان سوار کشتی تجارقی خواهند شد و از دریای خزر
با سرباز خواهند رسید تا تمام طول لشکر فرانسه از خاک فرانسه

تا بهندست یوم از دهنه رود طونه تا بنگازوک شانزده یوم
از ننگازوک تا بیاضه از پانجا پست پنج یوم از پانجا از پانجا تا
یار سین چهار یوم از یار سین تا حاجی ترخان پنج یوم از حاجی
تا باستر اباد ده یوم از باستر اباد تا رود کنگ چهل و پنج یوم از رود
طول لشکر فزان چهار ماه خواهد بود اما بجهت وسعت حرکت طول
مسافر پنجاه فرسایدیم کفایت عمل و طریق تقدیم انیسفرا از انیسفراست
اگر چه فقرات ایراد را محض اختصار ترک میکنم کسبای
و توپخانه را بر لب رودخانه طونه خواهند گذاشت فقط اسباب
رین و یراق را باز خواهند کرد از برای یکانه خشک خواهند نمود
صاحبان دایره لذوقه پیش خواهند رفت و در منازل عرض
راه لذوقه کشترا تدارک خواهند کرد از برای عبور رودخانه ای
دن و کنگه لازم عمل و کشته را حاضر خواهند کرد مامورین دولت
باید در باستر اباد قبل از ورود دو لشکر اشیاء ذیل را حاضر نمایند
اول لذوقه جنگ از هر قبل و توپخانه قلعه کوب این لذوقه را از
قرخانه حاجی ترخان و قاران و سارا نوبت خواهند برد و دوم

اسبها بجهت توپخانه و حمل اسباب قرخانه ستوم غلظه و دودان
بجهت حمل و نقل پها و اثقال در دو چترم اسب ساری بجهت سواره
نظام اسبها باید از فلاخا خرید پنجم جمیع اسباب اسب و ششم
انبارهای ریخت و کلاه نظامی و کفش و دستکش این اشیاء باید
از فلاخا خرید هفتم یکدستگاه دودخانه که مجموع کل دودخانه باشد
از فلاخا باید خرید هشتم انبارهای برنج و نخود و آرد و گوشتی
نکین و روغن و شراب و عرق ششم کداهای کا و و کوفته از فلاخا
باید جمع کرد دهم انبارهای جو و گاه و علف خشک که از فلاخا
خواهند آورد حرکت لشکر ستفقه قبل از ورود دو لشکر باستر اباد
مامورین دولتین پیش خواهند رفت و بر وسای آن ممالک که
محل عبور لشکر خواهد بود این مضامین با اعلام خواهند کرد این
مضامین محض اختصار مینویسم بواسطه این نوع اعلامات بجهت
و بواسطه حسن سکوت و معقولیت و درستی قول یقین است خوانین
عرض راه مانع عبور لشکر نخواهند شد گذشته از این ملاحظات
خوانین این ممالک بواسطه نفاق خود قادی و هیچ نوع مانع نخواهند

همراه با مورین دولتین مهندسی قابل خود را بود که نقشه راه با کمک
 اطراف را بکشند و محل اردو و دودخانه ها را بکشند و شهرها را بکشند
 بر راه واقع باشند و جایگاه های حمل و نقل توپخانه و قورخانه اشکال دارد
 همه بر روی نقشه معین میکنند و طریقه رفع اشکالات را تعیین میکنند
 این با مورین بکته تحصیل آذوقه با خوانین عرض راه قرار می خواهند گذاشت
 شرطها خواهند کرد و گرونی خواهند گرفت و دولت فرانسه را برادر
 لشکر خود استعد فرانسه خواهد داد و از قبیل تفنگ و طپانچه و شمشیر و غیره
 و چینی شتر و ساعت های ممتاز و چمدان های و کلاه های بزرگ
 و ماهوت و غیره بر کوه های مختلف علی الخصوص سرخ و کوهی و سبز دلی
 که علی آسیا مخصوص ایرانها و دلی و حلب هستند و زری و دیار چای
 ابریشم و پردای تصویر و غیره و غیره (.....) جمیع
 این اموال را باید در جای مناسب با کمال انسانیت و نجات پنهان
 بدارند و دلیل مراتب بخشش و قدرت فرانسه سازند و برای آن
 یکم تجارت باز نمایند (....) از هر صنعت باید باب کمال
 و صنایع در این سفر باشند با کون ساز و صاحبان آتشباری

باید باشند بکته اظهار قدرت دولت فرانسه و روس با یک
 متفق باشند پیش از حرکت خود چند جشن بزرگ بگیرند و جنگهای
 لشکر بکشند پس از این تدارکات در پیشرفت مقصود هیچ شکی
 نخواهد بود اما این پیشرفت موقوف خواهد بود بعقل و غیرت و
 صداقت رؤسای لشکر و بکته عا که متفقند با دودخانه لشکر
 رسیدن آنوقت بنای حرکات نظامی خواهد بود عمل اشکال این
 لشکر کشی در طول سفر است این اشکال هم در مقابل غیرت و شجاعت
 و تحمل سرباز فرانسه و روس مرفوع خواهد بود و لکنی و دشمنان
 همین راه با جمعیت زیاد از دلی با سربازان آمدن آنچیک لشکر
 آسیا کرده باشد نمیتوان شکست کرد که لشکر فرانسه و روس نتوانند
 بکشند (.....) در همان اوقات حوالی پیون مصر و این
 طرح نموده زمان شاه افغان نیز باین خیال افتاد که بچند نفر
 بفرستد بفرماندهی راه پنجاب و بدین حرکت بکند و قتی که آواز جنگ
 زمان شاه با تخلص رسید فرمایند در عالم اضطراب غافل
 ملک صاحب با دستور العی و سع رولان ایران ساخت خلاصه العی

سفیر را بدین بود شما مأمور هستید که اسباب خرابی زمان را
 بهر طوریکه میسر شود بتوسط دولت ایران فراهم بیاورید و بکنند که
 افغانها بسبب این هجوم پاورند و اگر رو بهند حرکت کرده باشد
 باید تدبیری بکنید که دولت ایران در ملک افغان برای زمان
 چنان مشغولیتی پیدا بکند که زمان شاه لابد بشود برگردد اتفاقاً تا سال
 دیگر نتواند بعراق رفت بفرستد (.....) خود کلمه درکت بچ
 براد صاع پولیتیک نام نوشته است میگوید مقصود مأمورین ملک
 پیش از آنکه منظر بود بعد آن سفیر انگلیس نه تنها دولت ایران را محکوم
 که بسبب خراسان حرکت بکند و زمان شاه را مجبور سازد که از کابل
 بفرستد بلکه شاه ایران را بر این داشت که هیچ یک از دول
 خارجه را با ایران راه نهد و دولت انگلیس را منحصر بفرستد
 از جمیع منافع این ولایت تا نه موخر و دیگر میگوید مقصود مأمورین
 کلمه بطور اجمال حاصل آمد زمان شاه چهار پیش از آنکه منظر انگلیس
 افغانستان مشغولیتی پیدا کرد و از آن تاریخ تا امروز شش سال میگذرد
 و هنوز افغانستان از این مشغولیت خلاص نشده است و در این

مشغولیت چهار پادشاه افغان و پست سردار معظم که همه
 برادر و قوم بوده اند بشدایدستم همگی را یک یک تمام کرده
 و با آنکه محنت شده باشند خون یک کور مسلمانان را شارب
 پولیتیک انگلیس نموده اند این مصائب باید که افغانستان را
 در این مدت غریب خون خود ساخته بزبان پولیتیک مشغولیت
 میکنند هرگاه دولایمی دولت ایران از اصطلاحات این زمان
 فی الحقیقه اطلاع میداشتند یقین در اینجا مطالب ملک صاحب
 شدت تعبیر نمیکردند یکی از معتبرین اصحاب پولیتیک گوید
 و دولت انگلیس دولت ایران را بجهنم سلوک و بوعده نامی بین
 اسباب پولیتیک خود ساخته بود و اما همیشه بواسطه غرضان
 از سبب افغانستان آسوده گشته و صلح کرده و دیگر در بند دولت
 ایران نشد و در این بین دولت ایران با ناپولئون برادر و برادر
 همیشه فراموش با پانچاک ایران گذاشتند و محبت انگلیسها نسبت
 بایران باز با کمال شدت پدیدار شد (.....) مأموریت فرانسه
 بایران انگلیسها را بطوری مضطرب کرد که عوض کسوف و وفات

عبدالکبیر

صلحه ما موریران کردند اولیای دولت به آنکه از مقاصد اطراف
اصلاً اطلاع داشته باشند همیشه صدای پول انگلیس را شنیدند
مؤدین ناپولئون را سرانیمه از ایران بیرون کردند و بواسطه این
حق شرکت در جنگ دولت ایران را صد سال عقب انداختند
بکجه در همانوقت دولت ایران را تمام کردند ناپولئون از مراد
و دوستی ایران و مقصود داشت یکایک اسباب بیخیز را
فرایم پاور و یکی دیگر دولت ایران را در جنگ روس و عثمان
خود باز دارند و مقصود ناپولئون با حرف اعظم مصالح ایران را
مستقیم بود و لایحه بجهت ایران بهتر از موافقت ناپولئون
نمیشد و لیکن چون آنوقت خرابی روس بواسطه استیلاي خودانه
منافی پولیتیک انگلیس بود دولت انگلیس محض صلاح مصلحت خود
دولت ایران را از موافقت فرانسه بازداشت و منازعه ایران
و روس بواسطه عهدنامه گلستان صلح داد در همان اوقات
انگلیس با خطر تمام در ایران مصروف دفع فرانسه بود و درین
انگلیس در افغانستان بمالک سمنیز بهمان اضطراب مشغول بود

عهدنامه مجامعت در آن اوقات بسته شده بود جمیعاً بنی بر مقصود
واحد است فقره اصباح این عهدنامه مجامعت از این قرار است
صورت عهدنامه ایران انگلیس بتاریخ هزار و شصت و نود و هجده
دولت ایران بخود پذیرفت که هیچ لشکر فوجی از خاک ایران
بگذرد و بهندیا سبک از بنا در هند محکمند و عهدنامه برادر کبیر
بتاریخ هزار و شصت و چهارده فقره اول در صورتیکه از دولت
فرانسه بخود بملکت هند هجوم بیارند و خواه از راه خود زم و تان
و بخار از سمرقند خواه از راه ای که بگذرد دولت ایران مستعد میشود که
بقدر قوت خود خواه بزرگتر خواه بواسطه تدابیر مراد دولت
سلطانی و حکام ممالک عرض راه ایران درود که بمقام دفع هجوم بیاید
بر آن عهدنامه انگلیس و امیران هند فقره چهارم دولت
فرانسه پذیرفت که دلیل فرانسه در ممالک هند استقرار بگیرد صورت
عهدنامه انگلیس و شاه شجاع بتاریخ هزار و شصت و نوزده فقره اول
چون دولتین فرانسه و ایران بعزم مخالفت دولت افغان با هم
مواافقت کرده اند هرگاه این دو دولت بخود بخواهند از خاک افغان

بگذرند اولیای دولت ابدیت مانع خواهند شد و بقدر قوه
 باین دو دولت جنگ خواهند کرد و نخواهند گذاشت که داخل
 خاک بمانند بشوند

بعد از آنکه دولت انگلیس از سمت ایران و افغان آسوده شد
 و بواسطه ایندلم دولت ناپولئون از جنگهای فرنگ فراغت
 حاصل کرد آنوقت خود را در مقابل مدعی حقیقی بماند دید طرح ناپولئون
 با خود ناپولئون رفته بود اما طرح بطر کپه همیشه زنده بود و روز بروز
 بزرگتر میشد ترقیات روس در آنک مدت اوتعای آن دولت نسبت
 بماند بجدی محسوس و آشکار ساخت که دیگر برای دولت انگلیس مجال
 ردید باقی نماند فرصت تا آن چیزیکه انگلیس را مضطرب ساخت این بود
 که خطر روس بهیچ وجه ربطی بمخاطرات سابق نداشت لی یوحنا
 و زمانه و ناپولئون خطر موقتی بودند ولی اقتدار روس خطر دائمی
 خطر خطر تقدیری بودند تا پیر رسمی در مقابل این نوع خطر چندین
 ثری نداشت در وقت فلان امپراطور و از عزل فلان وزیر حالت
 مستعد بهیچ وجه تغییر یافت دولت روس مثل سنگین پیشرفت

در مقابل چنین سیل هیچ سدی بنظر نمی آید با وصف این دولتی است
 بقدر

کتابخانه این در آن
 نیر از آن
 صفحه ۱۲۲
 زنده محمد

۱۰۴ برگ

۱۳

